

Poetgergeists - rāc. (gars jūdams)
65 epp. Bermuda.....

" NEKAS NAV NETICAMĀKS
PAR ĪSTĒTĪBU "

F. DOSTOJEVSKIS

70 cm
1 avīte

DĪVAINAS,
NEIZPROTAMA
LIETAS UN
PARĀDĪBAS
CILVĒKU
DZĪVĒ

1984. g. 2. I

Jevada veltā.

Kādreiz jaunībā vairākkārt dziedoti
spēnu stāsti, bet tiem, tālāk, nepieņēmu se-
visku vērtību, kaut arī interesēja. Tajos rēlu-
toties, jo īpaši bailes tīrpulī stāzģājo pa mūsu,
radās īpatnēji bailes pārdzīvojums. Bet nu
ienācis, ka jau daļēji pārmirstiem spēnu stā-
stiem, pūnēšos par jaunu, pū kam jau
man pāri pāsmūšam. Uz to mani mu-
dinājis reizēni iemēslī. Pirmkārt gadījās
atvad dziedit jādā rēstura stāstus kur no
manu gadu un dzīves pūredes pānāpes ie-
gava jaunu vērtējumu un attieksmi. Šoreiz
sāclām parādībām pūēju vērtēšosi kritiski.
Tas radēja interesi un no jauno līca atērties
sen dziedēšos apģalvojumu par cilvēka, resp. tā
gara ^{dvēseles} aiznāpo jeb pūnāves dzīvi. Būfakārt
uzmācība šim problēmām tūa saasināta dziedot
vai pa radio mēsu dienās (apm. 1981g.), mūsu rep.
ārst- pūhiāts (uzvārds neāte.) raidijumā jaunatnei
„Dzīvātele” izsaka domu, ka kēks un nēkēd
nav pūradīt, ka tāda aiznāpo dzīve nēkērsistē.
Un „kērs” ikmēnēšā lībetenā „Jaunās grāmatas”
(1983 g.) apmāstē par padomju ērnōlīsta vē-
rojumēni „Indijā, manu uzmaucības saistija
vēkojēšs teikēms: „Šādā tendence ir sēpatama,
jo ēnu gan ir tēdes dziedēšos gadēšos cilvē-
vēnu (pat fēnētisui tēģo taurū vidū), kur nē
visai drosās aizsaulēšs dzīves lēbē būtu ar
mēru vēclat vīšs savu paracēģo ēksistēni.”

— pasvitrojums mans

Tātad secinājums - ja jau mūsu valsti,
kur tā viss kas saistās ar misticismu un
religiju tiek kategoriski noliedzta, parād
jādi izteikumi, tad tas liek pār to pa-
domāt.

Jau minēto un tīri cilvēcisku interesei
dēļ man ir radās vēlānās papēti šīs lietas
dirīžak, lai labāki izprastu pasauli un tās
jēgu.

Meklējot izskaidrojumus šīm parādībām
esmu izlasījis vairākas pieejamas grāmatas,
bet atbilde saviem aptaujās gūtajiem faktiem,
nesmu atradis. Daudz rakstīts par rēģiem,
spriem, kas redzēti bet tie visi atšķirīgi,
izskaidroti ar cilvēka psihes daļiņām, īpa-
šiem, normāliem, gan nenormāliem stāvokļiem.
Daudz raksta par halucinācijām, arī "gluži"
normāliem cilvēkiem un daļiņām blauspar-
tozēm, kas tās veicina. Piem. Pidotāji
Kundberg, R. Liheders grām. "Psihes noslēpumi un
noslēpumaizītas", meklējot parādību dirīžable
"Itālija" apraksti, redz ledus tukšoni sērām vien-
tulis cilvēkus. Jēb actual japāņu Miura,
savā grāmatā "Ar slīpim no Everestā" redz meitā
slimo nāstu nesēju, kurš faktisk citā vietā
gal mīri. Atos minētos un citāros datus
citas gadījumos, to izskaidro, jēb izskaidrotu
ar halucinācijām, kas radušās tādus un tādus
iesmeslu dēļ. Tā šādas parādības izskai-
dro zinātniski - materiālisti. Bet idealisti,
kā filosofijas pamatā primārais ir gars, ideja,
teikis, ka tā ir reāla parādība. Tīnā

spoks, un to mēs uzskatām (šājos gadījumos -
edram) ar saviem maņu orgāniem, kā jeb-
kuru priekšmetu, lietu. Kam taisnība? Manu-
pāt nevaram. Šei stridnieki nevar precīzi
pateikt, ka tas nav bijis rēgs, bet gan smadzeņu
produkts, jeb arī ka tas tiešām ir bijis rēgs.

Ar folkloru ir sava loma mistiķisma
veicināšanā, jū kāu tā ir būva no jebkurām
filozofijām. Gadi simtiem cilvēki no paaudzes
uz paaudzi ir rādījuši un iņķerusi lielu mūsu
dienām tautas goda mantas, dainodarības sa-
dīves parādas un arī ticējumus, nostāstus unos
runā par spokiem, parādībām, spoku stundām,
velu tārni, mirušām dozeļēm un citām mist-
iķiskām parādībām. Tās tiec mūsdienās gan tautas
parādās, gan arī itūā tū reālos notikumos.

Vai šie nostāsti būtu tikai tautas fantāzijas
augļi? Domāju, ka tas ^{an dāras} daļēji jāstāstī ar ilgākā
dabā ^{an dāras} novērojumiem un ne jau tos redzēja
sirofreniķi vai cilvēki, kuriem rādījās ka-
luenācijās. No seniem laikiem cilvēkiem -
zemkopjiem bija zināma mēnes faim ietekme
uz augu dzīvi un citām sadīves lietām.
Un to mēie faudis stingri ievēroja. Un tūnai
pašos pilnījos gados šis lietas atbilstošā sāk
aprausīt mūdi presē. Herāa par šim lietām
raustīt rediķstija. Tapat tas dijs ar rīkstēm un
cīdām ādere meklētājiem. Ar apbedīšanas
cermōnijās, cilvēki kāna teciņuma apguvosi do-
zādas notikumos, kas jāitpilda parādītājiem
kāi aizgājējs varētu mēnējs durt savā mūtiā
mūjā un nūtraucētu palicējus.

Manas novērošanas pamatā ir cilvēku aptauja. Pozitīvas atbildes gadījumā nemiņā pārā stāstītāja psiholoģiskā stāvokli notikuma laikā. Manas aptaujās izslēgtas saunas ar garīgi slimiem. Nemēs arī reliģiozu cilvēku savdabīgā ietuvē. Par tam precīziju gada laikā, diennaktis stundu, apgaismojumu viņu un citu līdzīgas parādības. Nemēs arī lai joutam izdarības jeb gluži nevainīgu cilvēku līdzdalība notikuma.

Vārdlēt šī mana darbošanās ir mēģinājums "izgudrot velosipēdu" jeb "lausnās atvērtais dēvēs", bet neesmu jau vainīgs, ka plašāku informāciju par šiem jautājumiem nerunu iegūt.

Kas mēs esam parādības Bergaliba, unas sākumu neviens neina un arī galu nezinās (ja vispār ir bijis sākums un beigs gals) Vienkārši mirstīgie, kuri jau no seniem laikiem domāties izrināt būtu būtu sareģītās parādības unkuvi. Daude, esti daude, kas izrināt un atulāt, bet ir arī vēl daude neizpētītās lūtas un parādības. Rīde šai dienai zinātnē nav snaidība, kas piepilda ierēlatijumu un vienlaikus nes visā fizikālās parādības - kā gravitācijas, elektromagnētiskos viļņus un c. Runa ir par tā saukto ēteri. Nav atulāt gravitācijas lauka nesēji, jeb tā saucē "gravitoni". Nav snaidība par tā saucē "melniem caurumiem" nosmosā. Pat Einšteina relativitātes teorija šeit ir bezspējīga. Noslipums zinātnē un sabiedrībā ir magnetisms, elektromagnētiskie viļņi, elementārdaļiņu unkuve, kāpēc gaisma vakuumā sasniedz gē

Lējo ātrumu un daudz, kas eib. Nav
 saukus, na ar aprūrtējā vidi pastāv cil-
 venam, ar neizprotami fenomenē Piemēram:
 divaini spidomi pui debesim, noslēpumainu stam
 plūsmā, lodveida zibens un c. Un ar ne-
 iepētītā ir pati jābūvāis visu šo lūtu un pa-
 rādīšu pētīšim - cilveņa smadzenē. Kā saka
 psihologs V. Levi grāmatā „Doms nūklojāt” „Prite sēt
 glabā visu lānu noslēpumus un aizēd pui
 dīvitas izēlsmes pīvāli - nīmīnā, noslēpuma”
 Mūitāis āstī-psihologs eibūni rāsturo ar jūdēncē
 „masīna”. T. i. unīversāle, kemplicīte bioloģisnā ma-
 šīnā. Tā radurēs evāluējān gaitā un te noregulē
 citā eibūjān „mōvīnā” - sabīdīdīla. „Ja to
 neatrīst, tad jāatrīst nemateriālas dīvēdīs esā-
 mībā” (A. Levi)

Daudz no zinātnes gadi gaitā atrodās
 no rēl neiepētītā, un tas, kas šķīdīdī sūiet
 mīstīšim, sūlēit nūvārtīe lūis izrīnātī.

Bet tagad par nūvārtīe neiepētāmō lūis
 domā katur, nā vēlās unī tie kam vēlās.

Tiecīt kam, sava pāda vāsuatī domān ir
 cilveņa gaurjān kūtīlān nūvārtīemāncē dātī.

Un tā ir cilveņa laime.

Es arslīdzu deļu vārtus
 Deivīnām atslīgām,
 Lai nenān māmūlīn
 Uz bērnu cīmatīes

Šai saulē, šai emē
 Vīesūm vīen padīvōjū;
 Vīn a saulē, vīn a emē,
 Tā vīesūm mūēīnām.

Dīevīnō vīda dīvēlītī
 Pēīku, sūitū dībesīs
 Te palīca mīēu lānē,
 Te mantīja, bagātīka.

Tautas mīesma,

Turpmāk, apmestot cilvēku attāstīto no-
finemur stāsta sākumā nā visvairāk lielu
stāstītāja rādu uzārdes un vārdus (apvērsmu)
un tālāk iepazīs labo malā attiecīgās
parādības varstumu jeb ar vārdiem oragnu or-
gānciem tā nerodas. Visbeidzot sastopamām
ar dandi artveicām parādībām lielu 1. numuru.
Nāvēsās jēc. brūnā ir visvairāk ukoģijumi
tiem lielu 2. num. Un nā pēdējo jāmā
juānā nēvā artveitai parādības 1. 3. num.
Apmestīti intrerantāmi rapni un cīta vārda
parādības nāv nummētās bet atēimētās
ar burtiem S (rapni) un P (pārojā noticām)

① Stāsta **Inta Drukmanē** (54.g.) Valmierā 1.

Tas notika dienā pirms viena gada nā-
ves. Tajā vakarā aizbraucu ar Ronecēni pie
svaigiešu ģimnēsi, jo tuvās vīra dūmādas dēvēs
un gubiju lādēt iemānēt ģimnēsi. Atgriešos
vārda pavelu. Vīl lēģā jādāra sādī tādi mājas
dāli un tā nēmanēt pēnāca pūrnāut. Gajā jau
pūrnāut un vānēni vad rādēdu pie dūmādi idau-
vētāni. Pūrnāji un vānēni nāv tur i. Sierietes
balsi (vidēji jodes) atbēdēja "ai atvānt dūmādi. Sa-
vādar cūdōmān mān nēvā te dānt un es jautāju.
Sēdūncei "ko jūm vājā?" Balsi at dūmādi dūmādi
teica "Lēģāit lādēt iēvā mān ar jūmā jēvā!"
Nēvā vāni nēatbēdēju dūmādi tūmā "tūmā pāmīpāšanos
ar pārlāģā. Sēdūnēji dēvās pie lēģā, nē vānā
vājā redut ^{ar sāmāto} pāmāģā parādes iēģēji. Nēvāns nē-

iznāca, kaut pagaidīju labu laicīgu. Kā vēlāk noskaidroju arī no mājas kaimiņiem neviens nav bijis. Durt pie tam aizņēmu gulēt. Vēl bija nomodā, kad izdevās pie sava gulomistabas loga klauvējienus. Vīrs, kurš jūlija blanom, tas nācīdija. Koop no zemes ir padūgtu, tā nā nomāli eilvās pūstauvot vai tūcāi parāpjoties, jeb arī ar nodu kover-nijas palīdzību.

Nānošā dienā pirmi pūcāi apredāmieš ar meiti un divāna palant pūstānos rānādu un baircaustas. Šeji kait nevēnāca jā akām uruāca saldi, dēis miegā nānā 'ēdīnā ne- dūvōlījām un ielā, pūcīm mājai, natūvoso burznu. Mūš urmedināja, no šī nāvēi miegā, kaimiņiem, saucdama ka man vīrs mājai pūcūšā sa- braucis. Vīraun, taisot kaiso pagūcūcū, uzbrauca vīrū pasizūvāvējs (vadstājs iereibis) Jānis no- mira uz ielā, blāucis sudaurizitājam metūcūdam dāim solus no sava dūvōlā.

X 2. **Daina Rasupe** (49.g.) „Kānlimbenos” 4. P
„Senes”

1983.g. pavānū no seindēšouān ar alkoholes nāucā Aldi Mīkelsou mānā parīnā, mirušā Alda sēvā Rūda man pa- stāstījā seksosō: Vīnā, nelaiņū vīr, kōcā vāndu atūdeis mājai stīpmi iereibis. Negūbī- dānā tādū pūdrūcū, vīrūcē kait istabā, at- stājūmī vīrtūvē, lai tūc un cūrdas iegul dēi- vūmū. Kad pēc pūcūmū ap 2 plūst: gājūmī vīrū lēnāt, tas jēc esāt tūjū mīrū. Pie bērūm tūcān nācūn jēc kaitā, ap pūcūstū. 2 nācūti jū ācā dūvūm nācū

erat klauvēji. Gājusi vienmēr laist ievā,
bet neviena arī domām nav bijis. Izgājusi
arā izsaukums, bet viss klusā. Un tā
tūlīt nāsti. Gulējusi neesot, jo va jau
pie bērnu, mūgā nenāc. Baile' neesot bijis,
jo tūlīt domājusi; kāds vēls tūlīt nāc.

Vienai mācai radniecīgs vāca
divo Frangorodā, nomirusi mēsmāmiņa. Ne
piņm tāc ne apbedīšanas laikā neesot
gājusi tānāc turamā, bet satīcēs un to pusi
reģistrējusi, jo bijis ārkārtīgi liels bailes
no mūsdienu cilvēkiem. Bet pie bērnu vecā
māte nāc nāsti radījums sapņos, tā pār-
metās satīcēs un viņa. Vienai nāsti, bet
pamodoties no sapņa, jo bijis pilnīgi reāls
jūsana, ka vecmāte viņa panelu ar de-
guā. Par šīm sapņiem pastāstījuši citiem
cilvēkiem un ieteikusi arit un kopiem un
īdant' atbilstošas darbības tādejādi izpēmat
sava vainu, bet arģāfejas. Tā arī izdaujusi
un šo tā brīža vēmānuļa sapņos vain nav
radījums.

Par laiku dzīvojam "Kalnlimbēnos" - jēca kauti
vecā veersaimniecības dzīvojamā exā. Kādreizēji
saimniecī un apmīnīši un to (ad) pienācēji ar-
klīdīši pasaulē. Bet tā vien liekās, ka reizi
pa reizei, kādreizējie mājās īpašnieki atnāc
apciemat savu kādreizējo mājokli. Un tas noticē
jādi: Nonaudz arā darvis. Gaitenī diirdami
ievācēja soli. Domādami, va atnācīs vēlīns eī-
miāš, kāds no mājniecēm it skatīt, kas tūc ie-
nācīs. Bet gaitenī neviena nav, darvis ir cēt
un arī arā neviena nav. Un tā tas noticē

zeiņi, augstāvais diran, gada. Duroju vērtības
un salu (pieaugušā cilvēka) tironi ir pilnīgi
reāls, tikai paša ienācēja nav. Bez tam šos,
it kā imitētos tironus, sudras, dirod visi nelātosie
māmiņi - bērni tēvi Rāfīni un arī m ar visu.
Pie kāu demu aizkāmētas no ienācēja un krampji kuri arī stāvokli nav

* 3. **Biruta Liepiņa** 60 g. "Ezēlos" ^{matniņi pie uoticiņa}

Neno tādu sevisku sarā dūvē nesmu
novērojumi. Vienīgi, kādu nakti, tas bija pirms
tantiņas mišanas, abi ar viņu klāvē, zeizē
pomodāties. Sāpām tēmsā sarunāties un izādijās,
na abi sapnos dūrdējusi ve pie loga kāds
klauvē. No šī klauvējuma, tad arī abi zeizē pa-
modāties.

* 4. **Jūlijs Aunins** 70 g. "Mintukos" **Miris.**

Agrān, Uļmana valdības laikā, gāju
pie saimniekiem pelnīt, līmus kultot. Par
līmu apstādi saimnieki maksāja fizi salu.
Par dienu darbu, vidēji labā ienācē, varēja no-
pelnit 14 latu. Par tēdu nādu jau varēja
nopirkt lepna kumpe (lakene) Bija man labi
parīgo arī līmu speca - gailēts. Tāt man pastāstīja
senojoši gadījumu. Es at kultijai līmu "Dambju"
saimniekam. Lai darbu ātrān pabeigta un arī vairān
nopelūtu, nolēmu ar riju iet jau pie purnu.
Pāņēmu vāļluktus un gāju pie darba. Bet no
tā nekas neizvēca. Lidr no iegāja rija, sacēlās
tāds vējš, virpuli no spēli vien pa gaisu gā-
jusi. Pār darbu vairs neset bijis no demot un
arī laismi palicis. Pāņēmu lākturi taisijies no rijas
ātrāc arā. Arā bijusi stilla, klona videns nūct...

1992.
(Mirusi)

5. **Marta Aunino**

60. g. v. "Mintuļkos"

Tas bija Ulmana laiks. Triks bija precējies. Atzīdām kompānijā un beidzamu esam parrejo. Bija divas sievietes un trīs vīri. Ēzermalā arī iedzēram. Pēc tam nolēmām iziet ~~caur~~ reāli kaprētai un tur plavirā ar vārtu kambara iedzēšanu turpināt. Es ar atuu draudnei gājām pa puišu. Vīri, kādu gabaliņu nopaxalus, sjaat pa centrālo taku uz augšu, redzu puišu gar pa luki gar xēri vīri xapinu bālas ēnas - sūpojāmies. Ieskatoties turāc redzu bālas, horizontāli galosus tēlus, apm pus metru vīri zemes, lēni kustāmies. Pārlijusies, piqpušu draudnei, - arī tā nu ierauga xāmm. Ciu jaudas speramies atpauš pē vīdēiem un raujan tas atpauš un esam pui sietraukumā pēstāstot redzēto. Izgājām no kaprētas un ar lulu lūmmu to apgājām.

Tas bija rudenī ap kontūpēlu zonu mō laiku Triks bija sācies. Manam vīram Jūlim vījienēs bija nomiris zads. Braucām un lērem ar zirgu, fo tajos laucos, bij Latvijas, citi transporti jaci nekija. Mājup braucām pēc purnauts. Ar ritiem mānoyiedu spidija mēnem. Netālu no Sedas apes pirm vēna meia, ierauga otipus grāija, gar mēimalei skvēnamu manu pēvisam kailu pūsienu. Esmu ixtēnijusies un vīri arī nolijusies. Jūli deeryan stipri dūšā "snaudēfodam un klanidāmies" sūmbina zirgu. Jūli sarādo snatu parāclit vīnam, bet cecl, ka Jūli nepūtur vīru un neiet skatit, kas tur isti ir. Dzērumā jau dūša lēla. Tāpēc cēsu klusu spēcōs pē vīra turāu un snatos uz pūsienu Adama kostimā, vērō visu laiku turpina sūriet zirgam līdzī.

Līdz ko mēs izbeidām arī pusīna vaivā nav.
Pauzda, ka nepamāju. Mēs bijām ap 200m garš.
Vēlāk gadijās atzīdēt no viena rājienieša, ka vēl
kāds esot redzējis sraņāso, plūko pusīnu.

6. **Karlīne Drille** 78 g.v. "Švānkās" **Mirusi.**

Strādājām ar vīru Pauli, pie Bullu saimnieka
"Švānkās" par kalpiem. Tajā laikā pati "saimnieks"
sastima ar slimību gāja uz launo pusē. Gulējām
ar vīru un mazo Andreju līnā tajā pašā istabā,
kur tapad gulē. Kādu nakti, ne es ne Paulis, vēl
negulējām, kad izdzirdam, ka pie mūsu loga vāds
pūklauvē. Neatsaucāmies. Tri klauvējiem ne-
atnācējās. Pār pie loga (stūpat arī ir durvis) bija
piesēdēt suns. Tas neizlaida nevienu rājienu.
Nākojās dienas pūklauvē "Švānkās" saimnieks nomira.

7. **Vilis Kamerāds** 70 g.v. "Lībēnos" **Miris.**

Reiz gan man piemētās iedatāj. Bija
ziema, miglaina diena un marliet putenoja Pilnīgi
maida pati eju no "Mintuņa" un "Lībēniem" no-
nenu par orientieri lielo koku pagalmā. Tad
noiet tāda nā miglīga gan acīm, eju, eju un iz-
nānu pie Mintuņa mājām. Atgriezās, nosuatu koku
un sānu gājienam no jauna. Un atnā atdurus
Mintuņa dārza krūmu malā. Un tā vēl treso
reizi maldos. Tikai esturtavi mēģinājums iz-
clodās un es nonānu pie savām mājām.

x 8. **Jelga Upīte** 54. gv. „Kalmācī” (Mierus)

To pūdrīvoja mana māte, bet es, tajā laikā būdama jauņa meitene, redzēju, kā māte, iesmējumi istabā ber elpas, atkrita uz mūrīti un pusstundu nūmoja atgūt varēdams no lūēmīgā izskīfa. Tīnai pamdām nomierinātie māte mums izstāstīja notikūšos. Uģa erat gājusi uz kaimiņu mājām satīst kādu cilvēku. Pjāni mīglainos audens' dienas priekšpūrdiena. Mērdīto cilvēku māte nesantapuri' un gājusi atpauz uz mājās. Tā ejot, aiz muguras izdzirdumi salus. Atkritījums un ieraudzījums na nācīs un netāla jās mājās drovojāsais, bet pāris dienu atpauz grātsbedrīs bojā gājusais, jauns vīrietis. Māte pārķījusis un sākusis smieet. Bet skrojot līcīs sa au divainā nācēja soli duu tūpat cit muguras. Līdi ķēdrot jarmīgumi māju.

+ 9. **J. Mjura** Ar slēpēm no Everesta

(izvilksmi no sīs Mjuras grāmatas)

Es atrados konarānān gatā dienu, pirmo mums vajadzēja nonānt pie vecā vīza mājām. Piepēsi ieraudzīju veco šerpu iepūrušiem matiem un ēšanas dienas vecēem kārdas rugajiem. Vīns sēdēja uz kāda ielīnt blūza un vīga rokas ber dūvības nokarājās gar sāniem. Es ievaicāju, vīzi vīgam vai nekāit, bet nesagēmu atbildi. Jautāju, vai vīns vai paūt. Vēlāis vērtināli papurināja galvu, vai šerpiem nozīmē „nē”. Es izvēmu no savas mugursomas tēbīny ar medu un dažān vitamīnu dra- ējās un ar abām zonām smiedru vīgam. Tod stīdras pnom. Vēlāis iin izsnatījās pēc mīzoja. Pē. divdesmit minūšu āķas mīfosanas es nonācu pie tīltinga, no veidoja vīns balyis. Marliet atpūtos. Pa līklooy

cēlu caur meri, un jau tūnā kristas plūvēnā,
es stēidros valnu tāns vīsiņā. Piepōsi ieraudzīju
vīnu, reo vīnu, ko biju atstājis sīzom pīkēlīb.
Vīns nemūiam nehtu varejī pait man garām. Sī
cēls te bija vīniņais. Kā gan vīns kūtū varejī
tūt man pūksā?

Vēlāu Thjangkočē es uzstāju, ka vīcāi serps ī
mīns ur cēla. Vīnu cēls un vīnu mīnu plāna re-
aldīcēsana, kairu es nēsaulbijos, ka vīns no dīvēn
udētājīem vīcēm ī bijis spōks."

X¹⁰. Ina Dalecka - Budmēkos -

Man nā sportīlei - jātaiceei bija
jāpīdālās jāsamān sūcūnībēs Jāupils Koprop. pītū inst. saimn.
Dīvojam foret Jāupils pīlī (cēlta 1301. gadā)
telpās, un, kā stēista, kādēit mītūnājusies pīncēn
Elīzabētē. Tā vādū vāvānu sportīstēm atrodētīs
atpūtā cērādītājā gulāmīstakā vījas dīrd, ka
noklāede gaitēnā dūvīs īn pa tū dīrdācū
cīlācēnā solī. Irējot pasuakītīs, un tur īstāigā,
nervēnu "neredē. Vīsi klōn un tūvīs.
Vēlānās sarunēs ar eitu romāndu sportīstēm ar-
zīnāji, ka ar vīnā, (~~šānā~~ gan cītā reicē) esot
dīrdējusas Līdrižas (skany imitācijā) suanas
Intererantā pavidēlāi, pat fenomenāi,
man īnācēnā novērot Būtrīcū kluba marā
īstakīnā - nolīcētavā.

Reiz tū ur palodes nolīcūmī 3 ē stīlā
kūnā pīlū ar tīkno kopīrūtō mēdē. Tā
Bijī ap 11⁰⁰ dīvā. Vānāro pīe dācīnā,
atnēkēt kūnāi pēnā man īstakīnā pavēnā
hīdīgā matē - pīlūō mēdē kūnā bijā pāz-
plīstūnī simetrīcī ar fūcēm. Vīcā pīzē

galējo ur palodnes (tā apm 30 cm plata)
bet otra atrodas uz grīdas, nesaplīsumi.

Cituris līdzīgi lietus piemērojā
~~manis~~ blodinu (apm liha tilpums) ar iemaiņu
mīklu "paņūnām. Un atkal, varas ieejāt
kluba istabīgā - pielūkamā, ieraudzīju, ka blodija
atkal pārlisur simetriski uz pusēm. Viena puse
ar karoti ar palodnes - otra uz grīdas. Mīklu
izteceju.

Trešais traucis pēdējam gadījumā notika
manā klāvētū. Biju ar muguru pret māpi-
vitrīnu, un ar galvasi šādi šādi traucis, vārs.
Izdzirdu tādu kā stikla štrinku. No sānu
sim traucēšanu nepievēnu uzmanību, bet nedaudz
vēlāk, pieejot pie vitrīnas, ieraudzīju, ka manam
dāvētam stikla traucis - subvers, simetriski pāz-
plis uz pusēm, kaut arī traucis blāns - veseli.

Pēdējais pāsteigums bija ar ceptu galu,
kuru, pie ieejamas ielā blodijā un atstāju
uz palodnes. Un atkal, varas ieejāt istabīgā redzē
ka ~~mana~~ gala ar visu blodinu no palodnes
pānietojus uz ideus blodu zem pilosiem
radiatoriem un tur mēriji peld. Nevien
ideus pilos. blodina nelijs iefektīvis.

Šādu personu ieršanās minētā istabīgā
pilnīgi izslēgta. Atstāja bija trīs man.

Kā zinām tajādīgā Būtuviņu pad. saimniecības
kantora - kluba ēna celta uz vecās Būtuviņu
barona pils pamatiem ...

x 11. **Līvina Irēna** 60 g. Aptiekā. Mirusi

Mana māte man stāstīja, ka reiz, tevam slimam esot, viņa drīdējusi pie durvīm klauvējusi un pie tauti ienācēja solus koridorā. Gājusi preti ienācējam, bet koridorā bijis tums. Ar durvīm - neviena. Pie daļām dienām tēvs nomiris.

12. **Ausma Auzina** 46 g. Rīgā

Man daudz un parīga stāstīja, ka lauku mājās, kurai viss nopircis un tagad labiekārto, tad tad drīdod ka noēnotot durvis (un vispār smagi vēmsās) un nādi soli ienāc. Bet no para nācēja - ne vēst.

13. **Anna Berina** 60 g.v. "Norinās"

Mums Stenčos divoja rādīmece - veca tantīga. Nolimām, par cik viņa vēna un stipri veca, atvērt viņu drīvat pie mums un "Norinām". Vienu sestdienu arbraucu ar ratu uz Stenčiem tantīgai parāstīt jo nodomu. Tantīga bija ar mīru pārceļties drīvat uz Portuēniem, un pat lūdz, lai atpauzē - eļā parņemot līdi viņas nūsdar ietaupījumis. Atteicos jo daud, un teica, ka nūsdar viņa lai nem ūcu pati, kad braucas pie mums nāramo sestdienu.

Pie daļām dienām t.i. nūsdar nedēļu, nūsdar nūsdar, man no mēģa pamodināja stipri klauvējumi pie loga rāmja. No tūsdar pūcēlos gueta vidus un vācēja blankgulta gulēdājas māda Zallijai, vai viņa nūsdar nūsdar drīdējusi. Atteica, ka nū. Pamodināja ar māmuru un tēti. Tēvs izgāja cūā lūsdar, vai nūsdar nūsdar klaidoni, kas varētu daudties. Arā viņ klauvē un mūsdar suns,

kuris gulēja verandā ar bijā mēriņi. Ja
jau nāds būtu, tad tācu būtu rējis.

Nākamā dienā saņēmam zinu ka kautiņa
mirusi.

Pēc apbedīšanas, nākamajā spediņos barņica
maetaji ar pirmoņa staplāna aizgājies
dvaubres locēlās. Pēc mēs daujām zināmu mā-
cītājam, lai nosauce mūsu mirušo radinīei.

Neilgi pēc bōrem, kādu nauti pamodos no
trouņa. Vīrs maizes krāsni mirs, kaut kas
grabinājās, tā kā bungoja ar pirutu galīni
Pamodināju māsu. Nānoso nauti grabināsana at-
kērtojās. Izāmājam tūksu mirušo augšu.
Salinām pūli slaidus. Nevar nelidēja. Testastiji
teram. Tas sagaidīja stunde kad dluvo dindāci
sarādē trounai. Tēs iztīsinājās, itāucās, kā uodu
baididam. bet uelki. Tad mānījāmie istabim,
tēs ar māti pārņāca galit mūm istabā un mēs
vīrs, jo klurg nepatīkām. Bungošana parasti
sākas ap 00³⁰ - vai 1⁰⁰ nauti. Jēpa uodu pusstundu
vai marak. Lidz no maetājs no kanceles no-
sauca mirušo tantu, vīsi trouņi, bungošanas,
un maizes krāsni pprada un nenad vairs netīva
dindēti.

Pēc sapni var būt interesanti un zīmīgi
Tā pēc māsar Mildija nāves, viņa bērni mān
nāca sapnos. Touit ^{vīrs} Jāni dienēja armijā,
vīns bija raustījis māter vestuli lai atrībt
siltus cimdus un zeus, bet to vairs Mildija
nepoja redait, jo slimība strauji progresēja un
dēt uin māsa no mūm būjās. Tāpat sapņus
es vēstuli no māsar dila, ar tādu pašu lūgumus
cin teid kādu nauti Mildija atnal parādījās

man sapņos un teica, ka mājās ("Pukē") zem viņas
gultas esat tādīte, tur ievā esat zekes un
pirvstaini cimdi. Īpaši tasums nesot pārņēmu
pēdīt, lai nu to izdarot, viņa un tad ait-
sūtāt cimdus un zekes dilam un dāvestu. Arzgaļa
un "Puki". Viņai vīrs, atrastais, Vinalojs teica,
ka nenā nerinot un tē' odijami esot.
Jostāstīju savu sapni un gājām aļi pūatit mirsās
mādar pagulti. Tū tēsom apaurā bijo tādīte,
kurā ievā zekes un cilnas cimdi unsem ielija
pēdītī pirvstaini...

+ 14. **Retrovskis Mikelis**. (miris) 65. g. v. "Klumpjos"

Tas bija manā dūmtenē kietuvā.
Toreiz bija jauneklis un strādājis pie sūngiem
Riet Indijām dachā pie saimnieka. Gulēt
mums itudēg uz bēnīiem. Maja bija liela
pasa un bēnīji bija neapbūvēti. Bez manas
guleja vēl divi beāni vīreši. Tā, gūlat vādu
nādti, tonant man ilgi nenāca miegs, izdurdū
un uz bēnīiem nādti zāgē dilas pamodīnājis
āleus blakm'guletojis. Tēsom kaut' un tūmā dūrdījām;
ēvānt ēvānt, ēvānt, taisni nā vād divi cilnas zāgēto
diliņ. Vārojā būt par 12 mudi. Mums palina barmis
un vīdi tās lādāmēs no bēnīiem lejā mentet citu
nāvīgošanas vītu.

Oturz gādājā gulēt nādti lētā labilun
sūnī. Tajā es un manis līdrās gūlitāji dūrdījām
'bēma zaudas. Un atnal atstojām sūnī jo lūpa
neomuliji tajā gulēt. Kā vīlōn urinājs, tajā sūnī
kāduz esat nogalināti bēms, un nīga zaudāsauze
šad tad varat dūrdet pēc pūsmant.

* 15. **Elza Bērziņa** - 53 g. v. „Raukās”

Tas bijis pie vecā Raunas mātes.
Vecais tēvs nomaina pirmi piemansprētuvu. Piemans-
sprētuvu vīri: es, Uldis un bērni sēdējām istabā
un matējāmies televizorā. Tad izdzirdam, ka
blāunīstahā (un divojo vēstus) nāds stipri
nit pie lapa. Uldis! ar smu iņģoļā ārā, nanti,
skatīt vai nāds te uov. Bet tās vīri
bijis klusu un nerienas divas dvereles.

* 16. **Ola Bobrovska** 47 g. v. „Rijniekos”

Kad atbraucām no Baltkrievijas un
Latviju divot mūsu pirmā apmierinātā vietā bijis
„Roči” un „Plitas”. „Ročos” bijām bijate, es,
vīrs Vincis un manai Jānis, kuris arī bijis no
mūts jāburo. Kadis raucam, bijis jau stipri vels,
(pūlānteni maturos), kad pabarojām pūriti, nolikā
to gulēt un arī pati goju gulēt. Vincis
jau gulējis. Ielaidos gulēt un vafē acīm, ~~bet~~
matīdamāi pabaja kasāas nauts locā, domāju
pa ritdēu veicamieus dārkūm. Te sēraugā, ka
pa istabu net baltai aparātkimēs un kurlā lēpt
stāvi (tā visma izlikās) Nodomāju ka vīrs iet
iesmūbēt elentimo paupmā, unē bērni vien at-
sāruvejas - un nodzisa. Gribēju jona pie so
sāket ar krekla un tāpē spēku ar zomu
tēla vīriņo: vienāimē teināda: Ei, Vinc
kur tu esi. Tēls paruda, bet Vincis,
sāucēna iztraucēts, sāvo savā gulā rūtēties
un irascāja, ka man vajagot. Tāpēkēlēt ka
Oteiz, goju no „Rijniekos” un
Lējnieku formā, un rita slāvēsamu. Bijis rudum,
tēmsā nauts ap 4, 30 st. Nonākot pie
sajā mājā nelaimīgā mīlestības dēl, nosāvās saimnieciņi Lapiņas
Kūrtīnē dēl. Tas bija latvijas pūrijos gados.

"Bskalnu" kaltes, ieragu "Baulstam" puri pret deherin
vērtu vertikāli gaisma stabi. Intensīvi domāju,
vai tas varētu būt. Tad iedomājos, vai tikai nav
tas noticis ar reo Givna māti, un ja jau tālu
laimu gulejo slimības gultā, bet ceļam izārstēt.
Līdz ko to iedomāju paratījos, ātrāk uz to puri, bet
vēlādo gaisma stabi ar neredzēju. Kā vēlā
uztināju, tajā rītā ar to laim reo Givna
māte aizgājusi mītībā.

x 17. **Bula Ulmane** 80.g.v. Valmierā **Mirusi**

Toreiz dīvoju savā mājā "Briatānos".
Mana meita Miruda bijis nedeļdināmi slimā ar kušu
vērti. un ilgā laikā neatlūka dīvo. Kādu dienu
izejot pie slimā bērna izdurdū, un pie sienas
nāds pieklauvē. Sāpātū ar tas nozīmē. Paskatījos
un meitu un nodomāju, vai tu ar meitiņi sapoti,
ko tas nozīmē — nāve jau atnākusi pie tevis un
dod savu bērni. Pēc nedeļas Mirudrīja nomira.

x 18. **Sakirjānors Mancuņānis** (miris) tad 70.g.v.

Tas bija Latvijas laimā. Toreiz bija
kauc nādas slimības pie Kuzemilka Jāņa, "Eermālos"
Svinsāna urilkān līdz pusnaktij nedaudz "kungā
dūsa", gāju ar māju "Vēveršiem". Biju jau
gandrīz pagājušā gada fauniem vapiem, kad izdurdū, un
"no vaprītes nāds sauc "eū" Atsauces "ko vajaga", bet
tūlīt ar mani pārņēma sevādar bailis. Kauc
bals no vaprītes vairs neatkanceja, visu skriet.
Jā skūšim aizsmeļu līdz pašai mājai. No lūlās
pārīsaunās paliku galīgi slim. Bet palina samanas
un kādu mēnesi noslimoju, ārstēdamies pat Rīgā.

19. Ozoliņa Māriņa (27.5.) Valmierā, ^{Arvids} Kāķeris, manai nelaima tēvs, pastaštrija

Sākus sarunā personīgo piederīgumam
locīt dīvojis cīrīs. No daļas nāst
un māju esat bijis jāiet jaunam napsētai. Tā,
vēdu dievu palīcī vēl daļā un iguacis par
napsētu ut jau ap purnanti. Tāustes napsētas
ēogam, tēvs iedirdis, un nopavakus uān zovs,
viendoma pa visu nēdi. Tēvīnījēs atvaktījēs jō
un jau purnanti 'seit varētu zovs rastiēs. Nevā
nekīfīs. Jāfīs tājān un atvaktī cīrmīgūē snayar,
nāst pilusī atvaktīus zovs tēvān un nēder vilusān.
Pātkīnājīs solus bēt aī cīrmīgūē dīrdamī sofī
pātkīnājūsīs. Tādāf aī bējās napsētas ēojām bējās
un līdī ar tē aplūsusī vīdī sofī un vīrdzōyā,
Ots interesantī gadījums pēdīstīs Jelgāvā.

(Nevāfīs vādā) gadījīs apmestās vādā glītā uoājā,
bet tīk ar heilģu lānu jō dīvat tū nevēnām
nāst bējīs iespējām Pēē purnanti dīvōfā iemītucīnī
dīrdējūsī un blānās telpā tīk vīrdnātās, vīlētās
nēder. Mārnāt gulām vīdētū .t.i. tagad gulāt jēu
'pīsmīnītājā telpā, nēru tīvōvīs dīrdamī atvaktī
telpā, unā gūlījūsī lēpmīs

Tīsdīs stāstī lūs par notīcīmīs Salac-
ēvīnās napsētā, unā līcīncēbe bējā manā mamma.
Tēvs ar māfī bējā cīzbrākusī ar mīnētū napsētū lēisupostū
cīzbrākusī, cīzbrākusī vektēvā (mātīs) napsē, vektēvīs savā lēicō
bējīs jūran brāncējīs un parīsam cīrmīnītī lākus lēicū at-
dīstījīs Salacēvīnās napsētā, mēdīt napsētālo napsē un cīrmīnītās
dāvāt māmmā ut paravējā kopīnās vīrsu un aī tē
bējūsī jūtā, un zoku vīrsu palīcī napsē un redī un
aī kopīnās vīrsā klāt mītā, dīrdī pa napsēdīn
lākus. Pātkīnājūsīs dāķerīs vīdī un tās 'snaychān, cīlīnīs
vājās un tēvīnīs un nē tālu stāvōsō vīrsu mōrdū: ↗

30. Anda Barce (17.g.v.) "Urtis"

Sajā notikuma bei manis bija par lid-
cimeneim nel 4 bērni: māsa Lajana, brālis Māris un
kaimiņbērni Laila un Aigars. Vecums 10-13-9 un 12 gadi.
Mani tēvot bija 13 gadu. Bija 1980.g. jūlija beigās
Mana vecmāte Manja Barce bija grūti nedziedināmi
slima. Pēc vecmātes no bijušajai bijo atbūvētoji mēta šina
ar visu un dily jau minēto Māri. Mēs bērni, tajā vakarā
spēlējāmies pie "Jaun-Urtis" vijas "klusos telefonos". Bija
24. jūlija vakarā, sāko jau krīslot, kad, nejauši pa-
matījusies un saras mājās pusi, pie tās šinas derau-
dijas melnu stāvu. Pārtraucām spēlēt un sarām
vīn vērot, kas tas ir. Melnari stāvs līnām gāja (vā
Māris teica - slideja kā balerna, visuim salisiem) gar
mājas galu un paruda aiz stūža. Patina neomulīgi,
spēle beidzās un gājām katrs un sarām mājām.
Pēc redzētā kļuva marķiet bail, un tāpēc un
māju gājām ar līnām, pa tīzumu. Pēc mājās, uz
tēpītēm vidēja vīrsi un pīpēja. Sērētis bija
ieciā pie slimmāces. Kā nosaucējās, nevienš ap
māju nav staigājis, par melnām dūķim nepamaz ne-
runājat. Pēc apmieram 5-10 min. vecmāte nomira.
Tas bija 10³⁰. Tajā pat minūti aptājās abi,
sijas pulksteņi - nodinātāji. Vīnu, maizē, uz-
vīnām un uzvīnām augstākā bei rāda laiku,
bet nāvēnās dienas vakarā tieši 10³⁰ pulksteņi
atkal aptājās. Tad vairs vīnu nelūtojām.

tuipin.

"Re, kā jocīgi. Aprārtējo krīzēmumu un nouu
lapinon bijušim pilnīgi sešas. Abi nobrīnījās."

x 21

Dzirdra Ērmuīža (57 g.v.) „Upmalos”

Toreiz dzīvojam Arkādijā, Skaļmīces ciemā. Mēs ar vīru Pēteri un slimu vīa māti. Pēdējā jau bija uz miršanu. Pārmainu ar vīru dzīvējam pie viņas gultas. Būdi vad pie slimnīces gultas sēdēja viņas dēls (mans vīrs) kāds pie loga erat pērcļauvējis. Pat slimā mātē sarosijusies un parratējusies ar loga pusī. Pēc tālu (tas bijis nakti) Pēterim stipri sācis mākties vīrsū skaudies un vīru būdi pat marliet iesnaudies. Bet kad uztūcēis no meža mīlā, slimnīce jau bija miruse.

Otēcē, tepat Upmalos (Rūtis) kāds nakti sapņojis un man zvana telefons. Pēcdu klausuli un sievietes balsi saka: „nevis Mārija bet Pēteris”. Pie tam pamodos un sapnātū, ka runā ir par deusū Pēteri un būdi bija ļoti slim. Pie daīam diēnām vīrs nomira. (Mārija ir puvca sievietē - ar deusū radinīce)

x 22

Eduards Šults (70 g.v.) „Ezermaļos” mīris

Tas bija pie kara, kolhozi vēl nebija. Biju aizgājis kaut kādās darīsānās un dzīvēnām. Atceavējis tā pailgā un atpauca un mājām iet ievāca lūlā tumā - nakti. Bija vasaras nogale. Gāij pa lūlēcē, sarā nodabā, kad pagājis garām „Ergliem” kāds 100 m pēnsū ievācē sarā „mūsiā” melnu cilvēka stāvi, sievietē vīvēti, unis apmēram mētus 10* no manis ovi iet tajā pašā virkū. Pēnsū, un vīrs tā vareja negaiditi uzrasties. Ejam abi, vīrs pa priekšu, es nopācalus. Pagājusī garām vēcās vāpētās eļģalam, skatos ka melnais stāvs rāis nav

paruda tīnpat pēvsui, nā uzradās. Aprm. 20 salus
āro celgala. Pēc tam gan palina tā neomūģi un
steigjū norloju atlinudo cēlu līdz "Ezermaļiem".

213. **Jveta Balode** (19. g. v.)

Limbažu raj. Steiceles ciema "Kilās"

Bija parasma vakars. Mīgs nenāca. Iemīgu
un pamodos, atkal iemīgu, liet kod pamodos, ierādējū
uz gultar malas sēz vesa sievietē spēkiti rokā
Vina man saka: "Jveta, Tev kūs liela kaime!"

Tad viņo pūcētān un gaja projam eide paruda
istabas stūrī. Atzīmīgu eiesā meģā. Tas notika
Mudruieņu internātskolas nospūtiē (bij Kuseņo skolā)

Tas bija vecāku mājās staicelē Gulīju
viena istabā ar mašo 8 mēn. veco māšīnu, kurā
tonant lati raudāja. Pamodurēs, ierādējū, ka
kaulaina sievietē, veclaiģīgās drānās: "vāmi, kupli, gari,
blizīte, balti pūcētān, un laxatijs galvā, stāv
pārliķūnis pie bīrna gultījar. "Lati uztraukās
jautāju svesajai: "Kō jūz te darāt?" Senāpu
no gultar un stēdres pie slidra lai iedīgta
guisimū. (Tonant istabu guisū vīsa mīnēvica). Todama
sratījas atpanal un redzīju, ka tantīna atliccās no
gultīvar un atmūģūnīdūi sāva iēt uz galda pusi
un beigās apstēdās pie galda. Esmu pie slidra,
uzbīdēu guisimū un pamētos uz galda pusi - no
svesās tantē ne vēst.

Novēroju arī ka. ap 24 iem vienmēr cūkst
gūda, itnā nāds kailām kājām itēģātū pa istabu.

x 24. **Antonija Apsite** (55 g.v.), "Veiverīces"

Apmēram mēnesis pirms pirmā vīra Valodijas nāves, pie loga durdeju stipru pieritienu.

Tajā cirtuīgajā parasaū durdeju durvīs, nera atlidojumi dāzā visu beizi no-
kāņoja un nosmejušas atkal cirtlidoja.

Šai dzeivi tajā parasaū neaplaidīgi kala mājas pakot, taisni tu, un vīrs gulēja. Aphedriauas laivā, stāvēt pie valija rāma (pi pirmā vāra atvēršanas) maui itnā vāds neredzām spēns raaj' vīrsi nomirusām. Blaus stāvēsē rādī domādām ka man nōu vīrsi gī-
bous, stingri satve maui pie rokām un snatē un maui ar bērām. Bet es esmu pilnīgi nomodā valdu pār sevi, bet nā, jau teicu kaut kas neredzām, maui uilna uz sānu. Lali, nā turinici palidzija.

o 25. **Valdis Kircis**

Stāstījusi "ciņa veemānija.

Nomiris Valda veaistivs. Atzģājējs, neiezūkots, novietots atsevišnā istabā, ap-
kāt aplintās pukes. Nomirēja sēra, resp. mana veemāte gulējusi otri, blaus istabā. Nauti, viņa dzirdējusi sava mīmsā vīra balsi, kas teikusi: "Smarža smarža". Veemāte bijusi nomodā, vad to "dzirdējusi".

Bet pirms veatīva nāves pie mājas at-
lidojū diēnā meia putas un fekelijs gar mājas priekšu. Vecāmāte teikusi saram iroum ka to putuins vajadzētu pakarat, viņam esot tāds lūdzōs snats. Veetēvs atteicis ka neesot vajadzība iet ārā. Nauti veaistivs nomiris.

26. Zofija Ozolina - (68 g.v.) "Dzintars"
 Kad "divoju" vēl Palijā t.i. jaunības
 dienās atceros ka mūsu kaimiņam sādā, pūce
 izsta logu. Pēc pāris dienām viņi cēlās no
 tās mājas nomira. Lielu, jau tepat, gadijās
 uz ariet uz "Bucinu" mājām pie meissanga
 Rozenberga atraisies. Kad iegāju pagalmā,
 saimniece jau pa gabalu teica, ka no meša
 esat atlicojusi pūce un izsituri logu. Atbildēju,
 ka tad jau tev Bucine dās divi jāmiest.
 Un tiešām, pēc turām dienām "Bucinu" saim-
 niece nomirusi.

Baložu Sofija bijusī kaimiņiene, tagad
 divo Dže pie meitas man stāstīja ka reiz
 aizgājusi uz kaimiņmāju pie puēnā. Saimniece
 līnusi uznavētis verandā kamēr ieslaues gori
 lēst verandā metas jau krīstot un tad redz,
 ka, kaut gan ir ziemas laims, gar verandas logiem
 arā, stāigā meitene vasaras kleitiņa. Pēc tam pa-
 rūd. Eju snāgties, kas tā ir, kas ziemas laikā,
 plānās dūbēs pa ūni stāigā. Pavēru durvis un
 redz, ka smiegs gar logiem ir līdrušs un balt-
 nevāna pēdiņa nav redzama, ka kāds būtu
 stāigājis.

Dzintaru saimniece Ulmane Beita, man
 stāstīja ka tad, kad viņai 20 gadu vecā
 meita Mirča, gulādama naktī diēnāmi slimo
 ar kaut vēsi, pūce snāgtāura pēdējās dienās,
 un ar atēnušas durvat šajā paraceli stāvidama
 slimniece rīstāla čurdejuši gar sienu vairākus
 stiprus pūsiēnus. Nodēnuāja: vai tu, meitiņa,
 ar divdi, ka nāve jau atnācusi Tev pašai!"

Pie kau cū rītiem pū rīnas bijis,
tū, dienas vēl meitiya dūvoja.

(No manī : Jō stāstīny dūvoļu vēl
no citiem cilvēkiem kurus bijis dāvāna ar
Bertu, "Nūntam" uogān vēlā mantoja sūgsmīnītā
ozočīya sūfīy)

27. Evija Jurgenberg

Stāstījumi viņas vēmāmiya

Evijas vēmāmiyāi māsai Montai bijis slimis
vīrs. Diēnā Monta piegājūni pū savā vīra, kurš
tai teicis : "Kā tas par melno jaunēkli,
kā stāv pū manas gultas. Lai vīrs at'projām!"
Monta pārvārtījusies, bet nevienam jaunēkli neesot
redzējūsi. Kauti vīrs nomirūsi.

Vēmāmiya pļavā grākūsi sēnu.

Netālu teicjūni' upē. Pēusai kāda balss
teicūni : "Laiks jau klāt, bet jātnēna vēl
nav. Tad atkal vīrs palicis klusūsi. Pēc
neilga laika meredramā balss teicūni to pašū.

Pēc brīža parādījies jātnēns un mēģinot
pāryāt upi tajā noslēcis.

28. Ilga Gabrāne 50 g.v. "Kalnācīs"

Kad nomira māte, mēs ar māsā
stāstīdējāmiēs par to, vāderi kleitā vīlūt mūgūnā
mūvīšai mātei. Mātes vēlēšūnās bijis, ka jāvelk
tā un ne cita, bet kad nu vajādūjā arzājījūsi
apģērbt radās' domstarpības, jō māda pa vārī
gūlījā 'lai velk cita. Uzvaldījū es. Pēc bērūm
māte man parādījās sapnī - dūvo, sūaidis, un
teica paldies, ka es uzzīlūsi tō īsto kleitū.
Tūpmētī mādei ~~katru~~ katru nakti nakti sapnī

rādījusi tādi murgai un arī mātē, kas ieteikusi
pārmētumus. Nonāci tu tāli, ka viss nav vajadzīgs
gūlēt. Bet arī nomodā lēcīs un pa istabu vāds
staigā, cīst grīda un t.t. Būvēkum pie Zilākalna
Mantas' pie pedona. Tā tad arī ieteikusi no
darīt. un pēc tam varējumi mērgi gūlēt.

Manā drimtajā ciētā Madonai raj Gauzāleša
bija lepna māja, unā divoju tūniga ģimene - unis un sēra.
Nērgi pēc nara, laupīdams nolīnā iedavta ur-
lūkušo, akur laulātos nāģēlīgi noslepvaroja.

Pan cū māja bija plaša, labi nārtota, kalhore
valde tu izīrēja ģimenei duroulis. Bet ar
divrošamu nevar nesanoēa. Nēisot varējusi gūlēt,
jo pēc purnavts māja bijusi deidamsi savāli,
brāsmi 'frouni' nō vāidi, elpas, kunnosti un t.t.

Ģimene auztānais pāris udeļas varējumi iztēnēt.
pēc tam aizpājumi. Bejās nekur vairs nav varojis
gājis tu drīvat. Vēlān māju nojaukusi, un hēv-
elementus izmantojusi un eiter.

~~29.~~ **Hija Borsuka** (40 g. v.) "Oškalnos"

Man varēja būt ap 9-11 gadi,
'īti māteeros, kad kādu vakaru (bija jau tumsis)
gāju no istabas mājas ziemeļi jēlā uz
istabu, unā urtunējas maui 'veēai'. (Tā tūnē
staigāti kathe dienu) Cami rānēca cet lēlāi
zālei unā parāiti mar urtunējas. (Galvenovart vie-
rībān.) Leefat zālei tajā vakarā, no atnērtējānu
durvīm iēplūstosās ģādimar lonō iēraudlīfy
pēc apafā galda šidam lēlā auguma kunnu,
kaironō ar apkārtli, kailu galov, ūte urlīnta ar galda.
Redhiju vīnu parādam sēarhī, un vēl šodēn tas man
stāv dēis. No redhītā nolijōs un atbēgu at-

rādījusi tādi muguri un arī mātē, kas ieteicusi
pāmetumam. Nouāci tū tāli, ka mairi nav varējusi
gulēt. Bet arī nomodā licioš un pa istabu vāds
staigā, cīst grīda un t.t. Pāņemusi pie zīdīšanas
Mantas' pēc padoma. Tā tad arī ieteicusi ko
darīt, un pēc tāmu varējumi mēnigi gulēt.

Manā drimtajā vietā Madonai vaj. Gaigalciņa
bija lepna māja, unā durvju turīga ģimene - unis un sēra.
Nēģi pēc uara, laupīdams nolūnā izdarīta ur-
būkuums, akur laulātos nēģēlīgi noslepuarāja.

Pēc cū māja bija plaša, labi ierīkota, kalhoru
valde tur izīrēja ģimenei durvulis. Bet ar
dūrošanu nekas nesānāca. Nēģot varējusi gulēt,
jo pēc purnāts māja bijusi deidams savāli,
baismi trokusi - nā vaidi, elbas, kunnosti un t.t.

Ģimene augstākai pāris udeļas varējumi iztūit.
Pēc tāmu aizgājumi. Berjās nekur mairi nav varējis
gājis tur drīvat. Vēlān māja nojaukusī, un luv-
elementus izmantojusi un citu.

~~29.~~ **Aija Borsuka** (40 g. v.) . Oskalmos

Man varēja būt ap 9-11 gadu
, īsti neatceros, kad kādu vakaru (bija jau temsī)
gāju no istabas mājas ziemeļi jātā uz
istabu, unā uzturējās maui 'vecāni'. (Tā tū
staigāts katru dienu) Cami iznāca uz lūlai
rālei unā parasti mar uzturējās. (Galvenārt vī-
sībās.) Iespēt rāle tajā vakarā, no atārtējāmu
durvīm ieplūstosās gāimān lūnā braudīšy
pie apafā galda lidam lūla auguma kungu,
kaionā ar apkauli, kailu galvu, ūte uelīnā ar grīda.
Redzējis viņu parīdam skaidri, un vēl sodēn tas man
stāv deis. No redzētā nolījos un atbēgu at-

parad, no unienes izuodeu.

Mana nelaine mate, Marta stastija ka
vizi Gudama api pundeinas laiku Jaima
kapsita, kur erat airdesuni vidur ~~un~~ vecumu kapiem,
un galveno vidur eela redzejuni stastojam
jauku meiteciti samanas, punktainos, svarcijos.
Redzejuni un turpat aru pivoini parudusi.

Gan iznatijunes, vai nav kur'ivas vecaki,
vai pati bet kapsita kijiun kimsa un klusa.

Lati daudi sado velda noticumun un no-
stastus: sruajuni gan aru pati sava ganaja mada
puredzejuni mano ocmomina Eka Gine. Lil,
na toreiz kieu nepievemu tadu uemamies.

Ateces ka vija stastija par noticumun „Oskaļu”
anglistaba Tur mate gulijuni. Bet reiz erat
notieci tadi: ka parasti apgultases bet vel
mukidama aismijuni sajutum, un pa istaku
snuen tadi na veji, vesman. Pēc tam erat
kauts rads smagun gūlies visū un klusis
grūti elpat. Ka tades lomas pūyevats kusti gūm
cilvēkiem dait sokuun snaitit tūvūsi. Tūrit
kļūvis uēglau, vesman rimusās un vis palicis
klusun un uēgli. Tajā istakijā erat nādreit
dūvojisi un aru nomirusi cilvēki. „Oskaļu”
is lūj Butnūku mūdar barona filiāle. Tur
dūvojis „Dūzes” mūžinās pāvardnieks.

X 30. Antonija Berdeliga (60. g. v.) ^{mirum} „Berclās”
Toreiz dūvojām „Lapaijos”. Kadā veldā
vanana stunda, biju jau gueta, bet ne aismijuni,
ned dūvdu pū loja nādi pūklauvē. Izgāju aru
nevina. nav. Pēc pāris dienām sajēmu ziņu,
ka krāli nomiris un jābrauc un bērem.

X³¹. **Hilda Bauere** - (70 g.v.) "Vēvērtosos"

Pati neesmu neko redzējis, bet man stāstīja viena pariya - dāsiga pāle. Lauvestādniece, kura ienākusi Latvijā Umanu lauka beigās un vēlān sagājusi kopā un droņojusi ar kōdu Latvīsu saimnieku - vīnīnieku. Šis cilvēks bijis ļoti slūts, despatīvs, nejaucis. Beigās saslimis smagi. ~~un~~ Dīvotāji vairs neesot bijis. Pēdējās stundās sēdējusi klāt mīrojām. Un tad viņa dūrd, na pa istabu sān klīpināt daudu sīai solīsi veidū dūrdamī tādi kā smīklimī, ēlan. Jaspāds, na kam velna pa istabu dācēstu. Līva polīte, bijusi dromīga un neun nekāsu. Vēl dāri apmījān mīrali un vīn nomīnīs. Uzēit arī istaba pa- līkusi kēsa.

Kaut kas līdrijs bijis, kad kūtes mūrā mīnīs arī nādi pāms cilvēks, kuris viņi mīpa sīti un moejiņi sarā rīvu un līksmū. Taj mīrdamū, blāvis na velni nānot vīrs, vīri vakti erot pilni ar tīem.

X³². **"Salīnveis" Stanislars** (mīnīs 84.g.), Salīnās

Bija parānara laims. Septējos paņ am un tad radās vajādūka iēiel iēnā. Izgājīs kēki dūrd, na pa istabu nādi stārgā, pāleido "icēslus" kaut kā klācēdina. Dōmāji na Anna istabā rīāmojān. Pāvēri dūbrīs redri na vīsi Jēns, nekuris nav, arī Jēnsis nav. Nābīnījos - Izgāju arī un vdrū, na Anna atpūn līlēlā dōrā rāvējās. Kō vēlān vērīmojān tajā dēuā Aman mārān dīb, lēot un jāvān dīb, nosticis. (Bukas dīb) Mārān dīb esot dērgān lēēzi apcīmojīs "Salīgas".

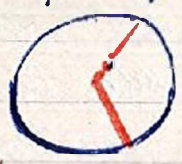
33. **Atis Skalbergs** - Rīgā

Annas tante dzīvo Sauleņostas
maņā varavīķā Pilādru ulā 8. Anna Strade
ir Skalbergu varavīķas patstāvīga iemītniece - mājas
pirmatļāja 1982.g. 6. aprīlī vakarā ap 19⁰⁰ vīra
dzird, ka kāds dabīgiem, stipriem sitieniem 3-4
reizes piekļauē pie loga un Editer tautas (manas
mātes) balsi saka: "Anna". Piecēlusies no galdā,
stima piegājusi pie loga, tā atvērusi un redz
apmi 3 m attālumā mammai veidolu. Silueti
stipras krāsas dēļ nesmaidis, Tēls pa dāņu tīnām
āt un ariņ un tālāk - šosejas purni. Pārīsiņū loga
otie purni vafā, skatījās uz aizējoso stāvu, pārsteigta,
ka viņa ir seit atbraukum, bet iepriekšēja brīdinājuma.
Briņā - tra pārsteigta, ka nav neko spējū pateikt, bet
sātkān minūtes pie loga stāvūsi un bijūsi sa-
jūta, ka ieraudisūsi, tuvu laku draugis. Tad
logu aizvērusi un kādu brīdi nevarēsi aptvert,
ka tā tomēr nav bijūsi realitāte. Gribēsi
bravit man, bet nevarēsi. Pirmi šī notikuma
neko nav domēsi.

Tajā brīdī kad norisinājās augšminētais, māte
jau bija pienīgā nesamanā. Mīza ap purn dienu
nakti 7. aprīlī. Tajā diēvā arī purnvīsiņū Annas
tantei un parēstijū suņū vēstī. Tad Annas tante
vīdu sapnatusi un man parēstijū, nā Edijān tante
atvārusi no vīgas atvāditier.

Mano purnū Ligo Melgalas savā drīvonli
lejūna ulā 150 (otā stāvā) iedēsi savā vīga
mātes istakā. Uz galdā atvādas apali apmi. 1cm
biēzi stīklis. Vīgai blakus stāvot, stīklis ar
spalzu troksni pūsiņū pārplīst. Istabā rodas

muls, stindinoss suanas turpinajums. Iegai ierindes:
no na tas tai varaja paipleist. Loga bija ciit.
Questi' tiri, nekadi puvsimeti noverst neraraja.
Pierastija laiku - plust 16⁰⁰. Vijas vips
Erit R. Rundes printrosesies - no na ta var st'abs
peist. Judinumi izmaidojusi ar gaisa bumbuli stiditi.
Nauvimo dieno puvnaimi zina, us tisi plust 16⁰⁰
tajā pat diena mivusi Iegai vira mate.

X 34. **Kolo Bodahors** (40 g.v). Stacetēs
Bija videns laims. Kulām pie
„Vēverisēm” linnēklas. Pierakāē xāndu robeidēm un
un tā punita pamata sastinējam. Iedzīvotāna iznāda
diezgan pamatiga, jo turpat arī „nolizu” un pamodos tūvai
lūlā fūmā. Galvā vēl bija mari zvinguliti un no-
līmā fagad arit un faund kapsēta pie dēlīya kapa.
Puvstis mira pēi dremdibām, so parauē nerodehjis.
Bija loki rēt, jo tā grīkiji dēlēt.
Gāju pa fūmā pāri, taisnā ceļā uz kapsētas
vidus eļy. Rīdi nem arī spīliti. Pāncāpu
mārim un pa eļiny dēros lēnā kapsēti. Nedaudz
pašāji, šerangu, un pa to pašu vidus eļy (no
kūsta pures) man pētīm nāu garā melnās dūkēs
tēpiēs šēvītes stāvs. Nauti tūve iekija tū
fūmā, laimā ar māuonlēm ijo mēnem. Melnā šēvīte
nāu tūvā, es apstājos, kēidi snatos, noģādu us
redrot, un stāvs fūvojās, strauji apģāzēs un metēs
beģt. Pārlece atud mārim un fūvai labu gabalu
pa fūmā pārijis, apstājos. Pāmatēs spīcuar gaismā pūnstēm-
tas rāda 0¹⁰ min. Tātad spou stunda. No tān
cerēs uz kapsētu gāju rētā un fūvai diēnā.

35 / **Olehnoviča Nina** - 65. g. v. "Dambjos"

Tā man stāstīja parīņa no R-Baltuviņa
kura sarakstā raksturo ar meitene (pauzīti) kura
piedāvājums sekojošo: Meitene dzimusi bijusi,
Tēvs, māte un viņa pati. Viņi bijuši peticīgi.
Pēc tēva nāves palikušas abas ar māti. Kad
miris un tieši glabāt vītojas draudzes mācītāji
gānāmgājēji aizņājusī šos divi lieldi parādīt kuz-
gājēju pēdējā gaitā. Abas tomēr atrānās to šant
Nākošā naktī meitene pamostas no trokšņa
un ierauga istabā tumsu stāvu garā paltrākā.
Svešais tumsais stāvs iedod meitenei rožu krāvi
un pabēl to skatīt un citu nēko nedot. Tad
stāvs ut pē mātes kura gul' turpat istabā
otā kaktā. Meitene dzird ka māte sāk vārdēt
stēnēt, gānēt, kunkstēt. Tā tālu laiku. Pēc
tam melnais stāvs parid tā ka meitene ne-
dzird ne solu trokšni, ne dēmyu aizvērānos.
Māte no sava kaktā sard' lai meita verināy
nestāsta par redzēto un dzirdēto kācēs viņa diva.
Durtat ritānu māte lidi meitu lai tā iedēbr-
gaismu, jo esat jāiet bet nēko neredzāt - viss tumēs.
Meita iedēbrina ' sneita un vdr no māte
nomirt.

Okeiz Nina pati esat runājusi ar viņa
nātinuma lēcimēci. Tā bij' bij'. Palijs (pirms
39 gada) tajad R-Baltuviņa. Es biju ut jauna
meitene, bet, kas man stāstīja bija jau puanguri,
jauna sievietē - muižas kalpone, preejusi. Meilgi at-
pānēt viņai nomiris lēminis, un viņa lēina,
kēzi aizskējam ar kapsitu uolūt puzītes
ar lēina kapa. Tā reizi, pūrdināt lēina,

izmantodama brīvu bērli unais kopun sadzen
kūti (vija bijuni slauēja) aizteējuni lida
kapitai. Tādama uz nāpētas vārtiņiem vija
vēr, no pētē nāk jaunm cilvēns, tumsās dēķis,
nān samuāt rādās, grib no nāpētas nānt arā
pa pē pasieim vārtiņiem. Kad jaunenlis bijis
dāms metus no vārtiem un meita jau gandrīz
klāt, pirmāis pēnsis parudis uz vatas izgāisīs
meita sastinguni pārbili. Garam ar rīgu
braukusi kēlpi, kuri rediedams itāroso nāpēni
aivājusī braukt. Bet tā nāv vārtiņi ne
vārd atkērdet. Manidams, ko vārtēn garam braukēji
aivājusī sēviti uz vārtiem un tālān ar meitā
tad arī atjēcusīs un izstāstijuni redzēto.

Nel man stāstija mand mātē ka vija
(caur bij Polijas valsti) reiz gājusi vārtē vārdē
dariscuās pē saras mātē (resp. vinas vēmānigās)
Iet vārtēji caur meri, gān krūmēm, pa
launm celim. Netāku no meri, kūmāja
redēn stāstē mātē, vārdē cilvēns sirdīgi cēt
kūrdē klūgās, ardas pa kūmē pūdēni pūi
tāds kā stips vājs, vīpulis gūrdamīs.
Metusīs jau radara, vēstā. ^{Nelēnigās uz}
vārdē kīrtēji ^{kurā vārdē, parigā, nā vārdē, vārdē, vārdē, vārdē} ^{tu pīnāja pīnēji}
stāstē mātē. Hīzējuni lida saras mātē, pē
vāng ar izstāstijū cēt redzēto. Nā gān
brīnams, tādams mātē: "Mūsū kūrvisū pīnēji
nu jau nedēly, kā mīnās." Kad gāji
atpakaļ redēn kūrvisū klun un tūns.
Kūrvisū kūrvisū vārdē, redzētais, mīnās, kūr-
visū pīnēji, neredz nēvīnu nocīrstu stībē...

36. **Zaxis Jānis** - 45. g. v. "Viedlīši" **Miris**

Jānīša dienās man bija draugs Ģirvins - "Oša" saimnieka dēls. Tas tad reiz man "pantāstīja" sādru gadījumu.

Reiz es norunāju tirdzniecības rādītāju ar savu meiteņu velti kaprētā "Bija" jau paturējis vakarā, kad nonācu norunātā velti un aprēķinās un salīdzinā sādru gaidīt meiteņu.

Bet meitenei velti redmā pie salīša pienāk sievietē baltā rītelī, apsēdās un sāka man dūties virsū "stūrī" un pašu salīša galu, bet šī tika furāk. Beidzot nemi nemi, meitene ātri pie kaprētās mūca pūslēto rāta pārķerdams līdi. Uzlecu rātam mugurā un manu "cik jāceļāji, pedālus. Pie dambju" mājām iesieņiem šūnītēs, krīti un "jamatīgi" šarītos. Tur, kamēr braucu šūnītēs eļļi mani panāc mana meitene, galīgi pārtējusies, gaudēt bez valodas. Kad daudzi mac atjēgasies, izstāstījumi ka arī vīgai, pie norunātās šūnītēs velti salīša, velti mūcāties sievietē baltā rītelī.

37. **Vilcāne Erna** - 56. g. v. "Kalnāres"

To stāstīja man tēvs un arī pati redzēju ka vīns tajā vakarā uzturēt, atnāca mājās. Sākās ar to, ka tēvs izglāba vīnam pašnāvniecību dūrbu. Izņemis, ar citu palīdzību, kaimiņus un cilpas vīns. To tūcēs kairījis, elpinājis, kamēr dambju pie dūrbas. Vēlāk, pēc apm. redīšas, tēvs, kādā velti redmā vakarā nāudams un māsas, krustcelēs (apm. tik un mūsu mājās).

sastop lieldu melnā vīna (vairāku reisu
nenar sarakstīt jo ir jau stipri tumšs, uants)
kāvis vīnam sāka: "Kāpēc Tu pagēmi manu
aunu?" - Tēvs ātrumā atbildēja: "Tas nebija
Tavs." Pēc tam melnais stārs paruda.
Pēc tam tēvs sēpnāts ar ko vīnam beigusi "velnu
dāvināna un uztāvēs stēdriņš un mājām.

X³⁸ **Rozītis Jānis** 70 g. v. (miris) "Stultis"
Bērniņa, kādu laicīgu dūrogi dūri
Ejot uz Pilskalna skolini, beija jāst garām
Jānui kapsētai. Tā var nokļūst pārnas skolā,
jo mājām beija jāstēt jāst lieldu tumsā. Un tā
kādi vēlā rādēni rītā kad zeme jau beija
uzsalusi, eja gar kapsētu un dūro, ka air
muguras viņi jāst ar zirpes, pasnāts un redm
ka viņi tēstām jāst kādu gabaliņu air manis
Noju madā palikim salsti kai vīns jāst
garām. Bet garām neja Jānui klāb. Turpinu
iet, lieldu nāst kapsētai stūris Me vairs nedūro
ne rija solus un nedūro air vāsti uca

Pēc manas siera nāst vairākcāst
kānāst dūrodit ka pie loja un eitcis pie
dūroim vāds pūklāunē. Eja vienme pasnāsties,
bet ne airā nedr air dūroim nevēna sastepis
nēsmis. Tajos būtos air nēst spēcāst per
sava nelaiķa Veltis nēsmis domājis.

X³⁹ **Zeltiņš Mārtiņš** - 70 g. v. (miris) "Vīnersos"
Pēc siera (brāta) nāst, bērni pūrdūnāst laicis
gāst ar oca kapsētai airāst pūnētis un pasērot. Reiz,
sērot pie uapa kaut, kas lieldu cūnāsties. Terāgu un
kapsētas, mīra sēdam lieldu tūni, kā lauru nolijās, un
gāst fūstis prom. No tāš cēstis kapsis apmēdijie rēstā

40. Krutova Lūcija - 56. g.v. "Zvīguros"

Tas notika jau kādi 10 gadi at-
pakaļ, pēc mana vīra Eduarda nāves. Bija
jau pagājuši nāds mēnesis, kopš vīrs bija
apglabāts. Driņķu uina "Zvīguros" es vienmēr
gulētejat izdomājos, kas notikis ko es darītu ja
pie manis pienāktu atnāktu Eduards. Un ar tadām
pašām domām "ai kājā vērā kājā" gulēt.
Nāsti lampinu es dedzināju visu nāsti. Iegūto,
gultā ar seju pret sienu un ar labiem
sānkiem. Tagad pēc tā loma joma nāsti
apsalvat, vai bija iesnaudusies vai nē, bet pati
fomēs domāju, ka nē. Jo arī nāstamā vīta, kad
ar kājā ar "Pēteris" formu, un slaucu govis, es
teikt izstāstīju holeroimāi 0. par notikumu.
Un tā gūlat es drīdēt, ka no nerandas
puses (tā stāvja zārs ar mīnaso vīnu) ferojās
ērbijās cēceti soli. (Vīnu ar zārs cēceti
ērbijās) Klusi soli apstājās pie manas
gultas un es tad jūtu, ka nāst nas briesmīgi
smagi sān gulties man visu, spūst un visu
augumu. Paliku gūti elpat un jūtu 19
grimstu melnā tumas berdibeni kādā venad
neesmu jūtu. Instinktīvi sapātu, 19 nekūš
laki un pēdijā lūdi manpāta ienāka vēcārmātes
teintai va tadās zēcēs jāucāta jūtai, sānu
skaitit tēvreizē. Un jūtu, ka spūdiem, atslābst,
palein uiglān, kam lūdi uzelpat, atnē aei,
redm seņu un drīdēt ērbijās. cēceti kājā,
klusar, aizejosar solys. Tajā pat vārdā
pāvācā gūlit atā istabā. Uz jautājumu vai
vīra bija berdēt izdomājusi, ko drīs, ka

Edvards atnāms - atbildeja ka nē. Fautājis vai kādreiz pirms vai pēc šī notikuma ir kādreiz Jāds smagums spriedis un elpa turusi - atbildeja, ka nē. Pēc kāda arī tajā laikā nav gūstājis ne sirds sāniem. Lēnās visas bijušas aizkrampītas. Pēc tam, no jūta tajā laikā, kad dūrdeja klusas solus, turajamies. Atbildeja, ka uzreiz sapņā, vai tas ir Edvards, bet pamatītiņš neesat bijis spējīgs.

Mūpat 84 g. novembrī 21. dat. dzirdējumi ap. pēc 3 nakti pēc loģa vieglus klausījums, tā ar pirmo sālijumi. Pieņājis snatījusies - ucciena redzējusi. Arī nav gūstājis. Arī atrodās divi līdi tami, ļoti dzirdīgi, tā kā ja tas būtu cilvēks, ucciena būtu redzējis. Un tā viss naktis pēc sārtas klausījās vienā un tajā pašā laikā. Piedījo nakti elces, ka ar manu ucca snatīju klausēts. 21. nov. ir mana mātes miršanas diena.

Viens stāstījis no agrākiem laikiem, kad es vēl dzīvoju R. Baļķu ciematā. Tajā ciematā redas mātei nokūruši meita, jau palūda komjaunietis. Apglabājis un māte, un jau tieģa sievietē, meitai jāruka līdi ielidēti rožu kroni. Pēc bērni mātei vairs neesat bijis miera. Meitai vairs nakti nācusi sapnes un spāmetums, vāpde dēvusi līdi vāpā rožu kroni - katlu būģianas atbilstu. Redzējumi mirušo meitu spānojāmies dzīvotli - kaut, un ar līdi parīdējis iras tēls. Arī kaimiņi, parīpas redzējis meitenes garu. Nevar citi neatlīcis, un bijis vāpā jāatrok, un rožu kronis jāģenar no zāģma. Pēc tam ne vairs sapnes ne īstentli meitai nav vairs redzējisies.

30 nodalu
izvieto ^{un} būdām sarakstā būtā

Pēc Eduarda nāves mētās Reginas
znotam, kas Eduardu šai reizi atļāvis dzīvot,
pie bērnu Eduards katru nakti rādījies sapnos
un prasījis uzpīpēt. (Eduards bija smēķētājs) Pārēlāusot
padošanās, znots nopīrēis vairākas jācīpas papīrosu
un iekāsnājis smiltīs pie sēvar tēva kapa krusta.
No tā dūzā Eduardu sapnos vairs nav redzējis.

X 41. **Purliče Berta** - 73 g.v. **Kalmierā** **Mirusi**

Pēc vīra Nikolaja nāves neno spābi
neesmu mānījusi, ja neskaite viņu kānām nad
līnās na māds gar māju steigot bet tas
arī varbūt tīvai līdās. Bet sapnos gan
kafa mani būzi apmeklēja. Un sapnos ja
atnāa mirusai, tad tas smēt pilnīgi uāh
kā dūis, un es arī sarunājos kā ar dūis. Bet
manī bija tāda kā spīts un ^{tojas reizes} es vērēmē klusējis,
vai biju nelaipta (vīrs beidza dūis pasnāvītā
m uātsaugrās pati sevi uozvaudzot) un tā kafa
izreizē ^{izreizē} atkal no manis sapnī sūtās.

Tad kādu nakti, kad atkal kafa bija pie
manis atnāci, pateicu viņam dāris milus
rādus. Kafa urreiz palīca mieigs un aizgāja
no manis, pātālīnādams pān kalnām
arī nura vīsa pamale blāzmoja mērsakāms
maistāi dūletui, zoda - orauās krāsā. No tās
reizes vīns manī sapnī vairs ^{nekad} nav rādījies.

X 42. **Budovma Emilija** 75 g.v. **Replainos** (Mirusi)

Kad mana dila vālda mētiya dūnta
bija eētunī avārijā un atādās slīnūmēs, nakti
es spēnoju, ka dūntūya atnākus pie manis melnā kleitā
tādu sūmju sūtu. Nāvāmā vītā atnāca vīya
ka vīya mirusi.

X 43. **Serģe Marta** - 65 g. v. "Kociņos"

Bija 1944. gada kara laikā. Brālis, iesaukts latviešu leģionā, cīnījās vauc un mādonas telpā, no kumēns arī sērēmu pidojō vestuļi no vija. Kādā acgārta mēneša dienas pēpundcinā, bija uģājumi istabā un atšidusies un divāna, vai mauleet atpūstos, vad itdarāda pie sienas, ka kādi štipri piekļauvē. Jēgāju arī, bet neviena nemanīju. Vēlāk kā acgārta, brālis cingās ieritis. Da tas būdēi vad fūndija klauvjiemus pie "Kociņā" mājas sienas "varīta simbolu" sārēt ar vīrajām kēvajām mādonas - Cērvaines rajonā, kurās īpērnija 19. SS div. daļas, kurās atbada ar brālis.

O 44. **Latv. karavīri otrā pas. kara laikā** -

atmiņu raksturost varākos sējumos. Tā grāmata, Seit apmārstītas latv. leģionāru cingās Valthoras frontē. Kādi no aculieciniekiem apmāresta šādu gadījumu. Tas noticēi 1943. g. rudēi. Lapaš jaci novēiē bija nolūkusās. Laciā bijis sauss, jaciā tairis (es) natekos, kas tā pa sēiēi, bet vācēta būt vāronu pēmiņas diēnē 11. novimbēi. Terindā nostācētko karavīri (leģionāri) norleausijusēs vīrsnieko urēnu par latv. Lāufar eivē šajā darā, par upmēiē, kas nesti drim- fēuē labā "un piēminat kēntusēs cingās lēidus, klāuēi atbodošā ieritāso karavīri vapsētiņā gaisā vīrspulē saquēziē kēntasēs lapaš, pacēlis tāš gārsā un ~~mejs~~ mejs tāš atēnesi tēisui drimēnes vīrsēnā

X 45. Zaščenkova Anna - 40 g.v., "Adekvātes"

1983.g. oktobrī Annas viss Jūnis gāja

kojā traģiskā nāvē Buntuienu ezerā. Tas notika
ap' pur astoņiem vācārā tuomā senā iedēnā. ~~---~~
Sajā sērkantā rēva Anna' pūdiņoņa minētos no-
tikumus uenuš apmāstā Annas stāstījuma E.O.

Darān dienas pirms minētā traģiskā no-
tikuma es sapņoju, ka Sņepsta Andrejs no "Lāpšu"
mājām ar mīru mājām ar rīju rēla 3 gāms
balnu - divi apausi - trešais vīrsi Pēc tam,
jau pēc šī sapņa, šo pārdomāju un jūtu, ka
labi kaut kas nekūs. Balnu iznētojuums izrauca
atmiņā, itēlē itūā rāma veidu. Prūdiņoņa Jūni
lai is' pūscandriņš, na es nelabu sapni / nosapņoju.

Vēl kādre nakti pirms nelaimis, es galidama
blānu Jūni (viss tad nekija iedēris) nodomāju:
cū lali na maīs blānām is vīrs, dūrs, silti ciltāis
Pirms tam bijis uenuš dūmija jo vīrs šipi dūra
un tas maīs utrauca. Tajā dūmajā dienā

kaimiņu Andrejs atbrauca pie Jūna un ne jau
pirmo reizi, atnāc aicināja un ezeru. Būtu es
mājās - nelāistu. Bet Jūni uenuš mīloja iedēnu,
švejsanu, kaut arī bijis iedēris neatteica im
atbrauca "emkā" Andrejam līdz. Bija sest.
diena. Vācārā pēcaistēis izauināja pirts, lai nu
vīrs būni, suoti varētu nomārgāties. Pirmie un

pirts gāja Jā ar savu vīru. Bija ap' 19⁰⁰ vakarā.
Atnācusi no pirts, sarakai kā vēti slāveja cū
kanta lēt bijusi pirts, veļ varījusi lali uopertes.
Nānosim lēd' jāiet mīruš ar Jūni un maīs meitāis
Ritu. Jā nā Jūni nēcerejam tū ātrū sagaidit, gājāim
bei cūg. Nogūkāmies. Pirts līnās vāsa. Jāpūlēt
nā un pirts gājāim apm 7²⁰ Teicu, lai Jā

urmet ganu. Pave muni' koletu, viya pasmetens
idei' imeta rajadiga ^{ināms} ieta' un eerier.

Nopleneja blava miglina, her eunotiana pa-
rastā. Siltuma nerāda. Umetas "zosmāsa".

Nodouaja' kta sie gan souit pārspilijusi' -
pizts nemāz nav kārtīgi iekurināta. Pēusui
kunzadiēs un ne, ~~non~~ pie kūtīm, sirds apvidū,
pielido un pikerās sarmān teceris' ar melnēnu
punktieru. Ar souu staceji to 'notrausu'.

Pāsi tādi kā drelali' pārsuenu pār mēsu.
Ar Ritai salst. Stūti' lūt ap 1930. Scau Ritai,
uzmet vēleit ganu, vai tad tāsām nemar
nodokūsim sasilditier. Rita atnal nem' apit' un
kā meta, tad tā pa istau nocūst un kucfās
tāds ganu ka elpa aitraujās un jāleu zona
māte' pūnsā. 1930 ai' gaja boja māns
virs...

X₄₆. Vanags - Līdzēnos (ap 65. g)

Tar beja māns jaunības laikos.

Tad dūvoji Lektēti. Man beja apm.

15 gadi. Es vēl 4 bērni un māsa kopā ar
māti dūvojām vienā istabā t.s. kalpu jātā.

Pēns beja jau agrāk miris. Māte beja slimīga.

Kādu nauti, tar beja vairān rudens galā,
kad arā beja mēnesuieca, es pēnsui pamodes

un redier, ka pie galda, ar' manar gultās
nāgaja, stāv balti sēviter tēls. Uzstūkos

iedier' un plātām acīm suatijos parōditā.

Tūdal ai' rēlōros: mamma, mamma! Umetas

māte, bet 'ar' tēls beja nocūdi. Iestāstijis
māte' rediēto, pēc kauu uga nateica, ka nāve end

atnākam' pēc ugar. Tiesām pēc pāns rediēim
mana māte nomira.

47. „Klajumos” (ap 65 g.)

Mana māsa, kas vēl tagad dzīvo
tajā sādā, man slāstījo, ka netālu no
viņas nādas mājās pāņusies. sieva. Vīrs pāi-
nārmēci apglahojis netāļajā kapsētā. Pēc tam
kaimiņi, tajā maitā ar māsa, redzējusi
mirušo sievu nākam no kapsētā pāri sūmīn,
un sava Gļubo māju. Un tā vaicākas
dienas. Arī pati vīrs neesot varojis mājā
īstnieit, kas tu nāciei to neraja stāstīt,
bet diez vēr atrastis māju pārdēvi.

48. Tolstinova Zilma 60. g., Lāvirān

Tas bija vasarā. Bija silta, ker-
vēja diena. Tēpīruņo dienu kapsētā vārtie
kduchaif bija ievēli divi miruši - vērā
Kūmītiene un Pokiem un vēl ienu vīrietis.
Arī pūrdēnas laiku, kādas vajadības dēļ,
man bija jāteiet nāplīcā. Kā vērū domis
vaja, tē tāds spēņņis gada cilnis vai stāra
nosnāca man gar galu. Nohijos un atīāros
sāni. Tajā lūcū ganām vērā vāļņā, unai es
au tūlit teicu, no seīt jūtā.

Tas bija eitu vārdu. Arī jauns, silts
pains. Klum vasarā, ker vāja un silts. Vārojā
lūit jūvija mēvni. Bija jāvntais dienu vāpīnā
kopīnā vērū nābeidus, iēros pēi atīā.
Līkēi formā zenci, piēstampājo. Lāim jau seite
vēl. Krīsla liela, bet gūlējān darlu pābeigt.
Tad pīksni līnān ka kapsēta atdūvājān,
tāda kā šalkoņa ismeja cauri, nā kas gar ausim
nosāca. Lati irvāda jūvānā. Itā lāpīnān nōvīnā
dubētā. Jutu ka nā lābi, palīnā bail un

vapiņay nenobeigumi, itirām vajāms, it vā
bailu paralizētāms goju uz vajāms. Kod
iondu rēki udroju, no pulksteņa rāda
5 min. 'jāri' blīpādmitītur.

No jaunieka laimēda atceros, ka
Pļexkars gubernā un dūroji labrēsu
kolonijā, nāda gimece sūlēnāja mājine
un veece, nolidunāta kara kapu laimā.
Bet dūroal Jaja māja cilvēci nespoja.

Pa nautim esot dūrolaumi, darādi froni
vaidi un f.t. Māju nojauca un urkēla citur.

* 49. Gorā Lidija - "stenderis"

Onkula sieva stāstījam, ka
mājās, un viņa dūrojam Latgale, vieni
jaunenli, izdauji pašdarītu - Pēc tam
ilgu laiku - kat gadu, sad tad dūrodeis
ka pēi dūroju vai eza kāds pienāvē
gājuši lūnān acinājuši leniā klauvētoju - nevien
neatsaucān - jo neviena vispār nav. Reizumi
dūrodam, ka kādi stāigā pa pēnīnem - augstītelu.
Uu tā gaudrit vai gadu.

Majā bijisajā ciemā Latgale kur
izaugu stāveja au mara vātaly baruiciga.
Tar kolhva radibai nepatīva un 'tā nolima
baruicim nojaukt un tai vītā ureet tautas namu.
Bet 'uō pirmo, lina norānt fram. To apmīmās
izdant dūri spēcigi iivēsi veevā ap '40 g.
Pa ti au sulja labi samaksāt. Kri fram
au nojēmuši. Saņēmuši atalgjumu, abi stēideān
padarito "darbu" apstacit. Tīnūēs drēra un lūlijās,
namēn abi tāis parā dienā (vanarā) nomiza.
Pēc tam priekšvēcils lina kuldzerēim

ēnu sāk drupināt. Bet nēvēns vairs ne-
nēmās to daūt. Un tā barmičya stāv vēl
30' baltdeņu; tīnāi bez zvāna.

Vēl zīnu gadījumu, ka kaimiņu sēdiā,
un ietējai cēda pūšmūēns līdī, airbiedzī,
cilvēni^{ci} diēdēnu rītos staigāt pa ērienu, ap barmiču.
Tas traucējot citiem cilvēkiem mieru.
Pēc nāda laiva, kaut vodu iemūslu diē
pūšmūēnāji pāvēnēs...

50. **Mamsanda Ozoliņa - Strasburā**. Francijā
1983. g. jūnijs sākumā - pāpu airēdi,
uz slīmnieku Kehlē. Pāpus bija urinājis, ka
mami bija kolēģis Mamsanda kungs (vai dāro Lutera
ūtā) Atīnācu mājas un nolīnes gulēt. Mamma bija
tīnko ārstojusi intensīvāi terap. nodotā, jo pēdējā
vīrai uzādē rūtē. Nostānu vai tā bija realitāte
vai sapnis, jo pūšmūēns, bet notīna tā:

Pēkšņi dārdā, ka no koridora galē nāk pāpus uz
mami estāku. Arīdā vīra salus un balti, kas
sana kaut ko par Mamsanda kungu. Tad atāer
dūnīs, nāk ienā, apīt ap gulēti un urināpē
mām un pleca gulēti un labo pūsi. Urīnēns
un nolīnes.

1984. gada februāra mēnīs, nā parasti,
ar sām mašīniti klānu uz dārdē radīfōnā.
Nolīnu mašīnu nā parasti stāv vītā, sarlīdēnu
dārdē un gājū stādāt. Pūrdēnāi laivā brauc
uz māju. Piegājūsi pie mašīna, atlīdēnu dūnīs
un pūšūi ienāgu, ka uz aremugūnā sēdēnā
atodāi ^{laivā} tūtiyā. Tēberinījūsiēs parēmū to un
un ^{par} pārsteigūmu sev atodu, ka tūtiyā
ī konfētes "gātīyā" kurāi ierātes Latvīyā,

Sveiciens pārtikas uzcēb, ~~svētku uzcēb~~ šādas konferences, daudzi, strar-
bargā nar. Nevien no Latvijas ciemos arī nav
bijis. Vārdu saist neizsmaidījama lieta.

P.S. Tajā pat laikā es, šo vārdu raksturojot, tāsīdomēs
kaut ciemos un Francijā, domājāt par darānām,
ar apveku kādas konferences nerit. Paritju darādas
labākas šokolādes konf. Svīmes un iedomājas arī
par "gotijas" konfentēm. Tā ar lejā februāra mē-
nesī. Somāju pūkt jeb repirat šīs konfentes, beidest
12-līmeņa kā nē. (P.S. Konfentes leja ballā papīra tētiņa)

Dzirdēju par kādu sportu māju Elzasā.
Māja tūda - iedrotojami pamatoti tā, ka pat trauci, ēdici
palinusi uz gaida. Divi drosmīgi cilvēki un
palinusi pa nanti. Stāstījumi sarādas pūdrisjums:
dzirdēju nādas pūdris, it kā ēdusi kādi nēdrāmi,
syīji klauvēji.

kādi sāka stīpi dauvīt, klauvēt. Bet tā pamatīgi
kā ar kulaku sītu, pa zāmjiem, stīdici. Sācējām
arā svārties, bet nevēna neļija. Sītiēni
sākās ap 9³⁰ un beidās ap 3 nanti.

Tā kā šādu dzīvēģi, sapītu, na labi nar
un brauci pū direktora, lai mums mānig
dzīvēģi, direktors tam nekājs. Nānos nanti
sūpinājās tas pati, Un pū tam šā nanti
atkal. Izsaucām no Vālmīras katlu mācītāju
Unu atvada ar žigeli. Kūpināja virānu, māitija
līgšnar. Samarājām 60 ut bet promvedat, žigeli
iebeersēja un nācās arā vīlējam ar samarēt 10 ut.

Dažas dienas bija mīers, bet tad kādu nanti
atkal sāka iklauvēt. Nānos varām ap 1/2 12⁰⁰
nanti atbrauca direktors, ar valātas katru

izgāstas. Apsīdēs ar bļucīti un sānu gaidīt
Bija klusa videm nakti, fantāzijas atvēršanās.
Tā sēdēt klausamā ~~ne ar~~ ^{iedomājās} iedomāties alkohols un
pamanām sāko velt ar miegu. Un vienā brīdī
aiziesnaudos. Kad uztuinos no srauda re-
raugu, ka vafejās sūma dūmā stāv liels, tamis
vīnēšā stāvs - itkā 'pufainā un ausenē. Satuinos
un uztuonumā nerācoju ātri samēlēt kabatas
bateriju, kasu leju iekšā bīnā kabatā. Taustot
patērni, neālaicīgi cēlos vāgās, tajā brīdī tamis
stāvs sāka slidēt atpakaļ un pēc tam no-
virzījies ar sāniem paruda no redzes loka.
Nu izskreju no sūnāda, bet nekā, neko vairs
nemanāju. Tikai noua lapa klusu cālinājās
nakti vejiņš. Zāpēcīme, ka brīdī kad stāvs
sāka atkāpties udeindiju nekādu sāls troksni.
Pēc tam gau palma bail, gribēji modināt
guculu, bet tad nolēmu ka ne. Tūmā Pārlicimājos
da brāli Krūmīni tie nekā.

Pie viena jāpantāda gadījumā kurā pie-
dīvoju jāunilā, arī tepat Buitniekos. Tociņ
dīvoju Rāmās, (pedeja māja pa Izuma - Baltas celi)
Mācēt reiz no kādas balles notīno senpēdai.
Braucu ar rātu. Netālu no mājas bija jākauc
pari kalnam, cauri mešam, unā. Vēlā laimā
bija kādreiz nelielā ^{zantu} kapsēta. Bija pie par-
nakti. Mīnā ^{dūsmā} pedālu, kad iedeivdu ar muguras
na oel vādi man seko ar uz velosipēda.
Sūcēdi leja drūdama pedālu mīdāna rēpu trok-
sni, un bļucy graboņa. Atsnatījis bet tūmā
neicēnu nērdēn. Nokrāpu no katra un
klausos - neicēn nēbrauc, ois klusu. Uzpīpēju,
kāpju vīsu un braucu tālāc. - deivdu atkal

ar muguras krāve. Sāien braukt ātrā,
ar nedrāmāi braucēji piespūz un neat
palienu ne soli. Lidi no mēris beidzas, viss
palienu klusu, nevēnu nesēnu un tālān varis
mierīgi braukt un mājas. Pēc 30 kalniņu puiņuma
arvāte vēl dabūst sauc par kapu kalnu bet lejā gar "Rambū" mājām teniso
u pi - paun kelpu pīti.

~~X~~ 54. **Priede Alida** - "Simelosa" - 70 g. v. **Mirusi**

Nāraun diēnai pirmā nīra.
Fāya nāves, mana meita Anita savā
diēvoulē Valmierā diēvoulē, un nādi pīrēlaunē
pui loga. Izgājumi ātrā bet neviena nāve
leji. Kā jau rākuma mīnēji diēz pīe
tāve mīris Priede fāni.

○ 55. **Skrastina Zenta** - 40 g. Burtņikos

Mana draudrene parāstijā senojosā
vīrs man bijā slimā, un nādi nerināmu arvā
slimību. Slimojis jau ilgāku laiku. Tajā laikā
vīrs ar bijā slimnicā, bet bijā paredzēts, ka
pēc darām diēnām nāvi mājās. Tajā diēnā
ap 16³⁰ man palina pati slūti ap vīdi, iz-
sauca dāntei, man sāpīcēji. Nelabums ilga
lidi 17³⁰. Pēc tāve nāvotā diēnā man
no slimnicā parvājā, ka vīrs mīris iepūcēji
diēna pēst 17⁰⁰. Tajat ar bijā nādi
man tēis nīra - ar tajā štendā (mīdānā)
man palina stīpi nelabi.

Vēsma Rumbenieca - 43 g.v. „Celmīgos”

Rādīt jaunībā man bija sirds
 pūdojums. Bija ziemas vakars. Mēness.
 Gāja un mājās pa lauku ceļu un svaids
 udu, un pa mēness man iet dziļa
 auguma ievē - sasp. tumšs stāvs mēli.
 Ejās aļei - viņi gabalīnu piensā es nepanāku
 nav nelieli kumi pudelīti. Matēis ka ait
 Flece stāvs no cēla nozūd - nav un viņ. Domsā
 lūs ait kuma 'arģojs' pa kādu teciņu. Ejās
 un vērojā cēla sasp. Flece malā bet nedr.
 svaigajā sniegā ne pēdas. Ties, gluži sniegs
 un nevienas pēdas. Tā arī man palika mēli.

Tajā pat reizi kad Vēsma stāstīja savu
 pūdojumu, bija mātē 'partāstīja, ka viņa jaunā
 kādas tās meitenes sakušas uodābātēs ar
 bērnam - skūvisā, sildīšanai, Jēsaunā gāms
 un manjās 'to to. Pēc tēve nerat vairs
 radījis miera. Pa naktīm drīdāms ārpusi soti
 pa nāpēm un augstākai.

57 Jūlijs Birins 70 g.v. „Vinnā” (miris)

Tar' notīva kādu novembra
 vakar ap 23⁰⁰ kādu gadus 5 atpakaļ.

Sedijām ar sīnu kēni, vakariņojām.
 Pēnsai drīdām pē āra dienām spēcīgu sītienu.
 Steidros matit, kas tur is jo domāju, ka uaimiņi
 Vesma ar Jvau atnal supliabier un nu nāk jū manis.
 Atvērs duris ieraugu ait tām melnu stāvi, diit
 garōnu par mani. Jūstīntīvi ar rokām iedam
 kustībilu vai atgūstū reparīstamo. Bet zokas
 iecit turīsumā, neko nejutot. Stāvs parūd. Saven
 Zentai un tā ueteisa āzā gaismu. Svatomies abi
 bet neviena, nekun nerēdz un un arī neko redūd.

58. No Latvijas radio pārraidēs - „ģimenei lokā”

(30 to gadu sāks)

dzīvošas pamatnālas un lieli pionieri - samana izlieci - pita kulturo un stūvēt kara vāpēt apanto karavīru radniecību ar divajiem radniecīem. Parīgo kulturo, veānēm vai citiem turānu, radīem, atdarai vītu. Tādā laikā arī uāda mātē urriņajā sava karā bei vēsti parādīsā dēla atdarai vītu. Pionieri norjauņija mātē atbrāvēšom pū dēla kapa un zināmā dēvā pionieru delegācija saņaidija pirmo mōmuku pū dzīvošes vāpētās iedjas lai dzīvošes pū dēla kapa, jo plūvēmtes ar uzveeršiem bēl nelija izpatāvētas un uzstādītas.

Beit mātē nenādas parādīsies nevajādīja, ap-
mēdīņājus ar saņaidītojuem vīga neņarāt nenā vācīnā,
ātrīku saņiem dēvās vāpētā, atbrājat parādōm
ātrīmuņē. Dvēšiem saņiem nenāidīdomēs vīga.
nonāca fāimī pū kritūrā dēla kapa, vāut
apmāt is sīmtiem lrdīju, vānādu kapa kopīny...

59. Sēkliņa Mirdza - 60 s.v. „Bīzgalos”

mana mātē nomirā Rīgā spē-
rojāt pū savas meitas resp. manas mājas.
Kōdar dīnās pū bērēm nētīnā seņojēs ar:
Mana māva bija izmāzģājus mātē vītēlī un
uz kāvūnī zāvētēs ar sūdres pū krāsīs istalē
nēv mīcēn mātē bija dzīvojus Māsa ar
dēlīnu (14.g.vece) atēadusies blākusistalē beš
dūmīs ar mātē istalē bījusar valā Te
vīnā redz, ka istalē pīdās ar bālganu
īnīglā, kurā nēvās un mainās. Nojauņīs no
nelaku māsa iģājus istalē un nonēmūnī no aulla
vītēlī, Mīglā dūt izalīdūnī. Zēuām nēv stāstījus
par pasar pārdomām. Tas bījis sūaidī dīnās

(viņai bija divas reizes, ir bijusi tajā nepatīk
kad viņai, līdz no nogriežat no asfalta un
gūms eļļa, palieku tā savādi, ka nevar pat
izskaidrot. "Lai jau jāņa bijumā nēva
nepib, na er tur braucu...")

Tas bija, kad gāju vidusskolas
jeb kā toreiz Saucā - ģimnāzijas otrā klasē.
(Uemaya laimā) Reiz, tiešas mācības stunda
paraicājām skolotājam - mācītājam Pāvaram
vai partai, evnisti, aronapa jeb pēnones diene.
Viņš atklāja, ka laimam jau pastāstīja jau
kāda diene, bet labāk tomēr esat, na ar pēc-
nāves dienei parādīlām cilvēci nesastāptos. Un tad
sūtām tēvs muus, skolnieku, parāstija šādu
gadījumu: Kāds cilvēks cietis autoavārijā vērtuļa
laikam eļā un no smagiem ievainojumiem un
arī nesamā tam neizbēgami kļuvis jāmirst, ja
netikuma uelā neierantos arst. Smēdri neatbēkamio
pirmo palīdzību viņš cietis noģādā arī uz
stuvāno slimnieku. Ģulot slimniekā cietis arī
iēdmandijās ar rēstū - sava gēlējū. Kādā sarunā
slimnieku vaicā ārstam - kā viņam gadījies
braukt pa vērtuļa laimā eļū un tādejādi viņš
izģēkt. Arst iestāstījis, ka tajā liuleisajā dienā
pie viņa esat ierodusies pāveca sieviete, melnā
lēpā un lūgusi lai viņš steidzīgi brauc uz
tādu un tādu vietu, kur esat noticis nelaimis
gadījumi un cilvēku diene esat briesmās. Sieviete
atģājusi un arst arī tuļit posis eļā.

Pēc izvēlšosamās cietušai uraicina arstu
ciemos pie sevis, drīvouli. Arst iegājis drīvouli
Te viņa uzmanību laistijumi ģimtuai pie sienas,
viņš vaicājis saram parijam - lūģusajam slimniekam.

"Kas ir šī sieviete, tā bija viņa, un atnāca parīgot par visu nelaimu gadījumu un cēla".

Leļiņa sāimnieks pārticīgi atbildējis =
"Tā ir manas mīrusās mātes dāmele ..."

Ķēl partāstīšu, teico Mirdra par gadījumu, kas piedarījās pēc Bundeli Emma un 'māte' viņai. Tā iestāstīja. Viņa 'ap' 1948 g. esot štādājūnī pagarda izpildniece par apkoņeju. Tulai par sekretāru štādājīs Petērovskis Būnis, unis 48 g. pavarai nomira. Kadu rītu ejat apkoņt pagarda komitejā telpas viņa' redz, ka pū gūnās letes, var pārdalija telpu stāv mīrusai sekretāri, hūti galvā ar portfeli pū rokas ...

60. **Dainis Ozoliņš** - 45. g. vecs Valmierā

Tar nētiņa 1958. g. rīdā Pēterdienas rītā. Tajās diņās rītā atnāca mājās ap pulk. 4 vai 5⁰⁰. Kur par nauti lejā - lāgā neatecos. Tēpjam, ka mī satināmos. Atnācis mājās, noģēlēs un līnos gultā. Taidos jam maudā kad pēnsui no tā maui izrāva sarādi notikumi istabā: Ozirdu itnā sūkonu sai oja svēpienus un aī jūšana un pū istabē viepūstū ojs. Pāsam rodās 'sarāda baļu šajāta un kermeni sūn kratit drēbeis, itnā drēbeis. Itnā smagās gultas virsū var nelai' cēlēš un līnas, ka tūvot elpa. Taid viss pāriet un apulst. Nēbijis iznāpju no gultas un aīreju un ķēki pē ciroja, idu jā vīl var atgādīsies ...
'Kād' izģulejēs pāmodos, pū manis ienān maui vīlīs no kaimiņmājām. Pū rokas tām tēvā ermoyikas. Vīlīs apšivās un nopīkstīnājis pāvi

taustīnā man na tētis miris.

Tajā rītā Vita tētis Helmuti Boner at-
nācis pūdrēvis no Pēteru svīnēšanas "Alzmeios"
un Gūbeles pie zirgu stable parāvis. Pūdrēvis
zirgu iejūga slejās. Vecais Boner, un viņi pat
sevi dēvēja bērni uāca ar mūsu māju' it sevišai
reizēn' uad' Gija iedrēvis. Pēdēs reizēs' vūs
stūdojās, "nāšana, pīsojās" kasnējās ar māmmu
un mājas saimnieku Albertu. Pēdijās, redzēdams
nākam' pa taciņu iedrēvisu uaiminu' tai iz-
varītos no satūšanās, pat slēpās 'pagultē.

Ņem pīņemut, na tajā Pēterdienā rītā, kas-
kīgais uaiminīs' pēdjo' reizē atnāca un Fouu-
Ulsterm ...

Varēut ka tas notina tajā pašā
gadā, kad kādā varonā aģtā rītā
nācc' mājas no "Osvalnieku" un Gija
ar gājū' un satūšanās ar nākoso sīevu.
Varēja būt ap 3⁰⁰ plūst. nauti' bet
bija pietēkosi gaisis, lai redzētū, na
no Foumās kaprētās pirmēm vārtēm (no
Blannas pures) iznāu gara, gara (ap 2m)
sīeviete, gaisi brīni-peleivā plīvumā.
Patī tajā brīdī atades nādus 50 salus,
un vijas - ti. pār gājū' pāri cēla kustojumā,
netālu no kaprētās stūza' Tenāucis no
vārtēm vija pagūdas un Vēverisē puri'
un iet it kā pēdēdama, vīglēm' lidojosiem
sofīem. Gara kletā plīvūn' plīve, Jutu,
na laki nav, bet seivisū' baidū' ne-
bija. Pīlbrūnoju' sali. Pie vārtu' uam-
barā stāvs' iegāja kaprētā. Turpīnoju'
cēly' un uafām,

61. Ekons Jūlijs 689. v. "Kāruļos" (miris 1992.)

Tas notika 1944 g. 26. decembrī
tā saucot "Ziemassvētku" kauju laikā.

Tajā laikā bija pāreitis uz kauju skolā
(kampskule) un mūs sagatavoja par apaudziniekiem.
Smago kauju un bēdo rezultātā
mūs arī mēda kaujā. Pārņēmušiem bija
parāji - šautenes (mašīnpistoles un kāpēc iepriekš
atņemta) un nāgļi loimelji. Bijām ap ceturksni 38.
"Dzīvības" lūgšanām, un iepriekšējā dienā sedrām,
atklāt un aizņēmuši. Bija pierispudivena. Jūtām
ka nav vairs tāli. No mums pa ceļu un tāli
pānēti aiziet arvien dziļā aizņēmuši. Saprotam,
ka esam nonākuši šķērslīnē. Komandieris ņū.

Sliekšņītis, nonācis šādā situācijā "pazīdēja galvu"
Norunāja laukā cauri vārtis un sarīc zonu.
Redzēja kā smeja zēni, smidami sāva arī
no patšautenēm. Redzēja kustošos. Pati smēja
kopā ar vīnu rācieti un arsmēju vīnu kļuva
loimelji ligzda. Tu arī mūs sagūstīja. Kūru
kmeivis ar automātu šveda mūs pie komandiera.

Neliela pargura vīrsēni mūs sagādāja
kāds vāpteinis un pāris zaldātu. Vīri šepa
latviesi, vīrsēji runāja ar latvāņu acentu.

Par laimi, bija jau savstarpīgi noplēsis
44 zinošus no apnāvētes, bet Latvijas
vairogi un pūdemmes bija palieci šo ie-
raudzījis kapteinis pateica, ka ar latviesiem
vīri nemarējot bet tos nošaujot, un pavē-
lēja mani nošaut. Komvoja zaldāti pūcēja
automātu pie pleca un, un tajā pašā
minūti nādu un atšāvēšu spāga ^{artilēriju} granāta.
Zaldātu, kas laimīgi jau noplēst mēlēt, 14-

raustīja gabalos. Vēl uz Poduļi atceļos
arī arīno, roku pirmsāk, un raustīja
nāves konvulsijas. Šķaid. sūmka dorāva
galay tēstais ar sabūna - bei durības
bet kapteinim sūmka (šūploša) maģi le-
vaiņoja viedlā. Pā pāpūsto mūlru būvei
šūpēdās āvā zīļpauas zarna, unas le-
vaiņatās ar zānām satnērā. Bet re-
šūamūnās beja tās na pati, purapduļis
un keulā no tuvā šūpēdūnā citādi
beja pilnīgi neievainots. Nohūma vētā
šūstēšūšū cīti kavāri ar vādū cīrūmū
pavīleju man un vācīti (unū saģūtiā
arā ar mani) ar improvizētū nestūvū, noģādāt
maģi beģūnātū kapteinī pāšūšūnās purātā-
kā vēlān dūrdūju, kapteinī mūri no
devāiņūjūmā. Pēc tānū mani nosūtiā ar
dūšūnū arūmūģū - ģūstā. Dūmāju, na ap-
raustīto sūvūnū izdūriā 19. div. artillēri
unū noģūratāji, redūdūnū eģlūnū ģūpūnū
paģūnā arsatū devā noģādūnū ar Turcūnū
šūnt. Lūntūnū beja man labūlūģ.

62. **Mirdra Ozoliņa** 47. g. v. ^{Mirusi} Straskurgā (Francijā)
Pēc intensīvās nodarbes mani novecitāja
tēsa stāvā tani parā, un 1983 g. apūt beja
papius. Un vēl vādo sēģādūšūnās - mani
ievēdo tani pat 2 ģūltū īstaba, unā foreit
ģūleja Ositū. Vīnā ģūltūnā beja vācūnā pū
šūnās, manā tādā beja loģam turāk.
Pai 'atā' ģūltā pū nūnās ģūleja vīnā
lati inteliģenta, šūmpatīnū unūdu, ar šūrdi
'šūmā un mūnū beja interesētās sarūnās.

Viena gūfāt daudzi lāņi. Un tā es vienu
dienu, kad biju atkāpusies sava gūfāt (jo
es jau biju stāgāt apmēt) tū atpūstos kad
dzirdu tādū nā 'elposamu - mēriģu un rit-
mismu, nā vad cilvēcim v iemiedim. Es parnātes
un gūfāt pē sūnā, jo iedomājos, ka tā kundre
gūfāt - bet nā - viņa klēsi lāņi. Kadā citā
'diņā notika tas pats un es atkal nevaru
saprāt, kas tū elpo. Un tad, vad tā kundre
fina atkāsta, manā istabā ievēda citā, kura nakti
tā klāca, un nevarēja gulēt. Tā atvēda citu un
vēlā vēlā slimnīcā ar 40°C temperatūru kurai visu
dienu un nakti bija ledus kompreses un tā ledus
aplohoja un es atkal nevarēju gulēt. un dienu un nakti
Tad es sadusmojos un pagēdēju istabū sev vienai pašai
Ja nē - tad lai lai mani mājās. Pzēidat es dabūju
tā istabū sev vienai un tū oho gūfāt ar visu
pacienti' izstāma āra. Es uzreiz labā gūfāt un
atpūstos. Lai gan par diviem istabū bija pēnīgi
šāmarā DM 95 - diņā. Vēl es palaidu telefonū
pē gūfāt, tā nā varēja pēnēt, kam grīb. Un tā-
gad, kad bija vena es vienu varēju pē
krōnā māģojos un tāpat man blakus pa labi
es atkal dzirdy tās vinnizis elpas vīcēnū.
Es partraucu māģoties un pē sevi pēnēt
nosamū; "izklauzās tā, nā pē Osisa elpas"
Tā viņš, māģās gūfāt, mēriģi elpoja) Kapsi tā
lāņā' es varēju tū elposamu heermu dzirdēt...

Bērniņā kāds laicīgs draugs
 Lūpaļa, Elmors cīņā. Torēš neredzēju
 (un man arī nētieca) no tās mājas, jo
 divonkiem, bija nelaba slava resp. tūc
 sponejātis. Kādu vakaru stādīju ēdamistabā
 pie galdā un lasīju grāmatu. Pie sēvis
 nolēmu, uz aizlaidi lide tās vitai un tālāk
 ne, pat domās norvēģijos. Bet grāmata
 bija tā interesanta, ka aierēros un nomainot
 aizlaidi tālāk tā bija nolēmis. Vienā
 brīdī nejauši izmetu matu un labo roku,
 un redz, ka (man) zvanā pirksti satinti, kā
 pūstā. Pie tam pametu sratu un vecāku
 gūlamistabas durvīm, neman bija vafā un istaba
 tumša, un redz, turā degam vinda
 svešā - sānuā lūlācais, pie tam manākas
 un marākas - kā perspektīvā. Trāvi nokļūst,
 pametu grāmatu, lasīšanu un sūcoju pie
 mammai, kura tobrīd lasīja kādi est. Iz-
 stāstīju 'redzēto, un tūpat kā' sagaidīji
 raksti mājās pāmāu tēvi. Pāpuri tūlēt
 tālā iet matkās un tā ir. Lai man
 redzēkātā, vēl izņēma 'revolveri' un tā mēs
 alla gājām un 'tūmā istabā. Neman jau tūc
 nelija. Man lēcās vien bija -
 Oherē, viridim gūfat, jau pirmā bija
 redzēta, drindam stipru blūsi, sūit, ka
 zālē. Istabas sāpā durvoti vīdā bija
 vinda: gūlamistaba tad ēdamistaba un pabā
 mājas stūrī zālē. Gai labo sānu istabā
 bija koridoru un no tā pūtijā pūst

virtuve un ē. pūdienamā, telpā. Pēc bērnība,
mamma un papus mēs abas - mani un māsu
mārnā, lai gāt pūmatītes, un tur noticis
Sanzomām dēdu un gojām. Izādijās na rela-
vīerim (pianino) biju izgāzis apausjās (pie
pedāfēm) vāks.

Pēc vāizān nā 100 gadiem no liem
laimēn roiet tepat Burtinokos gācijās redit
Sādas lītas!

1. Kad eluru par DVB Burtinokos pirmorgānē
piemineņu pāi savā svētā pūnāunna uesmatīgā
afāimot piemineuli t parādēt uetā un bīdīkas
cīfās pūtuojām Burtinokos draudēs dīlem. Piemineuli
beļo šipi norāojis, apāudis ar nerālim, tepes -
sala un lēma rōba izfodeitā, arāugusān. Tē
domāju izdāt taluā veidā ar bīdīkas bīdīem.

Bēt vīdīem nolēmū piemineuli pamatīgi no-
frīt, nomāgāt, lai var atkal izlēt tevitu. Uz
pūnamādinān tālūn rīdē uespuēdīamē un nādā
līteānāi dīnān pūpūrdīnā arībāunā un līrōnē,
brīnī. Šādāju intēnsīvi, tālūn pā lēimān cūz-
slīpdāmīer tāt piemineulē lai mānī nerēdētā gūnān
krāucosīe cīlōnī. Lānān nomācīn. Kēcīm vīnī līyā.

Pabeidēs dāuk, rāvān dānka rīnān un
arīuēnē ar mānīn. Izēdēs vābīnī lai
pūstārtētē, ~~un~~ un pūmatītes un notrītē
piemineuli, kad pūnān, pā uet un mānōyē
pāvērūšē plāisū, tēvān saulē itēns ap-
spīd piemineuli. Un tīcāi pūmīnēuli. Tāt
lādī, vādū gādāi uet uz mānūn, kad
mōrēntōrā itēns apspīd autīer. Mānī nomāgīteān
piemineuli Galt, un mīrēnōsī mān rādēs vīā sārā
krānūmā. Lān bīdī pūstēigt, mānē un arīnīstē

na jābrauc prom. Tad atenos. Iedabim moforu un tajā brīdī dabūsi actual raupējā, sauca stamīn's parid, actual visaprāt' peldis un sūni 'sāc smidzināt...

gandrot vai jātic, ne tā ļoti nakti augstākas varas pateicība par jādaufo.

2. Notīna 1984. gada novembī. (Apoutaka mēfaiem) Puiusistakā pui raupētā galdā raupētā vāstulī un Franējā. Bija ^{ar pēja} pūndēna, arā ap $-1-2^{\circ}$ C ^{ar pēja} aruotim. Pui manis, augstākā vēl ļeja tante. Man un galdā puiusā akas tēva rapavītas pati-grāfijā: viena no Kēles un atā ^{nojaunās} napa vītas Eslingenā. Iedēfīnos raupētā atenos tēva napa apmērošanu Kēlē un 'tūcīs man labou patiu ēvairā klunā atdūmā vīta Eslingenā. Pēusūi satraustes no spēcīga blīusya pā sīnu bupētis rejonā. Pēt' trauvī nošujūd. Kaku, nūsi visu laicu mīrēji gūleja man blakām un galdā ar pamostā un snatās trousya vīpēnā. Nobinos par dūrditū bet vāirā ar - par tē redomāju. Man lūtkus paravote, bet tad jētu, ne man ir vajadvīta bet un atēji (māstās dūvīsmās) Pīcefes un eja. Centāli deģa gaisma. (Bija tē jau agrāu dūvidis) Ejat cauri vānnasistakāi dūrditū kādu uģlu / troumēti ar muzunat. Aprtājos, apmēpē, spēru pāris sālū, atpanā un vedu, ~~un~~ manū acu pūvūā; lēnām, arsvērāi dūvīs no noridēra un centāli. Strāuji pūeji pēi dūvīm un atgūvīu tāi actual ~~uofā~~, domādām, nā aic dūvīm vāds ir jāakstā, nā rēnāju, nā

nenas ar divām bērniem, bet pamatītiņ vajadzēja.
Sarādāmais ir tas, ka divām nenad ciet pui-
vēties unai bet glābi atbādi no jebkura pēvēta
stāvokļa unmiņi pašai atvēlās vajā. (Nepareizas
ieengājums) Kad es ieraudēju divas venamās ciet,
tā bija apm 10-15 cm no stenderes. Laimā, kad tas
vīn uetina, bija tāda klusa, savāda, nomēnuosa
atmosfera bēgt. Bēdly nēlēja ^{tikos} tādē mīrs, sāvāds.

Vēl jāpasaka, ka pirmā amerikāņu
mēneši pirmā Eva nāves 1983. g. jūnijā, es
ēzot gulamistalā ar durdoju ārkārtīgi stipru
bēlētāni pa ārsim. Jesuīju oā, matidamies
no vā tas tēvoni. Līdzmāsina tā nēlēja, jo
pē tem (t. i. mājas bējeras pārcēbānās) jāroti
dirdams tāla gaudoga. Sēvīt vīn klusa. Bija
nēta, stilla, pārdiena, māijs.

64. Mirdzo Ozolina - Strasburgā (mīruvi)

1988. g. 24. augusta nakti nomira
mans brālis un Marijandras krusttēvs. Aleksandrs
Siliņš. Tai nakti, kad nomira mans brālis, es redēju sapni
mans mirušo māmiņu. Viņa brauca laivā, bet iabangātes iedeges,
sēdot laivas vienā galā, bet sīni galā, pret mani ar
muguru, sēdēja viņa vīrieti - mēteli un hūte Mani pa-
zinas t. i. Kustine ^{vēlāk} teica, ka tas sapni ir kā quēna mīto-
cōjijā, kad tas Kūrons brauc laivā pa kāl dūvelim.
Man tā liekas, ka māmiņa ir sarōnari sāvā dēlis
pē sevī. Es hū sēnu; tas ir Diēva sods,
kān nācis pāi bējā sēvā. Vījam bija fūas
65 gadi.

X⁶⁵. KĀRLIS GAILIS - Burtuikos - 70 g. (miris)

Pāris dienas pirms nāves sēvas
Gailis Dridras nāves un biju lietišķu
interesantam novērojumam. Vienas rīmas dienas
piepundinā pie istabas loga pulkstoja
zīlīšu barinī un kodu bērni (dažas
minūtes) lidinotās rījājās gar loga rūtīm
vēlīm tā aizskarot ar spārnīgiem. Tāpēc
ka nekāda barotava pie loga nekā
Mana piņime. Parasti tie daude (ap 10-15/gab.
vinnopus novērt ir ļoti spīti.

64. LIELKĀJA ANITA - 50 g. Burtuikos

Pie sava vīra - lielajā kistena
lērim, ne apm. pāris dienas, pamodos un
pirmā mēģa dūdot klauvējoties pie
loga (3. stāva durvīs) kad pamodos, vairs
neko nedeidēju. Pateikt vai klauvējoties
es nosapņoju vai tieši tā mani uzēla,
smaidī pateikt nevain.

Vēl kādu dienu vēlā, kad arī at-
rados gūltā, piensui dzīvdū pārisnamā
smagan cilvēka sulus. (Parastāņu Viesturam)
Varēt 3-4 sulus. Pēcēlos un gāju
suatīties kar. tur ir. Sedēdu gaisma un vā
jau varēja sagaidīt - koridoris bija tumss.

67. ALPE MARIJA - 64. g. Burtuēnes ^{Mirusi} †

1. Dzīvoju atsevišķi no tēva-mātes ģimenes. Māte slimoja. Kadu nītu mani vēl aizņēmu, kāds itnā zautin uzrāva no mūža, pilnīgi iedus gultā. Nevarēju iapast no kā tā varoju atstāties. Pēc dažām minūtēm zvanīja telefons un es uzdevāju, un dažas minūtes atpauzē no-mirumi māte...

2. No savas draudzenes durdoju sādu sātū. Tā bijis kara laikā. Kadu krievi zaldāt (sacheries) iegājis baruicā un iesmēdams Dievu šāvēns altāra gleznu ar Kristus attēlu. Neilgi pēc šī notikuma ~~zald.~~ tas pats zaldāt esāt uzkāpis uz minas. Minas skembas virāvu saplosījās tā vietā, uvrās zaldāt, trāpjis šāvēns Kristus tēlā. Pēc tam jūrdams, duru galu, zaldāt radus lai viņi atrod un ļauj nouirt. Taja parā nūlaimija baruicā

3. 1986. g. venarā Aglonas baruicā notīva Aglonas Dievmātes 800 gadu atēeres jūki lajas sv. rības. Uz šām devās daudzi svētcelnīni no tēvnes un tālīnes. Brauca ar grupu cilvēku no Rīgas, unu bija eļam noīrejuši kādu iestades autobusu. Netālu ar Rīgas, viņus apturēja auti-impūcijas darbinīms un pārbaudīja šoferu māsu. Redot, ka braukā tieu uz Aglonu, viņš sāma pārbaudīt autobusa līnīms stā-voļu. Atādi, to par neapmērīmsu viņš tālam braucit nūlā, noīreju šoferim līstas un līne gūstus atpauzē šoferim, sapārdams

savu atbildēt par cilvēku - pārticību
 un šo autokuru noīdīsi. ~~It~~ Sofers, kaut
 be kribas, kupaža celi un Aglonis.
 Un teimī nēticamī, nē tālī no Aglonas
 tas pats milicis apdru ar savu „emku”
 autokuru, aptur ~~to~~ un pūnēis
 pēi sōferi, atdod tam atpēntās tie-
 sības. Sōferis izbrimjies prasa: „kā tad tā?”
 „Man jām kribas lina atdod” atbildēis
 milicis un nēl pūdētis, lai autokuru no-
 vātjūt naut, un sārīn sāvus. Cilvēki
 ausdēisā, uzskatīdamī noticimū par Dieva
 pūnstu, līgsmā pateicās Visu augstākajam.
 4. Durdēti vairāki nostāsti par t. sauc.
 „Krustu nalmu” Lietuvā. Ka uz sō paugma
 ierātoru kustu, vītējās vācās iestādes dūrdējuda.
 Tad suagi sarlīmī pūnīdētājē dēls. Lēi vīm
 glābtu, jo medic. nav lībējamī spēris pēi palidēba,
 pēi vārdētājēis karā ar sūltīta ūdeņi palidētū (vai
 cīta novārdētā „moduāls”) ~~pa~~ jaumeeli ārstējis. Pīdējās
 palieņ vārdēi un par palidētū tāu, vārā jārstēvīs
 lēu atjounat kustu nalmu sārīnējā stāvūlī.

68. Rasupe Daina. Jau iepriekš apraustījā
 par durdētīem notikumiem (spēcēsam) Kalu-
 Limbenos. Pag. vaseku (1986 g.) pāri reizes
 suaidū dūrdējā savādas balsis, - gan tīnas
 daivā balsimā, bet tie ar to kēlējā iz-
 suaidojamī, jo cilvēki tajā būdēi turimā vārdējā.
 Tās dūrdēji atradāmā istabā, un parasti
 nūmīdramī ilgstojā vārdēfīer un un reit pūrmijā,
 pūnūmadā redējā ienādamī istabā glītā sūvīstī
 melnā kleitā. Reiz nārdamā no mātī, kērdonī redmī sūvīso
 vārdē stāv, domājā, ka fōnis, urēlīs iet un vīdētī. Jūbū jām vīsavūt.
 Bet pēi kūrā, nē sārīdējā, no fōnis sārī gū un nēvām oīs gārtimū
 nēv pāri sārī...

69. Kalcenara Dace - Deičmeņu ģimī -

To man stāstīja mans onkulis no Smiltēnes. Gājusi abi ar sēru vēlē naktī stundā (ap 24⁰⁰) pa Smiltēni. Klādā ieta vieni redz, ka tiem pretim brauc ragaru pajūgs, kurās ievāmeti vīrs. Vīrs ved zingu pie ģabnas. Netālu no gājējuom (vīra ar sēnu) siena verum, nozvēries sāncelt un pārsūci parudes. Piegājusi pie sānceltnas, gājēji ~~tas~~ ar triā, uzmigusā smiegg nar redzējusi nekādas kāju vai ragaru slēču pīdas.

70. Par Rundāles pili

1. Pils apņēpji vai rāpji sirdēnā na nvar gulet divodē, jo blēnān ēvārajā paprakā, pītmīnēn nauti dūrdami dārdi tīvūsi, Evādeciur.

2. 'Pe pili atjaunošānānā rem "baltās" zāles tur kādi dānci, gājusi matīties, vīn aluru un.

3. Gidi na reizem vedat dāmu.

Šajā sakarībā pīrēdējumū atstārtijūsi vācēja, vīras jāpārmašno pīlī. Bijūsa vdz, ka pī gultān stāv nēnē tīm, ar mīgumu pūl vīrū. Jūso vācām lēija ēd.

kefir, tajad nevarat, sagaidit iteikumā,
dodas un fuālets. Pagarisusis un otriem sānkiem
jūtusi vēl dvesmu no atveresām dešinām. No
rita, pamodusies viņa varēja kuleģei, kā tad
šai un pagofuso nauti gojis. Kolēģe
brīnās. Viņa nekur neesot gojusi un arī
navtskenti ~~šai~~ balts, viņai nav, bet gay
rozā kombinā. ?

Kara laikā (~~Kurzemei~~ katlā) priē esot
leijusi karante vācīstam. Un vācīsi
zādudami sponopātes baltā jeb melnā dāmy
esot sārusi un tām. Vēl tajad varat ze-
dēt lozē pēdas sienas mūtē.

"Melnā dāma" nākat parasti no kreisā
puses, lēnām, un tad kad ir kādas stas.
"Baltā" atūal atrādi.

71 Gūtmane Ruta - 54 g.v. "Vilkos"

Reiz dūrdēju (dienas laikā) priekšistabā
solas un durvju klīma kļūstai. Kad iēģaju pret
neku, nekas nēlēja.

Reiz redēju, ar dienas laikā, cilveku siluētu
kuostamēr, slidam, apm 10 m no mājas paksma
Kad stāvs norūda ar stūža smēģu skatīties, īnu
palicis bet nekur neko nēredzēju. Dāņš bija
feruši.

Vīro mātē erat dūrdējuri pēi loga klauvējenu,
un pēc gada nomiris vījars vīrs Heimanni Gūtmanis.

72 Deičmane Sarmīte 33, g.v. Būtniekos

Toreiz man bija 7-8 gadi. Dūrdēju
"Raukā". Bija redens vakars. Gulēju
vienā istabā ar vētēru Bērbīnu Jāni, vecmāti
Mantu un brāci Gunti. Gulēju uz kopā jā-
līntiem iēslēm. Vēl nēlāju arimģuri (citi jāu
gulēja) kad dūrdē ka dēvri nēcīvat un redēu
ka ar saeci zokān istabā ienāu balti stāvs.

Pastāva Annu - sēnu, var agrāk dūrdējuri
un arī nomiruri "Raukā". Stāvs nostāigā
ģen beco Bērbīnu gultām un nāu ar
manu pūri. No baltēm uzvelku seģu
pāi galvu. Un pagūēis pēt sēnu. No
tās reizer man vēmētis īi jāģul ar seģu
pēt sēnu. Otrādi tē dēvīt īi bāil. Vēl lēdē
sīm bāiģam.

73. ~~X~~ No dmiātōm lapināw .

Nerimu, kā lapinas replatitas. Tevstā
runa apmāstī ir par Ustjušoninu Klauđižu
Nikitušas m. kura dīvo Altaja noradā,
Barnaulas pilsētā Krupnajas ietā 26.

Apmāstī Klauđižas netiekamie, mistimie pi-
dīvojumi. Pati Klauđiža bijusi PSKP biedre
no 1965. g. Pēdējos 3 gadus slimis. aslimība
pāgriezta un ārsti nāleņi operēt vāji. Attaisot
viedem vīni vāde, ka tur nav īsā dant, jo vāžs
metastāzes jau tālu replatījusās pa zānuām. Turpat
un operācijai gaida slimniece mirst. Un tālāru
vīna stāstā: "Redus sevi gūfām un jalds un
Klāun man manas vīža. Sajanditei zarnas.
Un domājis un būsos, un atkārtoti to vācēdus
vīdēt - kāpēc mēs esam divas - es tu mirstošā
sieviete - di es. Redus ka manas ievās vāleu at.
pauš un viedem vāžus. Kļemēni ar vāžus ar vāžus
ar morģu. Vēlāru Redus atkārti, svaine (bāla rēva)
brālis, dēls Anduj vīri zaud, bet es vīnu nees
nerānu mīrināt. Tad sanās man būnūmāruai
cīfojums pa garu, parī manstām runās. Nonānu
ellē un vādu cīcīnūnu cīcīnās. Nonānu di dēdu,
un Redus eiv tu jauds. Urēnu' ka uzlāusot
mana Tera līgānās, šēvi mani nemāti ellē,
Beidrot, izēlfojums, nonānu atpauš morģā
Redus ka zūls un jalds, apseģts. Jēta, ka man
paleik vāri un saraujos cōkūnā pāpūriatier un sōnīas.
Morģā ienōu samitāri un leraugāt mani šōdā pozā, satrūstā,
sanānu ārti un noastati, ka emu dīva. Sāku mani
rīdēt un pāved ar palātu. Vēlāru man vētreiz atkārti
viedem un vīdēt par pārtēzumu atrod, ka emu pīlūzi vāselo.
Urēnāt šo būnūnu sōn vārt cīdēt ka jālejanās pat
mīlicijai, lai parānu nūrmōtos. Tad ar stāstā par Redoto.

74. Ar gaisma aparātu parairuta
busiņa, drukuļa.

Noticis Lietuva 1962. g. 13. un 14. jūlijā
un Francīnai Ramutkei (meitenei) Jopenu
radīta paradīznieks svētā Marijā.

Pācdesmi. vakariņā, meitene gājusi uz
plaušu pie govi. Ejot pa āboliņa lauku viņa
redzēja kaja Smeņa draudzes barņicu altāri un
svētās Dievmātes, Lield. Pētam baltās drānās, mati gari
līdz zemur, ap vidur rīta josta un rokas pacēlusi
virs galvas. Debesīs eideamās mirdzošas zvaigznes.
Meitene grib iet un mājās un pastāstīt par redzēto,
bet viņa tikmēr parād. Mājās iestāsta redzēto
Pirauguša ierakstā rītā iet latval - valdēt atkal redzēto.

Un trīsreiz, rītā meitene atkal teikās un tēlu un
runā ar sv. Mariju. Meitene prona ucpēc runā ar
viņu bet ne ar trīsreiziem. Sākās. Cilvēkus iz-
glābēšu no parusanas, tad redzēja parauke tapu
diērtieģa. Tu (uz meiteni) nemirsi, kā bijā domāts.
Iana oel: "Es paradīsu būnūmu, kā esā parauke
Iam mirdzēt." "Kad Tevi kas nospūē - nōc
seit un lādies un es Tev palīdzēšu"

Un tēls parādījās.

75. Rodio-aviņu ziņa (AB-izveiks) (amennas kalni)

Uvainā, Līvoni apgabala Hruševinas
ceļmā 1987. g. 26. aprīlī (černobīlā gadījumā)

11 gadu vecai meitenei Marijai Rizinai
parādījās sv. jaunava Marija meitene
tēlu - melnās drānās tēptas sievietes stāvā,
redzējusi uz jau 1958. g. slēgtas barņicu jūnīta.

Pēc tam plūduši fotogrāfijām sūtījumu, ap 20000
pa dienu. Samācietās lūgtas naudas summas būnūmu uasē.

76. **Zarina Tija** - 50-g.v. „Gaitnīkos”
Manas mammai mēsa meita
līmo ar nedrīdināmu slimitu. Rūdodami
na meita mirst, vecāki lodi ārstu palīdzēt, un
tas iespūcē un meitene vēl divas pusstundas.
Un atgūvoni spēni zūnāt, meitene paimet
vecākiem: „Kāpēc jūs mani modinājāt. Man
bija tik labi - cilvēki sūnasti domā parās.”
Ārsti sūca, un nūvajagat mīzēji,
(anononāmā) tūncēt, tas vīnā tūcāi sūpētā
grūtikā. eiesūnas.

Māte un tēvs, reit rūcārā sērot,
udā un dūrd, un atpūgēt vāgā istabā
lāgā. Oli parkatāi instiūntīvi pūcūstēn.
Un vēlāu urzīnā un mīnītājā stēndā
mīrā nādī vīnā radīnīcū.

Dīvi. studētī brācē mājās
un pīlētās. Brācē pājūgā. Pūcūā kūcīcīs.
Vīcūā lūdī vīnī adē, ko pa pūcūnā
zūgām iet vēcīnā ar kōcū pīe zōcās.
Oli dīcūzī vērēi kēz pīe zōcām
kūcīcīm, lās vīnā nīcārās vīnā gājējāi.
Kūcīcīs pamostās un sūaudā het dēt
vēcīnā ar kōcū vī izgāisun.

77. **Lukšāni Andrejs** - 40 g. vecs. „Kunģīfos”
„Es tīcū dēcīcām. un ar dīnē
pēt nōvēr” Kad man nōvūcā tēvs,
līgā tad vēl pūcūnā, sūcūlīcīm, tēvs lēcī
nācā pīe manīs, ^{sapņos} man mācījā, dēvā
pācōmūn. Un tēvs sapnī līcās, un dīvīs,
pīlūgī vāls.
Māte, slastījā, un pīe tēvā

nāvēs ir dūrdējusi istabā tēva smagos

slūņ.

78. **Skālbergs Vilis (Valdemārs) 80. g. v.** Rūjiena

Mans tēvs Valdemārs Skālbergs bija
pitipi slimis, jau uz mirtīšu. Bija sabārušis
radi, palēnām pūdojās ķīdi, nojās ar smilti
slimo aizgājās. Bija pavēls rudenī. Bija
no slimnīca istabā uz ķīdi ar izēnāties.
Saulē bija nogājusi sava veselība. Pēdnie rudenī no
netālot upītes pusē, kurā tūlīt gan "Miklkalniem"
Izvajās tūlīt plankums (ēnā) un sūnālamis no-
skrien jeb aizplūst man garām. Izaģu atpauzē
istabā, bet nevienam nerada par udrēkt, bet
pati nojautu no netālu. Pēc pusstundas tēvs nomira...

79. **Alena Dreimane** - "Lidumniekos" 49. g. v.

Mans tēvs uzvārda šimons, jauniešos
tāikos strādājis par būvnieku - cēlī saimnieku
maģar, iecēris un t. k. Reiz, Latvijas laikā, nolēmis
ar kādu saimnieku ķerātengalē, pie leisu rāķerā,
esēt tam tēvs. Aizēnājis saimnieku pūdojās
divas vietas: vai nu istabā, jeb uz saimnieku sienā.
Bet reizē arī būdājis, ka uz saimnieku varat
gulēt tad ja nesot baidīgs. Varā neno udrēkt.
Tēvs, domādams uzēnā veselīgu gulēšanu un ar
neapbēdām izēnāties baidīgs, pūdojās gulēt saimnieku.
Izaģājis gulēt. Neatceros, sacīja tēvs, vai bija
jau piemēris, jeb ne, kad dzīde kādu kāpjam
pa ķepēm un sūnālamis, tad jūtu ka vairs gūfā
man uz kājam un saņem manu roku. Uzēnā sidus,
stāsta tālāk tēvs, bet visapkārt klus, tums, nēd vairs
nejūtu. Tajod, atkāidās gūfānēlā, tēvs lēlo aiz-
mīgā un uzmanīgi klausās, gaida. Pēc bēnā

viņš atkal drudī kāpjosos salu pa tēpiem, un
jūt, ka lēls smagums uzgūlas nājam un lēlā
un vēderā, bet lēsa, var just, virsā loka sajau
tāva. Viena itnā sveicinām. Lēcu atkal augšā,
tako tērs, un hēss cēci rānā negaidā. Kāpja lējā
un eju saimniekiem stāstīt piedzīvātā un jautāt
otro galārietu. Tad arī saimnieki izstāstījusi, un
nēcās un īnīnācās nēvmet gūlet. Viņi nēcāt
uz cēci izstāstījusi tāpēc, ka gūlējusi pārduci-
nāties, vai ^{ar} vīriem pargūlētājiem fās nēstiek un nādā
nēdā. Saimnieki izstāstīja ka sajā īnīnā, kara
jēk nādā rēvalūcijā laikā, to Simons nēcāt nēatēstījis,
esāt slepkarsti, nogalināti cilvēki.

Alena, lēnā, vad vīja lējuri
xārslēšanās nolūkā nādā Pullangas sanatorijā,
kods profesors, lēcēja lēnā slimmiekiem
lēcis, ka nēcāt ne dieva ne velna bet
esāt tomēr kaut, ka tādā, no cilvēka
māts nēvmet aptaut, rapast.

80. Vallija Ozolina 58. g.v. "Zaunulstis"
1. Pirmā nūri, kā pati domāju, u-
drēju rēgu "Cāssos". Gūlējām ar māmiņu
vīnā gūltā. Te nu isti nēatēcēs, vai bijis
pamodunēs vai ne, bet mātā palicis, ka
platēm acīm skatījos uz sīvieti (kas man
melnās drānās nūra man tuvojās un lēcās
uzliat zonu un nēcīm. Sabūnos (varēt
pamodos) un tēls paruda. Bijis pati
nolējūnēs un lēpēc nēpalicu gūltā bet
cēles un fācījos māmiņai lēdri un nūti.
  2. 12. decembrī nauti (jau un
aita puri) pamodos un satēmos uo

stīpa tīvs un istaka. Nodomāju, var tas par
blīvini un gulēju tālā. No rīta, kad pi
brokastjās to pastašija vīrs, tas nateica un
laineu vādi no mūsu radiem mīrs. Vīrs, pie
tas, aizbrauca uz pustu "Kalmārs". Pēc brīva,
man zvana telefons un Dainis pavēstīja ka
soģēmis sīru vesti - ka 10. dec. vakarā ~~...~~
~~...~~ Kēles slimnīcā Vācijā mirusi Mirdza Ozoliņa -
Edmunda tēva otrā sieva.

81. Saulīte Mudīte - 34 g.v. "Vīveršos"

Tas bija labu laiku atpakaļ -
kad bija atnākumi divat uz Vēnerišiem 9.
Slaucu govis Lejnīnu fermā. Un tā manā
ziemas agrā rītā (ap plkst 4⁰⁰) braucu
ar rati uz darbu. Braucot ienu garām
Jaunajai kapsētai. Biju nonāvisi apm. pie
pirmiem bērnu vārtiem (no Krogzemju puses) un
vērs man itnā sauca "apstājies". Un atnāto
leimto. Nodomāju, var man no stāties bet jāto,
ka velosipēds jādu pati smags - "lienas" un
var to kumzēt, vai gūmijas būs tādas. Esmu
jau vārtiem garām, kad pametot smatu pa labi, iesāyas,
redus nāpītā degam "divas meces" bet to garumā,
plauk stāvam divas tumsas viriedu "stāvas", gērtus itnā
franās (smokingos) kaut nauts bija tumsa, bet snīga
kalturn un sneis parās liimā, šor stāvam tava
ievirat. Nodomāju, var tie agrī tū vārtis stāvēt?

Aizbraucu fermā un sār man jautā: nāpēc es tie bāta,
nomocījies. Izstāstīja reditu. Sār tad ieteica, atpakaļ -
estā apmatīties, var tū ir bijis. Tā arī darījis.

Braucot uz mājā, un kā jau garā, iņģāju kapretā un
apm. pie Anskmīta pūmīnēfā, kur rdroju tēlu, uz
snīgu nūdroju neenu pīdu vīdr cū vādi vrodēģubā
svees galu. Vīrs balti, frus, klun...
~~...~~ un tad, un tū kapsētai garām, iēti atnāļ rēģā vāģlī, nā parasti.

83.

Sēklinis Andis.

35.g. v. "Rūtes"

Manas tēvas māsa Ināra un viņa dēvs ar
 gēmei (vīrs, 3 bērni un mamāte) Rīgā pastāvīgi
 iedzīvo. Viņa māte (pauca sieviete) saslimusi un
 iedzīvotāji slimuši. Viņas dēls (Ināras vīrs) tajā laikā
 bijis emigrācijā Bulgārijā. Vienu rītu (pēc apri
 Ināra dēvs, pa mežam, ka pēc divu dienu
 kāds klauvē. Viņa pamostas un iet ārā sap-
 rat, ka tas par klauvējiem un tāpēc arī nēst
 lūgt vai kāds piesam ir arī durvīm. Ģēmei vien-
 laicīgi Ināras vecāki dēls, 11-12 gadus vecs
 vīrs, nobijies pūšam pie mātes un stāsta, ka
 esot viņu pamodinājuši klauvējiem pie durvīm un
 dus redzēju, ka kaut kas līd, melns gāis virsī.
 Tajā pašā rītā tāpatā Bulgārijā atrodas
 vīrs ar meģi dēvs klauvējiem pie durvīm.
 Pamodās un pēc brīdī jau stāstī dēvs, ka kāds
 pūklauvē. Uzcēlis, un gojis ataisīt durvis bet
 ar tām nevien nebija.

Tajā rītā un stundā slimuši Rīgā komica
 Ināras vīramāte ...

84.

Kīna Sarmite - 50g. v. "Cēlos"

Tajā pašā brīdī, minūtē, kaut citādos
 laikā no naktīma vietā, kad manas mātes
 dēls Andis gojis bojā motoriska avārijā, es sajutu
 tādu kā satraucamību, uzturēšanos.

(Dāmas mēnešus pēc bērniem) Tāda pati jūšana
 , kā būtu elabimāš stāvas dēls, es izjuta uzturēšanos,
 kaut arī, redzotama pēc dāda gāda 3. satraucamā:
 bija vīdāroģa ar manas mātes nāvi, mana mīra
 no dēla man stāvas redzētā. Inēciena

Pāri mēnešiem pie Anda bērēm, vergada
nanti (jā jaunāda) meita Anta ieguva arā
ietiet netīro ieduru spaiņu. Tas bijis ap 24-01^{vu}
pasmanti. Ejat 'atpakaļ' un istabu ar turošo spaiņu,
Anta redz, ka tajā 'vētā' un izvadīšanas laikā
pogalmā atradās kārtas ar Andu, stāv pat Andis
un smejas pilnā galvā.

Pada laimējis mēnešiem Andu bērēm, vergada

vinas ^{zvaigņi} māsa uzcēlās no gulta, pūriet pie viņām laza
un Hedām vadi spaiņu zvaigņi pū debīm spodam.

Klaccvejināms, vairāku gan pie laza, omu šeit
tad chindojum, bet tikai tad, kad mirst kāds no
maniem radīem. Jo mirst vīra vadi tad redzēdas.

Mano māsa, netauro Anda māte, pie avārijā
(Elietējās) vada laikus mēdējās, lai nosmaidītu
patienību par vainīgo avārijā. Vienu nanti viņas
sapiņas parādās Andu, viņš stāvēt istabas dienvis
sava lai liek mierā iemēlēsim, ka tur tāpat
neko vairs nevar darīt. Patēris un jaudis. Tā ir esat
bijis tik mādas, kā itkā dūns stāvētu priekšā.

Kādu varas, dienas alci ar māti
cuzgājām ar kapiem. Apņepām savu pūdozigo
kapu un pie tauri māte, teicās, ka dienas

Jāpiņņoj arī veco karonu nagi, kuri at-
radās netālu Aizgaļām. Pēnši redzam, ka
viss platas nagi kopā rādina stāv, verti-
nāla stāvāli, kals, itaā miglas tēls ar
cilvēkveidīgu formu, izplestām rocām. Tēls
viegli kēstās. Māte pārmet krustu un nospās
atpauz. Pija gāts dienas vidū (ap 12), svauda
varāns diņq. ↑

86. ~~X~~ **Ēdīte Vismā** - 60. g. v. "Negurnān"

Tas netika tīva lēzēs. Dāru ar
tīva mirstīgām atlikumiem bija novietoti kētiņā.
Ejāt pa pagalmu, garām kētiņai netālu no
tēls mani apņēm savāda sajūta. It kā nādi
nenosakāma spēka lācēs mani lēti ietvēris.
Ipatnēja nenosakāma sajūta, vana ejāt tālāu
pazuda. Vai būt tīva gar mani apņēma ap-
mīfoja?

② **Peltmane Su.** - 61. gads "Rugājos"

Kopā ar decēdniei Veru dīrējau
komunālā dīvcafa iestādē. Rīgā. Pijāus
pamodubās, ucēlībās, sanārtējās un lērisjāmde,
iet prom. Apzēdauies uz gultas un pēcni

muun atām uzņān xalds miegs. no uura
uzmodamie no blīvā, no radp no scapj-
augiā nokritušais pulcstems. Tas aptājas
bez 15 min. devai. Pēc nēlga laiciņa
drīvēlēt ienān Veras zadiņiece un pavēsti, ka
tajā rītā plust. 8⁴⁵ mirusi Veras mātes
māsa. Uzviēti pulcstems atkal turpina iet.

88. Tiruma Nellija - 75.g.v. "Ozolniekos"

1. Aps rīt. Pamotās no klauvējiena
jūti logā. Pamats - diā nenīna nav. 12 apm.
plust 5. Vies, gan nenē redērd. Pēc laizā drīvēlēt
atkal klauvējenu. Ap brokast laicē priņāk
ziņa, ka 5^{1²⁰} mirusi mana zadiņiece.

2. Tā man pastāstīja cits cilvēks - parina.
Mātei nomirst meita. Pēc bērnu mātē iētiē
vērān dōvā par zudēdo mērtu un lēdēn, lai
vija iēct zēri parādītos. Un vienā zēri, vakarā,
quetā erāt mōtei parādās mērtas tēls (blāns) Māte pūra,
ku bīna atrodās - mērtā pamāj ar zonu uz augšu
(dēberim) un parūd. Pirmā tam vēl parāna, ka nē-
rajānt daudz recēdāt par aizgājējiem - dēsarān spēcāt
mīrēos.

3. Vienam tuviniekam nomirst vecāitēri, kurš
nenārd nēerāt šķirēs no sava kēlķīša (pipites) Nottēn
tā, ka pēdērijē aizmirst kēlķīti iēliūt zāvē. Pēc
bērnu mirušai vecāitēri vairs nēdēd mēro kēvīnēkām -
zādās tēm saphos un pūra kēlķīti. Nēvaidāmi vairs
nēkār dēties tuviniekai atēn zāvē un iēliūt pipi tajā
No šī bīzā nēvienam vairs vecāitēri saphos nērādās.

4. Mana māsa dēnējā blēvās ar Dzes kundzi
Vīnu zēri Dzes kundze stipri saseimst un vīnu cūvēd
uz sēimnēn. Māsa un Dzes tautē istādāi atrodās

blakus. Māsa, tajā vakarā, kad aizveda Oves ķerdi,
palīnās mājās viena pati. Atrazdamies savā istabā,
viena deird, ka blakus istabā kāds, kaut ko bēda,
reizēm ieskūndās troceki. Māsa iet skatīties, kas tur
kuršajā 'Oves istabā' rociņu trošņot, bet neviens tur
nav. Pēcstāvēs vādo 23⁰⁰. Pēc bēda māsa atkal
deird, ka kāds vīrojās jo istabā. Māsa domādama, ka
tie ir zaģi, iet atkal skatīties, bet neko neatrod.

Nākosajā dienā māsa uzrūp, ka iepriekšējā vakarā
ap'pus 23⁰⁰ pērnucā mirusi Oves tante...

5. Vēl esmu deirdējumi pādu stāsti: Vecākiem
reakciji dēļ brauc un kuģa par jūrnieku.

Dienas vakarā, ģimenei sērot istabā, pēkšņi no
nienas nokrit un saplīst olīla lieldē. Vecāni rāpāt
ka tas ir uz sliktu. Un tiesām, pie laima
atnāk zina, ka mūs dēļ, kuģa arāija, nosliecis.

89. Kuple Lūcijs (Vismās) - 70 g.v.

1. Bija 1944. g. ruma. Mam vīri bija
iesaukti armijā (padomju) un atradās Krievu
frontē. Vienu dienu, tas bija 15. janvārī 1945. g.,
sēru istabā un pēnīgi deirda, ka atpakaļ mājās
viens drauze pa pākšni. Jēru arā - neviens
nav, rīs klusu. Jēru ievā un atkal deird
ka viens klapē, itūā ar manu civiti sistu.

Tā tas notiek, vairākas stundas, dienas laikā.

Vēlāk no armijas daļas saņemu vēsti, ka
kauju laikā (Krievijā) 15. janvārī kritis mans
vīns.

P.S. Jidomā, ka vīrs, mocidamies aģonijā ir
domājis par savas turpināšanu, mājām

2. Kēls Zigurds, smagā plaušu karsēna
formā, tiek ievietots Rēģienas slimnīcā no tā

biņa, dārds, augšā pie quēstiem, kāds grauzē.
Lai kām zūrak, nodomāju, un uzlietu uz lēnīņu
slāzdu. Kad pabaidu ar slatnātu, tad grauzana
pātkūst, bet pēc biņa atkal atjaunojās. Pa lēnīņu
pārkaude slāzdu - bet tie tūsi. Tā grauzana turpinās
pāri dienai. Bet lēdi no Zīgudi nomira, tā arī
graušana apstāva un nekad vairs nav atjaunojies...

3. Hecros, ka kad bija jauna meitene, reiz
dārdu, ka kāds pie loga klausē. Pateicu to
vecākiem. Pēc neilga laika nomira viena mūsu radi-
niece.

90. **Rāika Anna** (Inei) 62. g. veca.

1. Driņķu ar vīru Ratzali Daugapils
apriņķi vīrs man bija lūls dārds un vīrs,
skenleuli, iemūnājs ka reiz pārāstoties. Vīru
dienu vīrs atsmūn un fermu (kur es slaucu valhōra
ejovis) bez cepures un uztāucies man stāto, ka
gubēji pārāsties: esat pūstējis cilpa pie uoca
zara noņēmi cepuri ka pūstūi ierāstēji sev
apnāt būnu velnu ar rājiem, grām arēm, un ruri
pūcājusies. Vīns esat pārāstējis un atnējis uz fermu
Gājam abi atpūcāt un vīrs man parādīja to vietu-
tu tiešām zara karājās cilpa bez cepure bija nomosta
zemē.

2. To man pantāstīja man paps: Esat
nomiri uzimnienei vīrs. Pie kādām dievām
pie lērēm, kaimiņienu atrān pie papa un uztāucēti
stāto, ka uya nevinat gūlit nautis, esat bail,
jo uyar vīrs pa naktim (pirms pusnakti) nāu pie
vīns, staigā pa istabām, apside nospārdijusos būmū
un ap plāt 24⁰⁰ parūd. Paps tam netie, bet
paklausāt sievietes lēgumam, sauimā vēl daudus draugus

un viņi 4-5 vīnēs, kādu vakaru iet un
kaimiņienei dūrovi snotītes, vai teismība, un
nēra stāsta. Lai nu uzaedami viņi šit kārtis.
Vienā beidī arā isi ieejas guans un pēc laiza
pstakā parādās mirušais. Vīri, kaut nobijušies,
mana sponsoram: „ar ko atnāci?” Spons atbild:
„c gošpom”. Pēc tam parādīta parūdens. Nu kai-
mini pārliecinājās, ka ševite runājumi patienība. Lai
izpīgto tos nakti apciņojumus, menciņūi palidzību pie
māatāja. Tas ieteicis māju apvārdot. Citi, ieteimusi, mizušo
izriet un noņņiet galvu. Šo variantu kategoriski atmetusi.
Mācītājs atnācis, māju sūēhjis un no tās cīenas mirušai
vīr nav arī vairāk vādijies.

3. Man kaimiņos dūroja ģimene, kurā bija
arī 16 gadus veca meitene vārdā Vilmā. Uzziņojot,
ka viņa ir nedziedināmi slima (tepos laikā) ar
galvas vīzi, meitene izdava pašnāvību, iedzerot
etiķa esenci. (Tūkdās pudelītes atnāda pirti) Glāstet
meitei rairs neraceja un viņa nomira lidai mouch.
Zāmā, jaunam Vilmu, ieguldijā saģalitu kalta gaciā
kleitā, kā ligavu. Tādu ar viņu man palīca
atnūjā izradot pīdejā gaitā. Pēc olaiām diņņām,
man gadņās nelaiķi vīdēt atnāl. Kā paranti
no apa vīta teiņjos iet uz fermu. Atnēu
istabas durīs, lai ierītu koridori, kad pīnsui
ieraiģu koridori pie mānā lodriņā stāvam mirušo
Vilmu, sajā padā apģarbā, vādā viņu gudlija zāmā.
Pāķijos, metos atpparakā istakū un uz fermu doros,
izkāpdama caur logi. Tas notīca ap 4⁰⁰.
Tūpmōk, ar lielām beaslim gāju caur koridori,
kaidēdamās, ka atnāl nereraiģu parūcēter. Bet ne-
kad viņu rairs netīku vādijusi. Tajā pirmajā vītā,
kad ierādēdņu Vilmu par vīnu netīku doasģuri, bijū
airģemta domās par daļku fermā.

1. Mīzum / 1999. g.

91. Dobenberga Vallija - 65 g.

"Jērijās"

1. Gulējām aklas ar meitaku, bet neberjām
aizmigušas. Bija atvasaras nēls vērāns. Vīrs ne-
bija mājis - plāva ar kombainu. Pēdīgi akas
vidram lēku ovāru gaisuma vīrs gūctar. Kādu
brīdi pastāvēji, gaisā plankumu nozuda. Vēlāk kāda
einsā tante teica, ka tas nozīmējat ka lai
nebaidās, ka nokatne būs droša, labvēlīga. Tajā
laikā man dzīve bijo nedroša sakarā ar vācieti, kuri
pi mums slēpās.

2. Kad mira mana mamma, tad viņas
nāves brīdi apstājās au pulstēni. Pulstēni,
kā izrādījās, nebeja nevāda vārnā un pēc pa-
krātisanā sāka atkal iet.

3. Vienreiz, ne no šā, ne no tā, pēdīgi
saplīst lampas kupals. Brīnījāmies, kā tas
rādēja notikt. Pēc laicīga saņemām ziņu, ka
mūžu tur radinieku, tajā dienā un stundā, kad
plīša lūsta, salauzis kāju.

4. Mana vecāmatē reiz aizgājusi uz
mežu ogot. Stāvējot pa mežu, viņai aiz uāda
koka saknes aizvērusies kāja. Paklupusi, bet
atkal tūlīt stāvējusi tālāk, jo kājai nenā
nesat noticis, pat nav ierāpējusies. Atbraucot
mājās kāja sākusī pamt un sāpēt. Aizgājusi
pēc zināmas tantes - pišpatājas. Tā pateicusi:
"Kāpēc spēri kokam, pie kāna cilvēks pakāries"
un kāju izārstējusi.

5. Tā man pastāstīja bij. Brūnīnu draudzes
mācītājs G. Celmiņš. Vienu dienu viņam bijusi
darīdānā karuicā. Atslēdri galuān ieejās demvī
lēgājis barmicā. Tā viņš ierauga, ka pa vidus

celinur viņam pūti nāu sievietē, viscaur
melnā tēpā ar krunciem līdz potītim. Mācītāj
sakuēcēs jo brīnījās, kas varēja rarties sievietē aiz-
slēgta bānucā. Stāvēji, sievietē uluri parādījusi
gouām un parūdeini.

92. Skrastīņa Līna 67.g.v. "Taubās"

1. Tai notika pirms mana dēla Ārija
nāves. Viņa meitene vārdā Sarmīte, man iz-
stāstīja sādus sapni, no viņa nosapņojusi apm. divas
nedeļas pirms lūlās ielaimes. Viņa man stāstīja:
"Ļimite, es nosapņoju nelabu sapni. Es gūly gultā
un drīdu, ka viens sit pū logā. Uzcēf, pīsmoneu
pū logā, un tad aizsmuruu pū tētā, lai vns ma-
da, kas tu aiz logā is. Tētā mana au. Bals
aiz logā atkild, lai viņam parādot to tēcinu
kur jāiet. Tad tētā atkal mana - kas tu fādi
esi. Bals atkild un vns is mironis (Es esmu
mironis) "

2. Tas bija jau pēc Āra bērēm. Atrodos
istabā, bija rīts ap 9⁰⁰. Drīdu maudu, ka
viens piesit troar reizes pū durvīm. Eju atnuru
durvīs, aprīatos - neviens nav. Viss bija gā
pū kūtiņas

3. Āris jau bija aprakts. Mēs ar mar-
meitu samiti atrādāmies dībenistabā, pārējie
mājnieki sīdēja virtuvē. Priensistabā bija
tūlā. Vakars gā jau tumsis. Priensistabā
un mūsu istabā bija gaisma. Te abas
ar meiteini drīdam, ka lūlā istabā paškind
trauki, kāds pū galda dzer, un beigās drīdam
ka viens stīni noklepojās. Klepas uz mata
is tāds pat, kā Āris parasti mīdza klepot.

Meitene to dziedot pārkājās un slēpās aiz manis.
Eju mēnsistaltā snatītēs, bet tui viss klun.
tuars. Arēju līdi virtuoni dēvīm dūrdē ierā
sie dēdinās. Eju atpauš pē meitenei. Jā,
tā lēja Arā bāls to ei vau apzēvat.

P.S. Dēvīm stāp abōm istakām nar, i alle ar
airuareim fajā.

4. Atceros, ka jaunības dienās, kad man
nomira mātiņa, iepriens pie loga tika klausēts
un ap, pē loga līdinājās putniņi.

93

Ārgale Sanita 18.9.

Kizdinos

Notikumu atstāstīja mamma kurai tobriid bija 12 gadi.
Latgale, Vanas, arā tumsis ^{vēl} rēdons (lāns). Māli 7-8. g. v.
jau gūf cūzvidēis. Mamma ar masu, vecāko brāli un kaimiņ
pēvīm spēlējūi blakusistabā kōrtis. Vecāki nar bijūi majās.
Te cōsu spēlēt dērd, ka pē loga sit. Pēvīm izmēvīm arā snatītēs
bet nēvīm nar. Arā dēvīm snig, bet pēdar snigā pē loga nē
redz. Tums, kuris nētālu pēvīets, arī nērej. Pēc bēvīm vīri dērd, ka
sit otrā istabā. Atual izkōvīm arā, bet nēvīm nēredz. Tad dērd
klausējienu fajā istabā, un gūf narāvi pūng. Vīri pēvīstāi
un sāk stīpni vārd - vīri smēn' pē vīgo un narāvi artravēcīs
sana, ka logā redzēji bālu lēlu ar spīdēšīm acīm. Mī mana
mamma dēvījō erat vēl redzēji spēvīm, kuris tūlēt ar parvūti.

Stāstījūi mana vevēmātē (Mārijas vevēmātē) manai mōtēi.
Esat narāvi no malas. Cēli sēt gar lēlēt ozolu. Pie
sēt ozola vīga redz šajā pūn' nēredzēt vevēvīm, kuris sana:
„Es tev novēlēt zeltu, un kad tev sēvīm, ej un to sēvīm.

Kōder narāvi meitene (toreiz vevēmātēi bijūi 12 gadi)
dērd ka pē loga kōdr klausē un bāls sana - pāvēm
lāptis un nāc arā narūt zeltu. Meitene nolēstāi vī
arā nēvīt. Vēlōu vīga sō notikumu izstāstā tēvīm un lē
dēvīm, ka nar to arā izstāstījūi otrā. Pēc tēvīm
nēvād, nēvār vāvīs nar klausējis - airuarejis.

94.
~~5.~~ žurnāli
Aprēķināt un pārskatīt.

Poltergeists Maskavā (gadu izdevības)

5.9. Kādā divoklī. Atrod pārņemtu telefona vadi, kā ar ēlētī. Salabo. Pēc laika griezumā atkal tūcā cītā vietā. Vēl 5-7 x konstatē pārrāvumus. Tad tel. vadi pilnībā nomaina. Tad sabojājās elektriskais zvans. Pārstej strādāt rodra. Sadalās mapī vadi samudžināti.

Pie gūstiem kondensāta cāses. Tad sāk tecēt no gūstiem ar strūklu. (Duroulis 14. stāvā). Pēc lauga sāk tecēt eītā istabā. Pārbauda ūdensvada-ap-ruces sistēmu - tā kārtībā. Tad pār ārmu gūstām nolīst ūdens strūkla. Tad atkal tec. tiesi uz sejas. Nauti ūdeni rāu plūst pa visu sienu. Kad at-berauc brigāde viss jau nozūvis. Kad aizbrauc - rāu atkal no gūstiem tecēt. Viss samirka. Tad atnes ēvējamās iekārtas - zūst labi. Kad uz bēdi tās izslēdē, ūdens sāk gāsties pār lampām un tāi saspāgst. Saspāgst arī lūka bēdā istabā.

Izcēlās ugunsgrēks. Uzliesmo televizora paklājs (tel. bija izslēgts). To nodzēs. Otrā istabā acu mūnbā aizdegās plāna grāmatīņa, tad uz-liesmo aizkars ar rīli, divainu liesmu.

Kādes dienu vēlāk. deg duroulis, atbrauc ugunsdzēsji, sarūrien laudis. Pēc divām dienām, vietā, kur bija gūstējās karōas, aizdegas teni- tēps un avīze. Dzēsot jūt, ka liesma aizēsta.

Cilvēku mangā zēca ar lielo gaudinā- pēdumu bet 1/2 st. vēlāk pū vannas istabās gūstiem parēdās rāva vitriola lāses. Stipi oda sarāda smaka.

Tad atkal: no traucē snapiā izlēdo mednieku nazis. Snapi rāfā, kaitē durtiņas

grūti vērsis. Blakus ūdens pelne, kaut pie
grūstiem nūvēda ūdens pēdas. Telefons nokrit
uz grīdas, bet nesaplēt. Pelnutrauks uzlido gaisā.

Decoratīvai akmens pācēta gaisā, aplido 7 ap
galdu sēdēšos, akritas pret stindu, izlido staip
divām sienietām, nokrit uz grīdas un pārperst uz
pusēm ar šārienam līdzīgu trokšni. Akmens bija
karsts. No blāunistākas ar svaigumu izlido galda
lampa un sāskida gākalos. Oho! Lampa krām no-
nēma no naktsskapīša lai nesasistos, bet nelidēja, - tā
'apgāzās un sasitās. Zīmudražāmais uriet gaisā un
2x pierit pie loga. Cilvēkiem paaugstināt ainspūditus,
nepatīkama sajūta ausīs.

Skolniekam no vīta zēlaciņi pilni ar ūdeni un
arī nējjaka slapija. Teram akmal viss xaus. Čība
uzlido gaisā un ierit bērnam pa galvu.

Pēc 20. ū tūvai ūdens zēzēm slācās. Uz sie-
nām parādās ellāmi plankumi, līdzīgi želejai un jāuki
smaržo. Tualeter balzāma ugunsdzēsējs ielija tēloret-
podā, bet pēc tam so masu tūva nost no sienām.

Tica, bet vienmēr vajās no jāuka. Vietnā pie grū-
stiem 'kazelinveidīgs slānis lēm biezumā.

— Kādā mājā Klīnā rajonā Nikitsuoješ oimā
notiek patvaļīga mēklīšu pārvietošanās, kas nekādas
zemes svārtības nekonsistē.

1982. g. ū - ū Masnarā - lielu skaņit grīdai vai
grūstiem. Priekšmeti, atraudamies no vietas, kustās
vai nu pati ātri vai lēnām, bet ar krūsmīgu spēku.

Pārspēj visai 'spīka un ātruma robežās vada pie-
mit cilvēkam. Smagi priekšmeti, ar lielu ātrumu lido
tiesi virsū cilvēkam, bet šod tūvai nēgli pieskaras
viņai, apstājās un nokrit zemē. Cilvēm saņem ne-
udramu bet stipru "clēres triecienu." Nerodams

spēns kustina, rūpa un ķerda mēbeles.
Daiļādu priekšmetus rāuj, kāz, velk caur spraugām,
tūce mēmi vai arī cildēkos. Tū deformē salauzi to
priekšmetus. Slēdza slēdis, griežis kriāni Nerdrām)
spēim iedaukojās un diemēcēm un cilvēcēm:
ieplaukā, kufina, skrāpē, dursta, laesta, rausta
aiz apkaules, izmet no gultas, pat pāmieta pa gaisu
no ārdunim lejā uz 4. stāvu augšā.
Kerzēm pr-meti parād, tad pēc laima parādās
gaitā, sāv tēcēt vīdus, notiek pabairdeģbanās
notiek pr-metu pāmiēšanās caur šuērsfiem
bez koģajumiem.

X 95. Šulte Brigita - 58 g. v. Burtņienas
Tēvs man pastēstijā sādca
divainu notricumu. Viņa brālī ~~brālī~~
~~atradis Rīgā centrālciēmā. Māsa dūrojusi~~
~~fiģā. Brīdovsni Antons atradās tajā pašā~~
lēģerī Sibērijā, kur koģa arī tēvs - Pēteris Brīdovsni
Tad koģi 1947-gadā. (Antons arestijā un iesūtijā
1945-gadā.) Antons māsa tajā laikā (1947-g.)
dūrojusi Rīgā. Kādca vītu māsa terņojusis iet
uz pilsētu. Apm. ap plust. 8^{ot} koģi
lejā pa kāpnēm, kad pūšvi vīnās mīensā
ātrivāsā parādes dūvā, pa tam iēnān
baltā palagā tēpms stāvs. Ievānāsān baltās
tēvs aptājās, parlanās pmt māsa un parād.
Seju vīnā nērebēco. Māsa stipri nobistās.
Kā vēlān norcaidrojās, tajā dūvā
un stēndā tālajā Sibērijā no fiģa nomiris
brālī Antons. Kā jau minējs tū pa-
stāstijā ^{Antons} brālī ~~Rīgā~~ Pēteris.

96. Plūme Freonija 75 g.v. „Jaunkārini”
Pēc vīra Pēteris nāves 89. g. cēcudēn
māja palikuši es viņa pāti. Baiter
man nekijā, bet drīst vīdūtēlētē cēt
is nepatīkami

Vienu nauti, biju jau cēmguri, kad
miegā dirdu ka ar līlu tēdmi no
blakmīstahās kaut kā ar sāle manai
gultai garām, jūlu kā vejs plūmū. Svāpā
un vejs, cam vīrtūnī parād gata istā-
binā. Tad arī pamodos un viss miegā no-
tikušān līnās, ka tas is noticē jau istān.

Otu rici, ar miegā jau pū manas
gultas līnām pūnān Pēterī, gēdētis jaunā
vīrtēnā zārcēlī (svāncos) un mana man-
ka is esot nolīcē tās atlēgān. Atlēgān,
ka nekādēn atlēgān man nāv. Tad viss
klusām parādā izpēnā sapnī. Pēterka,
ka Pēterī stānēja kā drīvs, mardū zē-
draun, nevī mīfēnū kā parasti sapnēs.

Atēn rēcēt sapnātān bijā nādā
mīneri pēc vīra nāves.

97. Valdu Smits - 40 g.v. Rīgā
Tas bijā izsūtījūnā Sibīrijā.
Tas noticē kādā abustā rīmas vakarā.
Temperatūro jūn - 40°C Tādā laikā gājēju
solus dird jau pa līlu gabalu, ja kāds nāk-
tu pa sōdīn eelā. Bet viss pīrūn Tas bijā
klusū, kad pēnsyī kādi 3 cēnes pūclauvē pū loga
rūt. Trejam ān - nevīnā nevīnā nēcē. Pēcēn
uzrīnājū, ka tajā laikā slīpū slīmā bijūn nādā
mīsu radīnē, unā tūcēn atvēsēlējūcīs.

miņusi

098. Elza Šmite — 70 g.v. Strenčos, Trikaļas ulc
 Pēc vīra, Jāņa, nāves, nenad neesmu
 guļojusi vīna istabā, bet savā nūnā atrodas
 šai klauvē. Būri nauti pamodusies, drīdu, un
 pa Jāņa istabu kādre staigā, pie nami it
 nā zekēs un parīsam lēnām. Bet nad
 iekļepojis un sakustos guļā viss palien klusi.
 Jāni, drīri kūdams, mēdza pa istabu
 staigāt zekēs.

099. Ozolina kundze 60 g. Strenčos
 Notikumu atstāsta Elza Šmidt
 Pēc vīra nāves, viņa esat drīvouči pār-
 aidojusi mēbļu izrietojumus.
 Un tad pa nautim esat iācis klauvēt.
 Klauvējieni nerimusies un kundzei nav vaivis
 leijis mīna. Palikusi nerroza, mīgs tieis
 traucēts un ar dainu arī vīds palikusi
 sēma. Tad, kāda daktere no Strenču psiko-
 neiroloģijas slimnīcas ieteikusi, ka būdi
 nad klauvē, lai stipri izlamā nerinamo
 klauvētāju un tad būdiat palē. Tā arī
 Ozolina kundze dara un trīsam pēc tam
 is miers un klusums uz visām laikiem.

0100. BRIEŽA KUNGS — STRENTOS
 ap 65. g.
 Paitāstīšu, nā es udeju sava tēva
 garu ueris bija atnācis pie manī kādu
 nakti.
 Tā bija pilnmēness naktis. Ap
 pulkst. 3⁰⁰ nerilus pamodes. Tieis man
 bija valā un es mōnesnīcas gaismā

1. Tas notika pēdējā 1945. gadā (kur tieši) Sverdlovskā, un tieši nosūtīts pēc apcietināšanas. Mani saņēma par to, ka biju sastāvējis aizsargu organizācijā. Kādu rītu, pamodoties agri, kā citi, smagos un saviem galotājieniem bonasas biedriem un kreslāncos bonasas telpu kuro apgaimēja blāvēt elctivnās spudzes. Pēdējā ieraucē, ka par pa eju staip nācām uz manu purni. nāc manas mājas suns Binga. Pimān pēi manas galotvītes pavēdinā ar asti un pēimni arī pārūd. Uzreiz nodomāju, ka tā ir parādība, tieši nesapratu, par ko Binga man tā parādījās. Pirms ~~īpaš~~ ieraudzīšanas par saviņi nemar nodomāju, tāda lēsta nekija pātā.

Par zēdēto ceizarslēpju sēvāi uz deimtemi un saņemst alkūdes vēstulē uzrauju, ko Binga tieši nēlaimīgi saplauts ar pāceļmācību un bijusi spiesti suni noscaut. Nosaušana notikumi tajā dienā, kad savi ieraudzīja bonasā...

2. Braucen no Kalmiecas tīrgus uz mājām. Braucām ar diviem zirgiem: pa mēnu es, aiz manis pēimni ar otu zirgu. Mija varādas novakare. Jēdzēris, kā datuārt eitrēiz man in gadījien bēit šoreiz nemar nekiju. Braucām pa pēdējo celi. Tebraucot nāder gabalu Kuršu silē; udeir, ka pa mēnuis iet kāds gājējs, Cilvēka stārs gan reirēm parādā, gan pārūd. Viena bēit jētu ka divaināis gājējs jāe reiz man blāvēs rātos. Tē pilnīgi jētu Bēizimē, bet redzēt nē redzē. Sāmu smēli unēt, ko saucē, (jēb jāe

ai sauci? - neatēros vairs) kalpu lai
pietērauc blānus. Kad to pateicu "vins"
paruda. Tajā brīdī man bija liela cauru
sajūta.

3. Nācām ar draugu, atuu puisi,
mājās no ballē. Bija ļoti agri ap 2-3
naktī. Epat gar saimnieca vīju dārdam
na norāude vījar dūmīs. Sītu matītes otu
lai pamatās, nar ten tik agri steigā, jo ai
zināju, ka vījar dūmīs ir saslēgts. Vins at-
griezās un kauc na vīr erat normāli, dūmīs
eit.

Citā reizi gāju uz vīju, kaut ko dūmīt.
Gāju vījā ievā un tajā brīdī jūtu kaut
ko nosālcām gar galvu. Nobeidzījos jo ne-
kādes cauru vījar, un tad ai nevarēja
kūt.

Vījar saimniece iestēstīja, ka gader
20 atpēnal erat nosārtos vījar vīr un tas erat
vīns, ai sponkjetais. Reiz vīna patī erat
udrojasi vīra tēlu pē vījar. 56456

103. Inga Liepiņa 40.g.v. bijīna liestūn
bij. vīra.

Toreiz strādāju tuberkulozes slim-
nicā Duntis ielā, Rīgā Strādāju ar med-
māru.

Bija manis toreiz tāds slimnieks,
kuru saucām par Bērsītēnu. Vīns raksturo
bija saudalīgs, īpatns. Hēcīnūmē in palātā
beidzīca bija atkurīgs.
Bērsītēns slimojis ar the smaga

forma un zinaja, un ilgi visi valis nedrives,
kafa nakti, kad man bija derina, dectens
teica un Berzintova derat atēris daudus
stundas.

Darīti uz palātu, un jūtoja diennēšu
kafa maia skirbiņa un atredas reputim
māsu postenims. Logi bija aizvērti.

Rēķins jūta un redes un spoja
kafa, saim, brāvis nārdauco no pūteja
palātas pures nosāle man garām iz-
zurdauca koridora tālrunē. Spojā, versalim
līdzīja saim strava, atvāra vārt palātas
lāgu un dēvis.

Nojauto kaut no nolāku un iestāju
~~palātas~~ palāta pūķert logi. Piepajumi
piē Berzintova gultas vārti, ka visi
is miris.

Ka kaut eēt kafa redzēja ka arā
is beraēja naktis...

0 104.

Ārmanne

Ārmanne aptiekas vārti:
"Jumatus ita"

uzvārdu, vārdu
norīnu uzraksti
pāli

Es tiev sapņiem - saviem sapņiem. Ko
nosapņoju tas tuvākās dienās piepildās Lene
pūķēs. Sapņoju piepildināt nakti un vira
mādas rīvs lūāpi auziā pa mācām tūpētām
un teila galda un ziedā gul jau repān
mirušie maui roclimēis. Es viņam pa sap-
ņiem rēķinā: "Nevāp! nevāp, nedari tā." Bet
rīvs mani neievērodamis tādēi nevāpji uz galda
vai paaugstinājuma un sakausstojis rokas uz
kūčim nogāfās stāp mirušiem.

Vīra mādas vīrs strādāja Olaine, dzimsturo
nāpnicā. Pēc pāris dienām no vīra mādas
sāpēmu traģisku vīru un vīra vīnās miris.

Kad iegojusi vīro dakteriāliā vīrus iedojis pū
jalds un liecīs va i airmidus. Sēkuri pūnāt
un no piemācīno, jaci miruāni vīra ^{krās} padodēis
lidesvaru un sakņepis un sānīcu. Vīrs bija
retairijū pašnāvītu iedērat indi.

Divas reizes emu ai dērdējusi klauvējīmu
pū loco. Pēc katra iādo signāla tūvānā cēlīs
sāpēmu vīru par nōdo lūvīnīcu nāvi.

'Klauvēšana' nōtīca naktīs. Par cik man mēģi
is joti trausli, tad jau dērdat pirmo pū-
rihēnu vīt mēģi, alus pārdōj, jau dērdē
maidri un nōmōclā. Pūstīhēni is ritmīsi
ar nēlītu pauzi un tīsar reizes. Pirmo reizi
līnās va klauvē un pūnstu bet otru
reizi pūstīhēni bija smaluāns - vā ar pūstā
knāki.

105. Zeltīnu ģimene, Podriekos

Madonas rajons
Cestīcuas pagasts
1988. gadā, 23. oktobrī rajons mājas
par saimniecīmu ionāca Valdis Zeltīns
ar sēvī un meitas ģimene - Sigita
un Dainis Bāskēvīci. Vīni māju nopirca
no cēma un ievēdojā tajā zemnieku sēimn.
Jaunajiem saimniecīmu jaunā dēmu
vieta sagēdīja ar vīrādīem pūstēģimīcu
1. Vispirms jāatīmē tas va māja
dērdama dēvona. Tā parasti sāpās vāji
pamāram pūcēģ spēnā un atīal nōrīms.

Daļmācīgo un temperatūras minūti, vai stunda
un pat visu dienu. Daļmācīgo no vibrācijas
fiksācija ložu rūtis. Tas notiek gan veģ., gan
berveja laikā un neatkarīgi no gada laikā

2. Mājnieku dzirdējusi mājas iedās
iedzīvotājus. Sigita diem rēķi dzirdējums
iedzīvotājiem krekusīnāmīti ap tehnikas stāvēšanu
un pundienu laikā. Tāi Valentīna (Jāņa
vēlā) dzirdējumi rādījāties saunu dāņā kādu
krekusīnāmīti vēcūna baltī. Jāpūlēt na
bijusi mājas saimniece nomica tīsi tajā dāņā
un līnī vairākas dienas nosūlējo kamēr to
atrada kaimiņi

3. Interesantā gadījuma noticis ar
glādeuli. Jēpūcūdojā rēķinā rēķinā glādeuli
dzīvotāji un nolīcūsi glādeuli kā parastī islakus
vaicā - stāvēs. Otrā diņā ap pēst 11⁰⁰
glādeuli bija jāpārīeto jo kārtā tīca gūda.
Pāņemot rēķi jūta na glādeuli nokarsis na
rēķi novar pīlēt kārtī iestepelēt nēķi.
Glādeuli atstāja tūpat na gūdas lēi atdriest un
pān fo aizmīrsa. Pē lēķina Sigita atkal
nēķi glādeuli un jūt na tas jāpūpim rēķi.
Nu Daļmācīgo pāņmā glādeuli un iznēķi orendā dzīvot,
bet interesēs pē nolīcū tajā vietā atkal, rēķi
glādeuli dzīvot aī tas nokarsis na dzirdēja no-
strīnīsamu termoregulatoru. Tāi uardotā iēnestāis
vīn nēķi. Bēdrot tīcāi pān 15⁰⁰ atkal
glādeuli atdriest auzoti. Pirmā glādeuli
kārtā gadījuma māja saimnīci dzīvot.
Tas nolīcū apīta mēķi.

4. Daļmācīgo cilvēku - mājnieku rēķi
īpētūjā, nokarsāmā sarādā sajūtas

Piecu. Dainis atrodatis uiti, jūt (rodas tāda sajūta) 'no kādi turojās no aizmugures, itā uelien rokas un tad atkal nedrīdams aizslid. Jūšana bija ļoti neomulīga.

Tad zēriem bija sarādas sajūtas vītiņā - no kurām notīpa pakaussis.

Leiz, kad Dainis sājis pametu pamedit jūti sarādu bailes sajūtu un arī tiponu pakaussis.

5. Virtuvē remontējam veselu trīsus gadus. Tuvākas atkāucis lapmetijs. Bija septiņha sākuoms, Dulkstenu rādija jau vienpadsmito stundu vakarā un vītiņā jau dega gaisma. Pēusji pa atvērtu vītiņas logu sarka āra uelties itā dūmi - gaisi bet nēlābi smirdēja ar tādu kā sēra smaku. Dūmus miglīgas veidā rādēja Sigita unā rēdēja āra un sulīga. Vija pirmā tanc bija cepuri vītiņā un elektriskās plīts pannomas. Tad dakūjumi vītiņā pa galau un sašķīfojusies. Bet vītiņā nēsat sāpējus un pasēiat āra un sulīga vīgai palma lalki. Dūmi - miglīga vītiņā un cēriņa rēuma juri apm. 10 minūtes.

Tajā lēidi vītiņā atradusies Valentine. Vītiņā nērieni dūmi nēsat lējusī bet dūmu mākonīti pū cēriņā rēuma rēdējumi arī Valentine. Malvas plīts. tajā lēidi nēsat rēmaāta.

6. Kādu vītu, kad pūma dūies cēfā un malā pa atvērtām dūvīm Sigita rēdēja no pagalmā itā miglīgā aizslid cilvēvēdīga ēna.

7. Pāvels Muhortovs, kurš uelēnējas "Podnieku" aprūktui sakau ar Madonas fenomena pētiņomū, iējāt "Podnieku" dūv. mājā lēitiņu pastāvējis rēvīdēt, notēica: "y' bāc go mōbēu".

Latvian
1918
reiznā
E.O.

(Jums in mājas garos)

Pier. - P. Mukostovs in populari-vinātn.

Leicivāsta "M-cuū Mpeproustux" pav. uolantors.

8. Reiz, nakti, alu daini ar Sigitu
pamodusies no svomas, kas atgādinajusi
rādijan signālus. "Signāli atmanojusi 4 vai
7 reizes un itā aiz sīnā vai arī snappā.

Ņū diird un itelūnā snodjusies vius un atū.

Nākamā dienā alu māc, lils nespūs
un jutusies nā izturāti, lūz enerģijas. Sāda
keicla parādība nav atnāitjusies.

9. Interesanti in fanti na Vestimā pag.

"Podnieku" māju reue (lauki) ietilpst t. saue
"Madonas fenomenā zōnā. To zōnu pirmie
atloja krievu nare lidotāji no Madonas nare
aerodroma.

Pēc tam in mēsu rajōnu sēna leicivā
visādar ekspedicijā - galvāduāt no Rijas. Viņi
ierņojs pie upites rōmetis unā diirdjā ar
diētāu. Pie muur naca pie pēna in citiēu
produktiem. Ekspedicijā novērojā NLO nā ar
citas anomālijas. Fotografija in speciālieu filtruēu
un t. t. Pēc tam "druu" ar atloja nādus
uzgēmuēu naros lejā udramā bodvāda vai
stāvāda smalnās enerģijas ierpausmes. Vēlān
mēs fotografijas ierūcinājām bet daīn atleicām
Daina tēvāt. No tā laika, "Daina tēis tēica,
viņš savā mājā diird visādas troisjus - itā"
vāds no pārnatmētu dārkats.

Bilder lejā udramā doden viri galvām, konieus,
Melni plankumi sādā. Turidā cōdes.

Kā tēica ufologi viri "Podnieku" rajōna erāt
NLO mēvota navigācijā "bāko". Viņā neesat re

drama bet konstatēt varēt ar speciālu siltum-
mērītaļu aparātu.

Arī pats, stāsta Dainis, redzēja savām
acīm NLO jeb "lidojošo šuvīti".

Tajā dienā atļūca arī pētīšanai no Rīgas
un ievieja tēli pie upītes. Mūhorts, ie-
nācis mūmājo bīdīnājo ka šovakar leis udrans
"šuvīti". Viņi to iepētījusi Tar laja 1991. gada
"marā - augsta mēnesi".

Varavāle debēis sākumā laja maidsas bet
manojiem. Ar 23⁰⁰ plūst. sāna rūt miru šuns
uz garām braucēdo ekspedīcijas maobiku. Saule
jau laja norietējusi. Tad sāna nāst no
ZR puses tūmšu mākoju gabar. Un tad
inaudnājam nerināmo objektu - Tas virzījās
lēni, lētā augstuma. Pats objekts laja
spozis, zilganā krāsā ar sarkanīgi - rōstā malām
atgādinādamus grāmatu NLO ar
nāca no tāi puses kur mākoji
škadu objektu redzējam apm 1 minūti.
Arī cēra šigita redzēja. Tajā brīdī ar NLO
mākoji nebija

Ekspedīcijas dalībnieki "šuvīti" filmēja bet
nā vēta atklājās - filmā nekas nerasit laji's
redzams.

10. Es (Edmunds Oraliņš) aki ar sēvis
apēdēkojam Zeltiņus 1993. g. maija
beigās. Doucājam ka arī no dūderim vai
udrēdim, bet neko. Apmalijām ufologu ekspedīcijas
vietu. Tomēr jāparāma ka rēva Valdija
Tomēr redzēja ko interesantu

Es ar draugu Jāni runājāms un iēsnelojām
virtuē ar neko neredzējam. Sēva jau laja

108.

JMANTS OTOMĀRS TOČS - VALMIERĀ

~ 70 g.v. DALINA IELĀ

1998. g. pavasarī

Izgrūzumus no avīzes «LIESMA»
kaut intervēt Simona baronisa vārdiņis Točs

Avīzē minēto
notikumus Točs J.
atstāsta man:

Notiecis mat
darus gadus at-
pauz, bijis
apm. apmēla vidus
ceturtdeņa un
ap 20⁰⁰ vakarā.

Toreiz pie kā

jau arī teicu, nera mēģinājums šo to pie-
kātoju un, tad ~~deķos~~ to baronisa pauze pa
manām sānu durvīm, unas ir labā pusē, ~~skatoties~~
nē galvenām ieejas durvīm. Lai izietu pa šīm
durvīm, vajadzēja ^{riet no} ^{ceļotājam} kāpt lejā pa šauru mūra
velni ~~ar~~ akmeņu kāpnēm. Lejā esošās durvīs
bijis ar nelielu stikla lodziņu un tajā bīdī-
leja no iekšpuses aizslēgtas. Iejot lejup pa
lecau, izslēdzu trepi arvien apspaidojot un
nāpjāt ar unānu no papuēriem vārdi samalīt
kāpmu lejas daļā no ^{diva} ^{trīs} ^{apspaidot} ^{apspaidot} nāca no
vītās saules. (Saulē tajā laikā riet ap 20³⁰)
Tajā bīdī leja pui dentivām ieraudzīju turpin
cilvēkveidīgu stāvu kurš itnā noņem no pleciem
apmetni un parvērde kādam (neudzinājam). Palina
neomaiji ar dišā - samatu ka laki nav, jo nē
gan tur vārdi rasti kāds. Domsāji no darit

Minu aptuveni domāju no daud
kad maids drīdēs na kāds man pie
aun klunī sauq: "Ej droši, vīns tev ne-
mēka nūvar padarīt" Teritā 'iedresināts
kāpu leja - jo citas ierān no lāmīcas man
nēlēja. Redm na stāvs jo dālai aizsēd
dunju lodriņā bet vārū sarkatit na is
rīdētis an' gāvēm matiew, ūrām gān cīcel-
bārdū un glūdu sludu seju - lāti lēdriņū
kādam zināmaus valmūrētīu. Snats vīnam
vān lāimū uz leju. Pānates uz vājāus
an lās man būnā dīvāinas - atgādina
dīvūcēku vājās... Pānates uz rokām -
pīrētī tādī gān slaidī. Kad turējos
pānāmū na no pīrētīu, itūā līz-
auq gān nā spurdū, nāgi. Tēls iedara
an abāu rōuām pānī līnas vāstība,
itūā atmuistos no vāut vā dārot
sī vāstības tēls pācēfās gānā "lēnāus
vīrētis un augīn, upēdā sūnāja mīšā vīnī
marā lodriņā mūrī. Nīša robeidās an ak-
nēmū grētiem...

Tāgad mīšā stāv nolīnts man vōnā
krustūs. Tōēs vēt atcerās na cīgam cīcēs
na it vā est nogabējusī, tū stāvesīe
dākestīgi.

Iespējams no parādīto saistīta an
vānāmū izraktēm gālvāncausīem rūmū
atradusī amatnēmī ierīnōjāt siltumtrānī un
iēlās puses. Tājā vānū gālvānāmū, vūnī
atvārtī uzrōubēt kādēreizos apbedījūmū (visai
bānīcāi est vīnū, lēnūsi apbedījūmī)
gālvājusīes bānīcā. Vēlān tās an
atlēcīgu cēmūjē apnāusī sūvērīgā air

109. Dore Šmita ~ 70.g. Matisu pag. «MANTAS»

Mana meitiņa, tabaid 8 mēnešu jauna
bija smagi slimā. Ārstējām Bentuēdu lauku
ārstniecībā bet bez uzbrūmīem rezultātiem. Atvēlējām
bērnu āpaicalu mājām. Kad nakti ~~pamosās~~
tas bija noveklis mēneši pulstam
neateeroh bet bija dūla nakti, kad
ne'no sā' ne tā' pamosās. (bērns gan keraklāja)
Atvēru 'acis un redzēja ka pār bērnu gultinā
nolīcās balts enkliis un nemi bērnu rokas
Pēcās gultā sēdēt un svātijos sen nāties

māte. Es ar ēteu savtēri virtuve ētām pur-
dienai. Tad akas dūclam vai vīrs mūcun (nos
bijs palāta) vādi brauc ar elinm. vāclmieu
ratinieu. Kad ugojām augiā au inteserējāms
nos tēis vestr, dūklājs va nevān un ratinūs
au nevān nevāt motinājs Pēc neilga tāms
uzrikojām va ap tālētēi mīrui dautera māte.

3.

Tāva māta bijs ar mīrsauca gultā. Vīobūdi
pēc mīrējān atnāvāmsiem tūvūvūcūm vīnā,
kūclam a nomodā sauk: "vai jās keredzāt kas
pēc manīs sanāvēsi" un tālām saukūm vīnā,
jau agriā mīrūms, radus, vārda. Pēc dēne,

18.1.1919

tiva māsā romizusi.

Primitiv

v.

Paulo Stodija slinnicā guloja draudīgu
nodaļā - pirms pildināšanas laika Turcijas
Gulij domāja un viņa bērni iestigsts un
mīlā - vāpā mējā. Un tajā vedu pa pie
cega stāv man mirušai līs gēdus tajās
pašās dūķēs nādas tiva gulēt rāmā,
lāmostes un nodomāju vādi savādi redzējums.
Pēc 5 mēnešiem mana mētiņa romizā,

5.

Gulēju braukt pē vīra ~~pa~~ Rezervi
runis tās gulija slinnicā ierainob (unim
amijā) Vitecui, nā jau mana maika bija
pāpilditi. Lūdroš parādomei lai lāi manis
kaut uz kāpnēm parānēt un par to domā
lai pāpīrošis. Tad atpāva. Kun godējis, un ne
uz kāpnēm nostājas un vēr vīetis. Vitecui
tūno sēne kasētiā kod vīno kalns man
sana: "Lee nost, lee nost" Daudz nodomāju
un arī lēcu. Vīetis vēl nosauce nepāpīrošis -
"Kāpēc locāt nost" un ierāja vitecui. Tātad
vīs bija un vīna zovis ar vārdētiā un
sajndlu un līnām bija nodoms mani ap-
laupt un noņemt no lēpās vīetis.

Arījāji atpāva uz stāciji un pēlāni un
bija palikusi uz jersona man tēcā: Pābi uz
nērcēcāt nepā ar TO cilvēku. Vīni "i kums."

+

Liel kājas mīdās stāst,
par Dume pēc vīgas vīro Artrus nāve

X

111. Elvira Arotina dzimšana

Tas notika pie "Laukēs"
Bija ziņas nauts, maui izlaida no
Autobusa, kurš tonaut izveda ja dejotāju
kuris atgriezās no Valmieras. Bija
pusnauts (2400) No tēva smēdes eju ne-
majām (Laukēm). Spid mēnen un pmeņa
redzu savu ēnu. Bet is tāda stīpa sa-
jūta ko man kāds jeno.

Otra rita Lepas tante atnāca pie mums
no "Bumbieriem" un pavēstīja ko pe nauti
mizuri Kristīnas tante. (Aiciņa) maui pa-
līdā nomaņot airgēju.

Pirms Māiņa (Līva) nāves daļas dienas
iepmēis kādi klauvija pie lēja un es
pamodos no tē tēvone. Tad es dīvoju
Valmierā.

Ja sapnos redz isā zemi ar tad
kāds mīrs (zemi ar)

112. Jaers Cibulans Matīsu pag

"Cerinos" (bij Titkas)
(TITKAS)

Mājas nepirušis no bij saimnieku
1991. gadā bet ar 1999. jodo varau
atjaunot izremontētā māja atvērusi kāru
"Faubāis, Spous"

Mājas, kuris agrān bija parīslau,
isā "Titkas" maui nāves ar nosaukumu "Cerini"
un tajad reucis "Cerini"

Mājas "apvārtne" rējis pārstāvēs ar
ieku rojam ar šā sponešanos tajās

Kęe kalloro nodikimārušā tāj trūsā pū-
zūiti dūvali kalhōmēnušā bet tā nēvēlōjūšā
' tū dēt - ~~šā~~ sponoptas (chirāmā bijāsi
sali, dimvadā rēnušā dardama ipaklēja
gārdōnušā) tētrūcētān nātūāli nēvēlō no
bij Bānušā mūrān pūl sīnām. - valūt
tā, ~~šā~~ ^{šā} vādā rēpāidē un jēmbēvōjōmō
ēvē, valūt tē abrodūšān pātūcūmū, vai
pā rētān apcīonō dūvēlēt (vērūšō gār) no
nēvēlō lāinōš nētālu apglabātājēm.
Lai nē vā bet atjāmōtā ēvē
no sponoptas vādā nāv fīkūšā
kē pātāstijā tajācējā saimnēnušā dardant
nēvēlēt dūvānācī lētās. Rēvēlō atā stācā
clōpōjōš dūvēlōjūšā sālūs (vādā nēvēlōmō stācētāj)
gār vādājūšā nē nēvēlōmō sponoptas atvēl vāj
aizān dūvēlēt. Bārā vītūvēlō vācārā no
kāmētōš sūvōjūšā pā vādāli kēdē pātūcētāj
jaldā atā jaldā gār un jaldā nōvēlōmētōš
dardant un vādājūšā no rītā bijā jaldā dūvēlō
no sūdān. Šādēn pātūcētān nēvēlēt kēdē
' bālē jō mēnēt vērē un nēvēlōjāmōš
pūl mēvēn lāinā dūvēlēt no
No vādān pātūcētān ~~šā~~ ^{šā} vādājūšā nē vā ^{Sibīrijā} ^{2 sūtīlān}
~~šā~~ Sibīrijā mājū saimnēnušā mēvēlēt atēvādājūšā
nodalōjūšān ar sūvōjūšā dūvēlōmētōš nēvēlēt
gār valūt vādān gārān nēvēlēt īpātūcētōš.
Šādēn sēvōjūšā, kēd tē vēmātā pā dūvēlōmētōš
pātūcētān ierōdāt sēmān pātūcētān vārē dēt f. s.
pātūcētān - jēt gār - jōvēdār (nē vādā vādā,
gār fōvōjōtāj, lābīdējī)

Otreizejā apcēlojumā laicā Cerīna (Titku) saimnieks precējās ar trauci, un par nauti pārdevti gūda otrā galā neesat bijusi xārtīgi uolīgi. Tāpat arī daudzinā un nauti uz gūdas bijusi nautisvā cūpā nometi. Pārji arī tā na dauti, kurā zin ka vakarā bijūdas aiz- fāistā - no rīta udeaman atvērtā, kaut par nauti nevēns sūisvāns nav 'nācis Sādas parādītān galvenokārt notiekot pilnmeies nautis.

Raustīna autors razromjā ar an bijūsi mājas saimnieks Miļļevā meitē Silvijs tajos Brīmanis nāca dēvo Rīgā, Brīmanis nautis (tajos pēnrdūāre) ja- stāstija no viņa laicā udeam, "Titkās" dūrijūsi nā ķēmi nautis 'nevēns sponas neesat redējūdas. Skiridun, savās ķēimā izdautās 'erat nādreiz, pādancinājusā bet pēli mār, un tas nautis rīgā nautis - kūt par 'ielesli notēcesajām. Arī Baunv muntān ķēimā dūān dūā nautis, - kon tas nautis mūtū par var piemist, Arī senmūtis no mēnā epidēmijān ķēimā ietēnāi nautis. Silvijs tēca ka tie - var pēc viņu izvēsānā, sāvūsi sponatās erat cēnā 'gāi, un tādā veidā atmanā par tām cūānān nā Miļļevā šimeis lejis jāpārduro 1949. gada 25. nauti nautis, nā dūji nevēlēciji ar itēgu tūmā izdauti no (dūmān) mājām. Pēc tam vīva (Silvijs) erat 'dūrijūsi' ka Titkās erat 'kālherā laicā ierādītās dūānān slaucējām, ķēimā

nav varējusi mesties jo nauti bijis drīdams
fronšni vardi un tā kad 2-3 gimeces
abscepsās no duroulem Tejā māja valkors
saja ēkā ievērojīs - kalītar hānīkarnu
Kā parāstījo bij valkora kēlucēns šmits
Jānis tad Tihān erat uelūvētā un nūlāgā
rietā - māju skūsojot kādā 7 uelūm ādētā
Bet vai tās - lūte vānājamā pē šim
parādītāim - personīgi Indīcu.

113. Romvalds Suharževskis - Jūskili -
stāda TBL slimm "Jugla" notikt pāiz.
45. g. v.

Sākamā pē pārcelšanā no Valmierā
dūroju Jūskili Tēva (Tēva) mājās. No Valmierā
airgājām jo tur dūve neredā visādi sūersti
im nepārtimānān mūm līnā dūvāt rai
sajā pūrtētā rietā palūt. Mūm jānā Sējān
Terina, mūa ruz eimēojās pē mūm Pālejan ietā sacijā
ka zem nūcājetān ogles saknēm iet āpgrābāt, kāds
mūm sūarī. Klaimīgoš dūroja rēvīte unā mūm nūcēdūjā
jo mēs ietā unā vījān pāsuucā iemētusi, kaut rēvīte
tīnā ofiāli no pūrtētā tēvīm iemētā. Kādi dūmā
mūda pūmēlūmē lānā naidīgā sēvīte (ap 50 g) no
zāģeja vīar mūda iestābtās ōbelīte un citu augļu
kocīnūs. Pē šī notīkūmā nospūidām ka Valmierā
mūm nav lāimīgā vīetā un pārcēvīsī zemes
gabalū pārcētāmies uz Jūskili, kur apmētāmies
Tēva mājās. Naidīgāi rēvītei dūves
dūvās lūkams atmānsāja - pē apm 1/2 gada no-
mīrān ber izteiktān vāinas. (sūarā unvārdi - Brokīte)
Tēva mājās Jūskili notīnā dū-
vāinān lūteān. Kādi nūvīnāmān objekt

faisa frowmi - itkā ar lielo āmuru kods
sistu pa rādu piemērotu. Sīsona notieku
neregulāri un to dirdējusi daudzi cilvēki.
Sīsonas suaug nāk no mājas ziemeļu galā, itkā
āpus mājas, bet istabās dird. Daudz gan
dienā gan rīkārā, neilgu laicinu. Kā zināji
teica' pa mājas' vietu (parauli kara laika
gājumi frontes līnija. Otrā pusē Daugavas re-
latlu ir Nāves sala. Elejas Vere (na visu sauc
Rouvalds) jeb dirdmicee Veronika teikusi na
tuc irat apūleptas (nozāctas) dārglitas

Ļoti noderīgs atpauš 7. j. 26. nov. 99 g.
sievai mātē udrējusī koridorā melnu strazdu
kurš iedidojis iekšā mūra sienā. (Koridorā
ieklūvēti stāp dīrām ēkām un sienas nerēdo mūrīs.
Koridorā krēslains, šādu sūtu viņa irat udrējusī
jau 3 reizes, un mūra sienā nerēdas plāksni klav at.
raduši kur patnam iēspraucies. Mans dēls ar vīl
vienu cilvēku arī atī irat udrējusī šādu sūtu.

Āpmēram 4-5 gadu atpauš, kad atnācu
no Vālmieras notieku smejosais. Bija pavēli ru-
deus un mājas rīdītais nesu mālni. Kāpjot
pa tupeim redmu preti nācu cilvēkuveidīgā
stāvs (ejot pa koridoru, nūis kāpjot pa tupeim) pelēcā
fūmšā fūmī. Laki sevai udrēt jō koridorā pa-
fūmš. Stāvs tērpts itkā mēkelt. Un tā vīvis
man nācu pūti, itkā grib quist atpauš. Es teicu:
„Beidz ākstīties labāk palidzi.” Stāvs kad
arī poruda. Tēlu esmu udrējis 5-6 reizes.

Kad nomira tēvs viņu apglabājam Jaun-
Būtnieku nāpos. Pēc bērēm smejosos nāpu svētkos
ierādā mien lai pieminētu aizgāju. Piemiņas

brāvis rakina pū vārtu, uambona un kija
mācītājam paredzēto vietu un pūlonā izveidoti
roki unas sīdija turimēni, atēnu burtā dabūtūm
Es redzu nā pa rīenam, gan pa 3-4 gab kopā
sāk lantier gari. tū tēvo ganu parimā pū
rauntūnījās stajās, dūēm. Varīju atīyīt au dūi-
musmā - nūmī vīvūtū, nūmā vīvūtū. Gari līnām nū-
tījās uz pūmūā atpanal cīti sīdija, cīti uz yīvūtūā
balstījās (rū dūmē). Pāmānām pū 30-40 min 'līdi
ar māc. vūnāšmān kījām gari sākā izgarst. Turīno
mamīja līdi 4m atēlumam. Gari ī pelēcīji, cam-
spīdīji - vīyīem var ūdūt cauri. Vīpi nūstās pa stajū
au dūvājīem nūmī dālēcīji nūmū nējūt.

Sādīs mīrūsō 'gari ūdēcī au Engūres
kapētā, bet cītos - nūsmū ūdēcīs. Raber kapētā, nēcājs
dāfā 'jūtū dūmū nōjūtū.

Engūres kapēs man gāl sīvān mātes vādī
un pīejāt pū kapē vopīnām vānū mātes vādī
dūmūmā ī apglabātīs.

Engūres kapēs vīz ūdēcī ganū kopā
par 5, pa 10 un pat 20 gabalū. Tū vīpi cam-
spīdīji, pelēcī līnām nūstījās stajū dūvājīem.

Mūm, gīmānē bīcī cūllīte nūmā nō-
mīra Balvos. Vīnū izvādīja nō Vītanās barmīas.
Redū nā mācītāji (notē) sēvā ar dūlīgīem
vūmū zārū ar aizgājēju nōvīetot, uz postamēnā
bet ūdū au nā pū zārū nāk pelēcī gari
un tū apīdās un zārū nūsmū galdā.

Ģīma nēseji vītan nō mamīs ūzīnāt, kas
tū notēcī, 'saprātūsi, kopē nūsmānīs bījīs
tū nūnōmāli smāji. Sīedīgā (mīrūsō) bījūn
sīka, trausta. Tū jūtīs au mamī sārū
brāvī, nūmī au pūdālēcījās nūsmānā.

Tan aktual notīna Engures kaps mēs kaps
kopām radniecīgu atdunas vīta Redu un
zinātni gari maui (mūs) vēro. Sagrābjam
kritiskas lapas paunu un or pagumu rēķi
lai nestu uz izgārtu ruma is jūmalas puri.
Eju ar paunu un vādu ka pa celinu maui
priešā smieņ bariņš maui gariņi / nī korni
un jautu draisnojāt. Tad jūvūs verds
gariņš bari (vai korni pulciņš) lee maui
Vissā un lapu paunā - tā jūtu, paliku
saursmiņi smaga. Es tomis savēnes un
tūpina hest eidi attiecīgai vietai un tad
paiciņ galvi ber spēna metu paunu zūcē. Viss
gari bariņš aizsūcē 'cīvinādami' spurudami

1. Līdzai, pie Dagdas, 1 dienu māui
veetērs, unis, cara laimā rēķojis no Palijas
veetēram bēja muiža. Kad jūti ka tūvojās
pidojā stunda, veetērs noracis dīmuu dāzģlētās.
Bet jaunākais brāliu veetērs (bējusi paunā
4 brāli) parādijis un norautas paslēptas bagātības.
Viss / bēdina brāli, lai pagaidiūt nevo nevietam
nesaka. Kad veetērs nomiri, jaunākā brālim,
vietar zinātajam viss aizmirsies un nokad vairs neesat
spējis atcerēties.

Reiz Rija apglabāta urmings ar no Kanādas
atnēstiem tautiešā pīšiem. Es arī piedalījos
cermoujā. Ķūkat urmingu bebi vādreju un
no tās vertikāli, kā no horizontāla, pacēfās
gaismas kūtiš un turijās nādar 10 min.
Kauēn norisinājās cermoujā. Augšpusē,
pēt vādiem metīem gaisno izplēnija.

MH.

Vilis Baris „Ulstēs”

1.

Pēc Sverastina Viļa nāves viņa mazmeita Sanita sapņojusi jāpni kucā bijis atrācis viņas mirušais kietēns (augšminētais Vilis) un teicis ka vajadzīst elvur dēkus kur iētītis - viņiem (nav teicis kam, bet laikam domāti drīzi mīcēji) lūšot auzsti.

Pēc neilga laika nomiris Arvīds Baris un tiens elvēns netāla jās Stultis mājās.

2.

Arvīds Baris kurš folain strādājo Silzemnieku hidrokrīvs sūnna staejā par uzraugu nādu vakaru, jau esot gultā, pusmīgā lēcis ka kādi apstādīs blakām gultai un panēmis viņa roku teicis lai iet tam līdei. Arvīds satūcēis, lēcis augšā, ieslēdzis uguni bet - telpa bijusi tūnā.

3.

Pēc Arvīda nāves. Viņš mira sūnne staejā, nakti.

4.

Vilis, Arvīda brālis, stāsta: Kanarā bijis marlēt ierņaudies kad mani atmodināja jauna cigarešu smarža. Patš arī esmu smēķētājs bet fo-

brīd labu laicīgu kā nekļu smēķētājs, domāju,
var būt varētu pipēt un gāju jāpārskatītu, bet
nevē. Smaržu pamaram izauda. Mirušais
Arvīds bija kādliņš smēķētājs.

5.

Savu sūnu Mārti' fotogrāfiju atgriezāmies mājās
no ģeogrāfijas pieredzes braucienā Vācijā.
Bija jau gultā un pat mazliet iersaucies, kad deirdže
ko ātrā noklāudz mašīnai durvis. Saprātū un at-
braucām rīva. Tajā pat brīdī pusnometā redzu ko
no Mārti' gultas, piecelās Arvīds ar drēbēm, kādās
bija gulēti lānā, tikai bez žaketes un saka:
"Nepat es mājās, kur es manas ^{gabas} tapetes, man es jūtārs"
Pēc Arvīda nāves pārvaicāmies deivot uz viņa istabu
un viņa gultā gulēja Mārti'.

6

Pēc Arvīda nāves vēlāk ievērojam no istabā
uz tapetēm parādīties divains uzraust. Rakstīts
itkā taucānu pīrasti. Šāds tauts: Burti A B
tad uzvilcīta sirds forma (♥) un no tās itkā
pīles uz leju - kā asaras.

7

Reiz pa sapnīem ar mūsu brāli dūsiņi
sakārāmies. Jemeslu neatceros. No tās
reizes Arvīds vairāk "nerādījās"

pirastlījs F.O.

2001. g. jūnijs

115.

stāsta Lidija Svallberga.

Pēc māsar vīra Jūlija bērēm 1. decembrī
2000. gadā pieredzēju šādu notikumu:

1.

Pēc bērēm, mēs māsar Ausma un es, draudzinātā
Valmiera pie Vilmas (mirušā Jūlija sēras) tāt vīdai
būtu drošāk un vieglāk pārvācēt sūmju periodu
pie vīra nāves.

Tonant es gulēju priekšistabā uz divāna,
kur pirms tam bija gulējis slimais vīrs. Tā-
lāk, gulamistabā gulēja māsar - Vilma un Ausma.

Kas noties 29. decembra naktī, man pašai
gūti izskaidrot. Bija jau pusnaktis pāri (vēl
vēlāk konstatēja) kad sapņoju šādu sapni:
'mirušais Jūlijs bija ierācis koridorā un teico
na jā lēkot mašīnā mautas. Es, zinādama (caut
sapni) ka vīrs ir miris, manīja: „Kas tad brauks?”

Kā šos vārdus pateicy tā jūtu ka man
blakus pie sienas viens piegūlar (it kā Jūlijs un
kā Izad sapnots, bija jau pusnomoda
stāvoklī) un sāku man ar abām rokām
spiest roku lejas daļā tā, ka palma gūti elpot.
Roku pirksti, jūtu, paliku arvien lielāki, resnāki
un spīz arvien stiprāk. Dzirdu ka mani

no blakus istalekas sauc. Saimu un mani spiez
nost, bet teikto viņas nedzird. Dzird, ka
vēl mani sauc, bet es esmu nā paralizēta.
Tad spiediens atkāpst, dzird, (nu jau esmu pil-
nīgi pamodusies) un aiziet rāli no durvīm uz
koridoru un tur vēl brīdi pāstāvēt līdz viss ap-
klus. Pēc tam jutu un visu lejā dala
man šīsām sāp!

Ohā vīlā māsa pārtācija un sāpuma
es esat brīsmīgi gārguri - ita mān tūkst
elpas bet pēc tam sāpumi kļūst. Ausma to dzirdot
arī sāpumi manu vārdu, ko es pāsmoņotā dāir-
dija. un pēc brīža pamodos. māsa teica ka tonāci
nemas nav gājūsan, staigājūsan, bet visu laiku bij līdz
vītam lejūsan gultā

Nenad iepriekš ^{ar} mani tā nav noticis -
nenad neko tādu nesmu jutusi. Tāman jau tais-
nība ka nerajagot gultā nesen mirušā cilvēka
gultā.

2.
Tajā vīlā, kad bija jābrauc izvaicēt Jūlijs
mani pamodināja tās skaļi klauvējiem, līkās un
sisti ar keilaku. Vēlāk uzpāstju vai to nav
darījusi eiti mājniecei taču viņi to pilnīgi no-
lēdza.

Pierauslība
E. Ozoliņš

116. Rudmila Ozola „Jaunbrānānās”

Reņģādas spējās, nan att. uz para psiholoģ. stāvokli
ruvar iemācīt tām jābūt iedziņām.

I varānā

4. g. veca - velti laika, šī pi bodriņa, marām
rūtiņām, tad vdr. na leja p. v. 2 jaunas
pacelās, virmo, tad attācinās - palien viena
liksmīga, tāluma sils, un tad vairākas
liksmīgas - airēt līdz cilām un tur saplūst
un lūnā uz lūp, ngurmuos. Eja pi veid-
mātes mārai un stāsta, šī vārds hit sauc
na tur 2 varānās apjēdēt un tas viņu dāvēlīs
II par. kānā.

II

No pundi Imants Turm bērnu tēvs,
aišm pundiēnā, man atdriest, m saucy
pundiēnā - saucy tēvs tēvi un vīns
patice ko asu. Es pagrieis un noteicu
na tur ciņjo kāb, saplūst. Vīns na hit tā
kāb pūšu. Vārdam is liela norīme, it' ar
ja nāk no dāvēlēs.

III

Radinices māģā iegoju dāvēlēs ar I
mā vīnā nepatīnā. Vīno mani rīpelejo
mani fara māģā nav vaj'odriģa Tēls, "Nān
pēncys un spēs. Saulainā dienā vāckēs
noģēs meilēs. Es māģā ar meilēs kad
pūšmī spēs, beigz beindus. kaut delēis
suaidēs un jād' sīkēs - jallim vārda
Mē 2 pūš, saimīces (radinices) A māģā pūš

Leseniei saimniec un lauksaimniecība
un f. t. "mani lamā. En nā no lauksaimniecības
man man vienmēr piepildās

IV

Pantener mūžs - Pujāņu saētlaums
melnāde nopostīja dabu. Es runājos ar aumeiņu
iedevu rārdus. Reiz' diena gājām un
Launa galvenā - sargātāja - svaiste, tīrīti ar
raingā, smu tēpu. Stāvēja uz laumeņa un
nevar' netiek prom. - mēs palidzām un
naga klusa bēra - vīna ir smētlauko engelis
vīna ir parodenis. Un jāb' viedie vāco
un pēngēca pie lūta aumeņa tad vīni
rīsi cēti pacēlā aumeņi zem lūda ar
drēžu melnā tuneli. Tā ir enerģija melnā
sakarīzējuma nodāpēta gal.

Vīna gara acim vāco enerģijas - 1. aplis
2. aplis jaunaras Mani cēti parodeni
redz arī bet kaut ko cita. dēvēie ne-
konkrēti. - Tad jaunēli - zālos apmetnos.
Zālie ir karaļa mācēli ir zils un balti
'vecinie visi balti' tēpos.

Bija bērns tuos rados. Nemicejs dēvējigs.

Tēti dod man zinu, teicusi ~~netēti~~ tēvam.
Iš apraējis pūren gal porūti. Jēnes no
povizā āzē un tad' nerem cūstaisit,
dēvēis cēt. Nesat cauri rādīņiem - kod
vārtiņi nodāzēs. Braucēms un Eveses
kaprele glēbāt Tomi jūda zvaniņiņg

Vīga ierocēdija, nosucam t leums un vai-
zan nervana. Piebrauca pie zvannu torņa
pārlijnieš zvanītoja un saica ka arucla
notrūkusi.

Reiz bērēs glabā saimnieces un ciestā
sē mīnūsai Amēdā bet mam vīrs to redz
bet es ne. Es ar vīru sēcu un jātū
ka palienu neomalijs, bet vīrs jūta ka
pūckārās. Tādi dubulm uznāk. Es pamatojos
ka mirouu lēnām arriet pi sēras un
uzliemat zovu lai saimniece nepārdzvo,
Bērīnēai nān bet vīrs "arriet pie
mīnētā zūja atvadīties "tad arriet vīru se-
redā.

Tad lejām ievā rāfju durt; eido
ka saimn (mīnūsai) lēt jūta. Viena sēvieta
nar un sēdit un tad vīrs (mīnūsai) at-
vīzās lai rīme vīrsgai

Duram rāfju, ned ienāc jaunm pusis
un apēsā blakm sēvietei! Sēimn. iet
pi cēcentrauc. Lai pēdāva pēmeklim. Prase
kar tar par pusis - atbilda ka tas is kmitolils.

9 dienu pa māju pārijās dienu pi drausm
pi 40 dienu arriet sēbesis

117. Viesturs Midegls Sēļu mūda

1.
Dienē armijā un aizsardzībā uz 40-
metru - ielina mājiņā dūlas julle
palds (pie pulkavēja) netālu stāts Tuvās
apara h stāks. Vien nola uzsākt helmu
nāvēnēt uc mugurā. Fad jūta ka uguns
spūr - acis vārt nedabūt un tūstis
ka tas ir kavis - pamostes no kavis
nav. pati slāpjs noridij, pūkos 'gūlēt
un lēto puri - spūr atvāl, pūkos atvāl
spūr atvāl. spūr atvāl un veldto jāun
smūkis an edjela spānietu

2.

Ģeju un teātra mējin. Saulete net bejs
augstā eju uz siles suolu. un pie velozā
vde uz Dreimaru" puri star traitori -
sedu 0,5 km 1. jenuauca un eju tuvar
pēnšņi traitors parūd.

3

Nāru māju no mējin. Sile nola tuvarā
redhu uzuphins 1 m augstuma slid.

4

Redhu berdelja uz masina, kuro aibēauc,
saram nullar

5

Jāliu lini no trūma pi Dreimaru
kurš pēdimst - tar nomst. Māju "no
mehijs un māitaps. nosveta. Sēšu uzpēpē,
dirdhu vien nāu - vāi Piecāp jūta

vejis un apūn dāta - uzdevu rīt, tad solus
rīt nedērd.

6.

Eju rēpat, pūķiem muguram uz cimi un Tad
mentiju 1/2 stundu kad nāca "ka ta velns vai tad
nēlabais zomu zovā" un ka parakā tad vdrū
somo rāv.

7.

118. ANRIJS BORSUKS (Anrijs Borsuks)

stāst par braucienu no ballis kopā
ar mouti "Bucmani" kad motocikla pro-
žektora gaisma pūķēs kaprētā celgalā
ierauduļa māti ar bērnu mašu uz zovām.

Mija pūķē pūķant, bērniņēs laim un
apm kartupulu nemamāi laims. Moci
sēķēzē lai nesabrāvētu kaut kur sa-
misojās, metos neslāpā iikgaisma no
dzisā. Kad iekūlējā - lēli lējā turā...

Anrijs pūķē stūrē bēķējā pirmāi un
ar tulit to ieraudūjā bērniņēs sē-
ķēsāi Mociāi nūm spāidūjā. Anrijam
tānci tādēķēdi dēķēms zivū, ka ar
vīs redz.

119. AUSMA BRASLE - Kocēnos, Kalna ietā 9. (pensionāre) dziedniece

4

Man is tā spējā rediet cilvēka astrālo
ķermeni. Pavīsam cilvēkam is tūsi ķermeni -
'miesiskais, astrālais un dušēlismašs. Astrālais
ķermenis pūķē cilvēka nāves ķlēķē pa zemes
'virsu 40 dienas jeb dažreiz pat 2 mēnešus

Pēc tam tas dodas paralēlā jeb smalknā
pasaule. Atāk mūsu pasaulē atstāj astrāli
ja tā seimniekam bijim augstāka in-
telģence.

Pēc mana vīra nāves es redēju viņa
astrālo ķermeni vai arī vienkārši jutu viņa
klātību mājās. Šie notikumi norisinājās
apm. 2 mēnešus pēc vīra nāves. Astrāli
redzu kā pelēku, cilvēcveidīgu formu, ne
gluži caurspīdīgu.

Tā reiz dzirdēju - noklausz durvis un
sūšas sievietes balsis teica: „Nāc, maz eilvēku”
Vīra balsis atbildēja - „Tā, jā, es tūlī
eju”

Šā pierīnē es vīra astrāli ieraudzīju
nejauši, nepiedomājot par to. Astrāli bija
mīglains tēls vīra augumā.

2.

Mūsu māju (t.i. Kocēnos, Kalna 9)
cēlām turētā vietā - nebija ne ieta ie-
zīmēta (ieveidota) ne kaimiņi turamā.
Norīmētā mājas celšanas vietā bija
veca kumīša sastāvosa no olas čedluma
akmentihiem un velēnām

Reiz no veikala puses pa taciņu nāca
veca tantina apstājas pie mums un teica:
„Tu, meit, māju eel nepareizā vietā jo
šeit katrs kocēnmuizās kalps nomet
savu bēdakmeni”

Tagad saprotu kāpēc pie mājas loga
kāds pieklauvē - vai nu pirms mirst
kaimiņš vai cits kocēnietis. Un nāk vēl

taud pietērt savu aizsānu.

3.

Reiz pie manis atbrauca vīrs, kurš 3 mēnešus atpakaļ cietis avārijā. Viņš pastāstīja ka nenar nedalūjot daiseles mieru un erot daidejis no es varot palidzet. Nemiers vairāku mocot naktis. Viņš arī izstāstīja ka autoavārijā kur vīrs bijis pie stūres, bojā gājusi sieviete.

Ļemu dienu aļi atbraucām uz ceādu lauku māju kur skūniti stāvējusi sasista mašīna. Es pagājos' kādai 5 salus no vīza un udeļu ka pie skūnīšā stāv 'divi austrālie kermeņi - viens liels' otrs mazs. Kad vīrs 'fiem' tuvojās - tēli paruda. Dabīgi' ka vīrs (soferis) vīrus neredzēja.

To visu iekāroju un tad aru laucit tālāk uz kapsēti kur apglabāti mirušie pasažieri. Apstājamies kāda gabaliņu no kapsētas un izkāpām no mašīnas. Es atkal ieraudzīju abus austrālos kermeņus pie kapsētas dzīvzoģa. Saēju vīram 'lai metas eļos un no visā sids līdz nosistajiem piedosanu. Tēli bija vadus 30m no mums. Tad viņi pēkšņi paruda. Piecēlās soferis atinās no 'nosistajās divas - māte un meitiņa. Samātu ka piedosanu lūgšana līdzējusi. Bija vēl lai ataud mācītāju un nosūta kapa vietu. To arī vīrs izdarījis.

No tā laim vīza izraisītās avārijas sekas neesot mocējāsas - traģiskais notikums ticis piedots.

Reiz gāju uz tēva mājām Kocēnu centrā. Tur tika remontētas sasiņas mašīnas. Bija rudens vakars un jau krūslāja. Piegājumi turāk pie kādas cietušās automašīnas redzēju uz ceļas un klūp un tad norūd sa-
'dauzīta mašīnā astrālais ķermenis uzliņāju ka ar to mašīnu nēsātis celt-
vēns

Vienreiz braucot uz Rīgu man pie Juglas erera uzaģa snaudīens un mēģā redzu meitas vīru mīnus zārkā un līdz pusei apregtu. Vēlāk uz-
traucusies par redzēto man meitai vai nav kas saems notieis ar znotu. Meita atbildeja ka navis znots bet znota brālīs esat parudis. Abi brāfi bijusi stipri līdzīgi un tāpēc zārkā gulošo noturēji par znotu.

Tad pūvans znots un līdz palidiet atrast brāli. Runājot pa telefonu zodu vīrija un parudusais gul - netālu no taciņas kas ved uz līdceļu un no tas pa pāli

Znota brālim nāve iestājusies no in-
fernta un tur arī palicis gūdam un
redzēju vīrija

1990. gadā ar xīru airbraucēm uz Austrālijā ciemos pie vīca mātes Melburnā. Kōdu vācām, bija jau parīsam

fumīs un istabā dego gaisma, suatohis āzā
pa logu redzēju aizsofojam gājām karavīru
ierindu ar šautenēm plecos. Faktiski
tur nekas nesoloja. Turiz netaise no
redzēju bet sacīja 'viram ko varš mums
netais atstāt šo zemi. Turiz sākas karš Tuvajos
'austumos pret Heiseinu Irakā. 3 mēnešus
bijām īpaši paliut mēsumā

Brāucu pie vīna ķirurga Rīgā. Lai ar
aparātu pārbaudītu vīnas. Daktors pielīnq
aparātu kad pēkšņi izozibjo ugunt smakšni
un aparātu izsita no terindas. Tobrīd
sapratu ka smatos no ķirurga pleca uz
savām baltām kāju' pēdām. Pēc
mirno juter ka nāds pamem manu roku un
piāra vai is labi. 'Daktors teica ka
esmu dalicijusi elektisno šouu un ka
man is augsts ķermena elektismaiņ lādins.
Sapratu ka uz' mirkli esmu bijusi
klinisnā nāvē.

Reiz pirms mēnešq pie sekojāsā notincuma
redzēju vīrijā ko mātā pagalmā uz sablīnq
gal' vīrietis - spogainiem, melniem matiēm,
'dziņsa bīksēs

Tad smagi saslimu un pēc operācijās
5 dienas biju reanimācijā. Vienu dienu
nodafas mēsa man pīrsitā pie pleca un
saciēja - redz ka mirst tavs kaimiņdēls.
Pasukatos un redzu ka vīrietis rīnu ze-
driju vīrijā mēnesi atpauval, tajās pašās

džinsa bīnās un melnām sprāgaņiem,
matiem, mirst manu aci pirmā srot
ierklus avārijā.

Krišjān parasti redzu mežuuma laicā
dūnās vidū, kad esmu atlaidusies at-
pūsties kā arī naktis.

Reiz viņa man viens "piesit" pie
pleca un saka - Nāc apskaties vai tas
nav tavējais. Tur pūsmieģā redzu viņi
ar atļieģu apģērbu. Pēc redētas
atkārtojam tā pati vizija un atkal
"viens" masa vai tas nav tavējais.
Un atkal redzu to pašu viziju.

Reiz mani paring uzreizina uz
pa celam aizvedis uz Rīgu. Bija kādas
darīšanas. Kustojumā pie pagrieziena
uz Limbariem redzējam ka uz salu
gul cāds viņētis. Un tajās pašās drūtēs
kādas redzēju viņu vizijā. Apturojam
mašīnu. Klātesošā sievietē teica
Nenāciet klāt, viņš ir miris.

120. Irēna Ozoliņa - Valmierā, Cēsu ielā 35

Mūsu divonli Valmierā, koridorā ie-
būvēta snapija antresolā jau kādas 5.
gadsimā glabājas no rindas lauku mājas
nonemti tīva pulksteis. Pulstenis
atradās gulus stāvulī, kaste ar nonemtu
pendeli. Arī pirms tam tas netika
darbināts jo pēc tēva nāves tā istabā

laucos palina neapdrīrotā.

vienu pēcpusdienu dārdejam un
palustenis ne no sē, ne tā sāk zvanīt.

Kaut kā visu apklusinājam. Tā kā
tāja laikā remontējam istabas tēv
mājās laucos, nolēmam pulstenu aicāst
pēc meistera lai iztīra, piezgulē un tad
vest atpakaļ uz lauciem. Nesot pēc
meistera pulstenu sāca atkal mēronīgi
zvanīt un nemitā mieru līdz meisters
to apklusināja. Pēc remonta aizvedām
to uz lauciem, mājām.

Tajā pat gadā zudeu smagi
sastīgot meim vīrs un pēc ilgās un grūtas
slimības nomicis

Varbūt noticēsim ar pulstenu
bijā pirmsvēstnesis vēlāimē? ?

Es esmu

Māra Prāse

Es esmu saules lapā

Es esmu zālā abnā

Un ziedā pampurā.

Es esmu zilā neaizmirsluote

Un sātā rozū ziedā

Es esmu vētrā un jūras sāļos

Es esmu mīlestība

Grabāriet mani savās sirdīs.

121. Inga Svalkuqa - Carnikavā
Rieju ielā 1-8

Tas notika 1998. g. beigās (varbūt
31. dec.). Pie mums uz Carnikavu ciemos
bija atbraucusi mans brālis un ierastmāte.
Vakarā tika parādīts mīnēji, alkohols
vispār netika lietots (tāpat halucinācijas
vai dīvaini delīriji nebija iespējami), tikai
gada mājā + i. plūst 24st uzsāvam šampanieti.
Tūlīt pēc tam meiteneš guloja iet
gulēt bet viņa baidījās vienar palikt citā
istabā un tāpēc mans brālis aizgāja viņas
līdz, kamēr apgulās.

Kinām dzerām šampanieti kod pēc
brīža (apm. 5 minūtēm) brālis no otras is-
tabas sauca ko jāiet ārā pie loga skatīties
jo esot kaut kas jociņš debēs. Logā
pa mums skatījās brālis izgāja uz mājas
otro pusi pagātnu, bet priekšpusē mājai
kā parasti, pie plūst 24st tieu sāutas
raketes un visu iedrotoja uzmanība
pievērsta tur.

Visi pieredzējam pie loga un tiesām,
tālumā debēs varēja redzēt apalu, spīdošu
objektu, kas ir pa brīžam uz zemes
izzibsnija lielu staru kūli. Ziboni nācās
4 vai 5 reizes un ir pie minūtes
intervāla. Gaismas kūlis apgaismoja zemi
dziļgan lielo rādiusā un to varētu sa-
lēdināt ar zibspuldzi. Visi skatījāmies
un domājām, kas tas varētu būt. Kaut
kas tāds arī nebija redzēts.

Pēc neilga brīža lidloksais objekts it kā
paruda debesis, bet mēs, ieintrigēti, turpināja sta-
tīties.

Pēc dažām minūtēm objekts pēkšņi iznira
no debessim mūsu acu priekšā. No sākuma pa-
rādījās gaiši staru kūlis, pamāpēnām ielūdam
arvien gaišāks un gaišāks, līdz parādījās arī
patš spīdošais objekts. Tās izskatījās kā jau
daudzkārt literatūrā aprausttais lidloksais šķīvītis -
brāķis, diskrēda formas un gar tā apakšmalu
spīdoši lodēni, kas izdabijā spīgtāku gaismu.
Kaut arī mēs snatijāmies caur aizvērtu logu (arī
tācu ziema) tomēr varēja saprast ko lidaparāts
pāmitojās pēkšņi bei skapas. Objektā nostājās
zemu virs zemes apm. 3-5 metru augstuma
un parīsam tūvu - ap 10-12 metrus.
Ja būtu rāds hoksnis to vajadzētu dzirdēt,
bet tā nelijs. Nekādar citu aktivitātes ne-
redzējām, piem. drīvan būtnes iluminatoros.

To visu redzēja arī bērni, kuri arī no-
bijās rāka zaudēt jo domāja ka tagad nāns
citplanētieši un viņus aizvedīs. Patiesībā mums,
pieaugušiem, arī bijā jociņa sirreāla sajūta.

NLO "nekustīgi" karājās" virs zemes
apmēram 15-20 minūtes. Visu to laiku
mūs viņu vērojām un konstelējām ka
tas ir apmēram 5-7 m diametrā

Pēc minētā laika tas tik pat klusi
sāns eelties uz augšu un gaisāis staru
kūlis viņam lida" pēl būdi un visā
pārīnā tumīs. Objektā klusi paruda.

Vēl kādu laiku vērojām melnās debesis
bet neko vairāku nerūdījām.

2002. 13. jūn.

122. Uldis Millers burvains pag.
B.A. molas direktori, Viestures
Apmirai 1974 g. nov-dec
mēnes raveno ap 7-8-ā rā
pēlnija tumsā. Tāvad biju laimīgs
mājo nu mātes aidiņā is
smēju ā rā lai skatītos vad
Z-D virzienā zura pusi
gaisā pārietojās cilindrisks
kormenis. Pakallēli zemei.
Mīrņoja vidā varavīknes
krāat, it kā dzirkstpodoms
un vārdā manīt to cilindr.
forma - uzkaršete metala krāsā
Lidojā lamirā lēni. Kēlā
patieusties an kuersa lūidun
māinājā ka ar vīrs to re-
dijist sarā pūst katjati
tādā pašā izskatā.

123. Vilma Auniņa - Valmierā, pensionāre

Mam vīrs Jūlijs mīra novembrī
Applalāts kocēnu kapos. Senojosā jaun-
gadā t. i. 1 gadu sagaidot pie
mamī atbrauca mādas bēdija, Jusma un
mārica Jega. Bijā ap 20-21^{ov} un iedrojām
nar pie gada pieminēdama nupat mērtā
ar gājis Jūlijs. Vienu bēdi jātē tādā rā
caurējo plūsmu gar kardi, kūtim. ~~Kaut~~ Bijā
ziemas lēni un nevar logi vājt ne-
bijā bet nēru ~~patā~~ itā gaisā plūsmu jātē.

nādas 10-15 minūtes. Cūmiņiem par manām
sajūtām neno netaicā.

124. Edmunds Ozoliņš - pensionārs, Burtuēnes.

2003. gada 19. jūlijā ar sīvu
Valliju un marmītu Eujū nolēmām nā
jāizbrauc pie Jūlija un jānoliek ziedi un
vīna atdevas vietā. 20. jūlijā kopā ar bijo
pavedīti kapu svētni.

Kopīgi ar Vilnu Hurmu (aiņģāji) atraišce)
aizbraucām uz kapu, 'sacopām' kapa cātā
un pirm prombraucām uz Burtuēniem
Vilmas dāroklī ieturējām manu, piepundinas
kafijas pauci pārņemot aiņģājisos vaikus
un arī piemērot Jūlii.

Vilma tobrīd bija izņājis virtuāri un
ievēroju ka Vilmas turšā kafijas tasīte no-
dab' uz apausēvīša, izraisīdama trīksmošu
skanu. Tā bija īss mirulis bet tā ievēroju.

No domāju ka to ~~es~~ karītes dūkošānu esmu
izraisis es ar zonu aizņarat vaikt sald-
segu vai kā citādi sadūbinājis galdu - mējinājis
to atkārtot - proti uzitot ar zonu par savu
saldā galu un parāstāt aiz saldsegar. Nēkas
nesarāca - tasīte pat neiedūlējās - Staip otru
saldsegu bija varādāna un to parāstīt ne-
maz nēvēja...

125. Kalevanava, Pilsāres - raumbēns - 75. g. v.

Jauņa vidū no Rīgas atbrauc uz
vārdadienu māsu draudzeni. Per ceļamā
pār no Pilsāres stājas, atbraucām uz
Rājoni, un draudze pārsīdās lielā vilciena
Rājona - Rīga. Šķērāms.

Zaidiņa mācītājs bet tad arīnu ka
mainīts sarauots. Mācītu iet mājas uz
kājam. Laimis satumsa. Ept pa pakaluti
uz augšu vedas celmalā kudu māja un pi
darīnā rēta stāv pājūgs. Tūpīnu bet augšā
un vedu jau tūmā lūlu tūmsūm. Pīgojūn
turān vedūju uz zirgāu uzlee mugunā jātniūs
Jātniūs neris pa eļy bet pa tūmsūy air-
jāj ka tūmsūy apmētūis vien nopland. Kad
uzgājū augšā paralna virsotnē - nenk vairs
nerudrējū - jātniūs ar vdu zirgū parudis. Svates
uz sniegs bet nerādān pēdān tajā nerodū.
Tad iedouāpūy uz air nerādān tūmsūy nēsnu
dūndējū. kaut nardū (vakar) eļy augstū un
klun. Es bijū apm. 10-15 m no tūmsūmā.
Jātniūs airjājū uz tū pusi kur dūrojū un
pēc tam lūlgi nocūrū abar mammas māsdū.

126. Antonija Apsīte - pensionāre 2003. g.
varaid

1. Pirmū vīro Arnolda nāves Cīnq
(mājas suns) kasnājā bectū, kaut agrūn
tā nekūjū darījūis.

2. Pēdējā kuro mājā ievērojū uz
spūda un griesli īprauš.

3. Apmieram nedēļu pirmū nāves

dievdieji un mājas stūrī put unu
bija Arnolda gulta deini xala, bet tikai
to visu reizi

4. Pār mājas pārlidojo krunklo pāris -
nonraucisins, apgriezās un lidoja atpakaļ
pār māju vēluiz.

5. Pirmā mūšauas Arnolda zedijs
sapnī uzartu lauku ar karupētēm.

127 Skaidrīte Miza - pērnouāre Burtuēnos 2003. g.
ziemā.

Māte stāstīja ko viņas bēli bērī iē -
severab Imparaulis katā armijā. Karojis no 1914. g.,
un diimitei atgriezies tikai 1924. gadā. Dieņējis
cui Ukrainā un par tuu pūdiroto pastāstījis
senojsos: Ukrainā no 1919. g. līdz 24. gadam stāp
apdzīvotām vietām - Komeje-Podorsku, Šepetovcu un
Berdicēnu katofhēzija, apdzīvotā vietā uzceļus;
Jēzus Kristus tēls un māijs mēreni, tāpat uā
uz dienvormu, gājusi kotu vanaru pū tēla,
lūgusi Dievu un drūdājusi garīgan drūsmas. Brāvis
braucis ar vilcēnu garām un pa vajone lagu
redzējis sapulcējusos lielu lauku bany, kuri atpūnno
vairāku heutāru lielu laukumu. Prastji citiem pa-
sarīeriem, kas tuu par sapulei un tē pastāstījusi ko
tu esot uesfāclih Jēzus tēls no kure rītām pilot
arimis 311 arimis' lido svar zemi, parūdot. Lai
izbeigtu lauku masu pūlēšanos, tēlu novākoši
domādami ko tā ir kaut kāda mānslīga tautas
apmānīšana ierūote, Bet viss uelti - nekādas bēdības
vararvū neatradusi.

Priesteni snaidojusi ko tas esot vīens
no lihelē minētājiem uņojumiem, ko uēl drūsmā

plūdi cilvēku arnīs pa mūsu grieķo
zemi. Tajad mēs mām ka tas bijis otrs pasaule,
kāp mēnskaicīgi parņojuus.

Tēvs reiz stāstīja, ka pirmā kūtā Tuvijas karu
pararai braucis uz dūrnarām malt graudus
Bijuri maizda debens, kad pūsvi debens pa-
rādījis liels kausti un aprārt tam egļien.

To vdrat tēvs nodomājis ka vai nu teūs
kāda katastrofa vai arī karš. Pēc pāris mē-
nešiem sācies karš.

ii

Es pū sevī domāju ka is Augstāka Vars, kas re-
gulē dūri un zemes. Labs darbs nes labumu, bet slūts-
kaunumu pašam darītājam. Domām is liels spīvs - ko
'domājām tas arī piepildās Piem. Svatoļus filmy
"dāma ar suni" tas rādīja dienvidu daļu ar palmām
un es pū sevī nodomāju: kaut es tas varētu kādreiz no-
riet. Vēlāk man pleskīra eja rimi un sanatoriju 5000s
un kad ieraudzīja palmas, prātā atnāca ledieta filmy
par dāmu ar suni.

Ļoāk matētēri rign no Masuvaras iedomājos ka tu
kādreiz dērtu aizbraukt. Tas vēlā piepildījās -
3 reizen bijē Masuvarā un arī Kepingradā.

Kādreiz kādā avīzē lasīju ka vīs mirstot no-
lēdētis sieraī precētē ar citu. Štvo tomēr izlēmus
te darit un ... kāru dienā nomiruvi.

Lasīju ka tie keni mirstot pārnoīkā vai ne-
laimen godījumos, vīnu dūvēles klēt pa zemi lēdi sa-
ram nolietam 'mirsauan laikam

Tad man iendē prātā ka Butnīko's is daude
sievu kurēm pirmie vīri mirusi, bet arī otrie vīri

ilgi neduro Piem Dreijai Dričaj pirmas
vīns nositās - otkai nosling - Zullei Prigitai -

Kripiņa Jūta - Andrejs un Devis Egons.

Zāscumera tums - Jūns un Adlen un vēl cietumnieks

Ivanova Linaida - Franovs un Zigunds Anots

Purriņa Egita - , Gistmane Rite -

Apriete Antonija - Valodja un Norlinds.

Laikam pirmo vīru dušēles nebija ar mēru
ka pie bijušās sievas divo cits... Nerin vai tā
is tikai sagadīšanās - varbūt paraulē valda citi likumi?

Burtuieņu bērnu dārzā strādāja auklīte kura
neieredzēja bērniem - teico ka sateisot stulbenus un
un tad rūtot dārtinā. Kad pati apprecējās, pašai
pūdzimā debili abi bērni. Man to stāstīja Strauta
Maija. Tāpēc tiecu ka sarca no Tavas mutes
siera auni. Jē: cituēns domā, bērns dara.

Vēl viens piemērs no Burtuieņu dāves:

Ozolim' Arnoldi cēla māju ceļā viņam ar savieņu
līdzekļiem palīdzēja Krišupe Anna ar tēvu. Anna
bija civilsiera Arnoldam. Kad māju uzcēla Annai ar tēvu
neatrodās vieta jaunajā mājā. Klūda bijā ka nebija
oficiāli noformēta naudas aizdošana (došana) fakts.

un viņi palika pē-tumās siles. Annas tēvs no pār-
drosrojumiem nomirā un Anna, kura jutās vainīga
tēva nāvē, arī nomirā. Tad saslīma mājas īpašnieks

Arnolds, kurš kopā ar dēlu Andrei "džino" kandīu un
tirgojās ar to. Arnolds nomirā bet pēc viņa (tēva)
nāves Andrei nodzēra - un mira nesarmiedis 50 gadu
vecumā. Viņa sieva apprecējās ar Pēteri, izbijušu cietumnieku,
Nepagāja ne 2 gadi kad viņa nomira ar sirdslēkmi.

Kādreiz man teico ka nevienai tēdu viņu nenovēlot. Tā lēm
nelikumīgi iegūtāis mantojums nenēs laimī ne Andrei mājai
ne meitai, jo tas divo viņiem saēs cilvēks.

Aizkapa pasaule vēlas kontaktēties

1959. gadā Frīdrihs Jurgensons mežā uelalu no Stokholmas ierakstīja žubītes dziesmu. Pēkšņi atklāja, ka lentē piedevām ierakstījušās arī citas divainas skaņas, kas atgādināja cilvēka balsi. Nolēmis, ka magnetofons ceļā no pilsētas salūzis, viņš to aiznesa uz darbnīcu; pēc dažām nedēļām atkal ar to devās uz mežu. «Klausoties ierakstu,» viņš atceras, «es sakumā saklausīju putnu čivināšanu, tad iestājās klušums. Un pēkšņi atskanēja balss no nekurienes, sievietes balss vacu valodā: «Fridel, mans mazais Fridel, vai tu mani dzirdi?» Tā bija manas mirušās mātes balss; vi-

ņa bija mirusi pirms četriem gadiem. Un tā tas sākās.» viņš atceras.

Jurgensons vairākus gadus neatlaidīgi mēģināja pierakstīt citas balsis, un viņam izdevās fiksēt skaņas, kas, kā viņš domā, pieder ne tikai viņa sen mirušajiem draugiem un tuviem radniekiem, bet arī Hilleram, Gēringam un Cesmanam. Elektriskie aparāti bieži vien ieraksta radio un televīzijas raidījumu blakus signālus. Ir zināms, ka elektriskie skuvekļi, tosteri un pat mākslīgie zobi pēkšņi atdzivojas, izķerol muzikas un balsu fragmentus no radioviļņu blīvēšanas, kas mūs apņem no vi-

šam pusēm ka elektroniska sega.

Lai izslēgtu nejaušas uzlīveres iespēju, Jurgensons 1964. gadā sāka sadarboties ar fiziķi teorētiski Fridbertu Kargeru no Maksa Planka institūta Minhenē. Kargers apliecināja, ka balss lentē pastāv un ierakstās pat tad, kad tiek veikti attiecīgi pasākumi visu traucējumu ekranēšanai.

Vai balss pastāv, par to divu domu nevar būt: tās ierakstījuši sintiem pētnieku. Strīds ir par šo skaņu interpretāciju. Ja ar elektronisko filtru palīdzību novēršam šīviļņu stāciju nejaušu uztveri,

kā arī nejaušu augstfrekvences un zemfrekvences signālu ietekmi, balss tik un tā lentē iekļūst. Pēc nesekmīga mēģinājuma nejaūt balsu ierakstīšanu Londonas skaņu ierakstu sabiedrības galvenais inženieris neapmierināts atzina: «Es domāju, mums jālemācās tās atzāt.» Eksperimenti, ko izdarīja pret radioviļņiem aizsargātā Enfilda laboratorijā un hermētiski noslēgtos Faradeja būros, nespēja novērst balsu ierakstu. Galarezultātā elektroniskās ekranēšanas speciālists atzina, ka no parastās fizikas viedokļa notiek kaut kas neizskaidrojams.

GARS NO SASEKSAS GRĀFISTES

Neizskaidrojamas parādības bieži seko noteiktam paraugam, un interesanti, ka šie paraugi bieži vien ir saistīti ar magnētiskajiem laukiem. Ir zināms, ka Zemes magnētiskais lauks dažviet ir izkropļots, un šis novirzes

perturbācijas aprūstina navigāciju. Rajoni, kur līdzīgas parādības ir sevišķi izteiktas, ieguvuši bedīgu slavii. Tās ir Bahamu salas, Saseksas grāfiste Anglijā un Preskotas apkaimē Arizonā. Laiku pa laikam kādā no šim

vietām notiek visādi neizskaidrojami brīnumi: mājas gari mētā mantas, parādās spoki un N.I.O. mīklaini pazūd cilvēki un mašīnas, zaiģo noslēpumainas uguns un pat vērojami ārprāta vai histērijas masveida uzliesmojumi. Uz visas Zemes atrodas tūkstošiem līdzīgu, bet ne lik izteiktu vietu, tās ir labi zināmas un parasti par vi-

sām ir milzums nostāstu par dēmoniem, briesmoņiem un katastrofām. Okullējās zinātnēs šīs vietas dēvē par «vārdiem uz Zemes ēterisko apvalku, caur kuriem būtnes no citām realitātēm iekļūst mūsu dzīvē».

(Pēc krājuma «Dzīve pēc nāves» materiāliem.
«Rīgas Balss»)

Benjamiņu vasarnīcas spoks

Benjamiņu vasarnīcas administratore Ērika Vanaga apgalvo, ka mājā klist tās bijušās saimnieces Emīlijas Benjamiņas gars: «Viņa staigā pa māju, čaukst viņas drēbes, reizēm sakustas puķes vāzē...» Nesen māja iesvērta, gars staigājot retāk, citi to vispār nemanot. Ērika Vanaga gan: «Viņa pret mani ir ļoti labvēlīga. Taču iepriekšējā sieviete manā amarā izturēja divus mēnešus, pēc tam ārstējās slimnīcā. Viens no apsardzes vīriem naktī redzēja, ka Benjamiņa kundzes gars stāv pie durvīm. Es nekad nebiju

pušiem par šo lietu stāstījusi. Kad parēicu, sargs kļuva jocīgs un vairs ne-nāca te strādāt.» Katru rītu administratore ienākot mājā ar vārdiem: «Labrīt, Benjamiņa kundze! Esmu atnākusi, jūs varat iet atpūsties.» Tad mājā parasti ir miers. Ja aizmirst pasveicināt, gars neapmierināts staigā.

on vana st... milas
kummut, reitide sird

aiast just kummas allis
vras lahtum mirdroja junc.

TOOTMISKOONDIS

«EESTI PABERITÖÖSTUS»

TALLINN MASINA 20

GOST 133.9—74

ART. 6317-E

HIND 1.10

96 LEHTE